AK-EL VAKFI

EYLÜL 2006 EĞİTİM KÜLTÜR VE SAĞLIK VAKFI YAYIN ORGANI YIL: 2 • SAYI: 2

AK-EL El Sanatları Sergisi • Vakfımızın Kursları • AK-EL Gençlik Komisyonu Faaliyetleri • Kadın Komisyonu

AK-EL

EĞİTİM KÜLTÜR VE SAĞLIK VAKFI

Sizlerle beraber olmak büyük bir mutluluktur...

Bektaş ÖZBEK
AK-EL VAKFI BAŞKANI

Beş yıldır AK-EL Vakfı bünyesinde arkadaşlarımın da desteğiyle başkan olarak görev yapmaktayım. Aynı zamanda bu vakfın kurucularındanım ve bunun haklı gururunu duyuyorum. Bu kadar kısa zamanda çok yol kat ettik.

Avrupa Birliği'ne girmeye çalışan ülkemize yakışan çağdaş bir toplum oluşturma ve kendini geliştirme arzusundaki insanlarımıza birçok alanda fırsatlar yarattık. Bunun için elimizden gelen her türlü fedakârlığı gösterdik. Kendimize ilke edindiğimiz üzere barış, sağlık ve mutluluğu bir nebze de olsa insanlarımıza kazandırdığımıza inanıyoruz. Öyle bir vakıf oluşturduk ki, kabilecilik ve aşiretçilik unutulmuş, insanlığa yakışan davranışlar ve tutumlar içerisine girilmiştir. Artık tüm görüşlerimizi ve problemlerimizi karşılıklı konuşup anlaşabilmenin getirdiği huzur sağlanmıştır. Bunun için de gelenek ve göreneklerimize uygun biçimde bayramlarımızın 2. günü, değerlerimizi yaşatmak, beraber yaşamayı ve kardeşliği pekiştirmek adına bir araya geliyoruz. Akçadağ ve Elbistan topluluğunda da artık kavgalar bitmiş, yerini barış almıştır.

Aydın görüşlerine ve düşüncelerine inandığımız yazar ve bilim adamlarının katıldığı birçok panel düzenledik. Son olarak Yrd. Doç. Ali Yaman ve yazar Erdoğan Çınar'ın katılımı ile Alevilik konusundaki panel düzenledik. Amacımız, toplumu aydınlatmak ve Alevilik konusunu tartışarak doğru bilgiler aktarmaktı. Bunu da başarmış bulunmaktayız. Bunun yanı sıra eğitime de önem vermekteyiz. Başta okuma yazma, el sanatları, stilistik, modelistlik, bilgisayar, halk oyunları ve bağlama kursları olmak üzere çeşitli kurslarla öğrencilerimize burs vb. gibi birçok eğitim olanağı sağladık. İnsanlığa faydalı olmak adına ne gerekiyorsa yapıyoruz ve ileride de yapmaya devam edeceğiz. Bilgili ve kendine güvenen bireyler yetiştirerek onlara daha kolay iş bulma imkânı sağlamaktayız. Bu çalışmalarımızın yanı sıra yoksul ve müşkül olan insanlarımıza gıda, yakacak, para ve bunun gibi yardımları da en iyi şekilde yapmaya çalışıyoruz.

Bugün Türkiye'de tüm vilayetlerde son 20 yılda, her konuda başarı sağlamış ve topluma sahip çıkmış hiçbir vakıf bulunmamaktadır. **Arzumuz AK-EL gibi vakıf ve kuruluşların gün geçtikçe çoğaltılmasıdır.** AK-EL Vakfı'nı öyle bir hale getirdik ki, kendi masraflarını bina içerisinde yaptırmış olduğumuz restoran, kafe ve düğün salonunun getirmiş olduğu kiralarla karşılamaktadır. Güzel bir atasözü vardır; "Balık verme balık tutmayı öğret". Biz bunu başardığımıza inanıyoruz.

Son olarak ta Çatalca'da düzenlemiş olduğumuz güzel bir organizasyonla şenliğimizde gençlerimizi de aramıza katarak onlara doğru bilgiler aktarıp her konudaki deneyimlerimize dayanarak bakış açılarını öğrendik ve deneyimlerimizi onlarla paylaştık. Karşılıklı fikir alışverişlerinde bulunduk. İnsanlık adına yapmakta olduğumuz çalışmaları anlattık. Onlardan da aynı özverileri göstermelerini istedik. Çünkü bu davranış ve düşüncelerimizi ileride de yaşatacak olanlar bugünün gençleridir. Kendi adıma çok mutlu oldum; gençlerimizin de bu mutluluğu paylaştıklarına inanıyorum.

Ben ve arkadaşlarım, bundan sonrada yine insanlığın birlik ve beraberliği, barış içinde yaşamaları ve eğitim adına ne gerekiyorsa, faydalı olabilmek için elimizden gelen her türlü fedakârlığı seferber edeceğiz. Bundan da gurur ve mutluluk duyacağız.

Saygılarımla.

Başta okuma yazma, el sanatları, stilistik, modelistlik, bilgisayar kursları olmak üzere çeşitli kurslarla öğrencilerimize burs vb. gibi birçok eğitim olanağı sağladık. İnsanlığa faydalı olmak adına ne gerekiyorsa yapıyoruz ve ileride de yapmaya devam edeceğiz. Bilgili ve kendine güvenen bireyler yetiştirerek onlara daha kolay iş bulma imkânı sağlamaktayız.

İçindekiler

- Başkandan ____ 1
- Vakfımızdan ____ 3
- AK-EL Vakfı hizmetlerine devam etmektedir ____ 4
- Farklı düşüncelerin ışığıda Panelimizden yansımalar ____ 5
- AK-EL Vakıfının Faaliyetleri ____ 6
  - Modelistlik Kursu ____ 9
  - El Sanatları ____ 10
  - Bilgisayar kursu ____ 12
  - Okuma Yazma kursu ____ 13
  - Folklor kursu ____ 14
  - Bağlama kursu ____ 15
- Vakıflarda gönüllülük ve gençlik ____ 16

  Hasan Topaloğlu / AK-EL Vakfı Başkan Yardımcısı
- AK-EL İkinci Gençlik Şöleninde Akçadağ ve Elbistan Gençleri Buluştu ____ 18

  Av.Elif Turunç / AK-EL Vakfı Gençlik Komisyonu Başkanı
- AK-EL Vakfı Festivalle Yaza Merhaba Dedi ____ 20
- Kadın Komisyonunun Faaliyetleri ____ 23

  İsmihan Yirik / AK-EL Kadın Komisyonu Başkanı
- Eğitim Faaliyetlerimiz ____ 24
- Kalp ve Damar Hastalıklarının Durumu ve Koroner Kalp Hastalığı Risk Faktörleri ____ 25

  Prof.Dr. Haşim Mutlu / İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi
- Büyüyünce Öğretmen Olacağım ____ 28

  Yusuf Akkaya / AK-EL Eğitim Komitesi Başkanı
- Cemevi Sosyal Tesis mi? ____ 30

  Prof.Dr. Mehmet Altan / İ.Ü. Fakültesi İktisat Politikası Anabilim Dalı Öğretim Üyesi
- Küreciklier Dayanışma ve Kültür Derneği ____ 31

  Hüseyin Hazar / Küreciklier Dayanışma ve Kültür Derneği Başkanı
- Türkiye - Avrupa Birliği İlişkileri ____ 32

  Av. Ali Soysüren / İstanbul Barosu
- Aydınları Kutluyorum ____ 35

  Ali Erdoğan / İngiltere
- Almanya'da Bir Dost ____ 36

  Halil Yalnız
- Modern Akçadağ İçin ____ 37

  İbrahim Koşar / Akçadağ Belediye Başkanı
- Yöreden Haberler ____ 38
- İstanbul Tekstil ve Konfeksiyon İhracatçı Birlikleri (İTKİB) ____ 41

  Hacı Demir / İTKİB Eski Yönetim Kurulu Üyesi
- Geçmişten Günümüze Ören ____ 42

  Av. Mustafa Yener / Yazı İşleri Müdürü
- Ören'den Haberler ____ 45

  Aziz Bakır / Ören Belediye Başkanı
- Bir Gönül Ehli Ali Hoca (Doğan) ____ 46

  Mehmet Kömür / Öğretmen
- Umuda Doğan Güneş ____ 49

  Hüseyin Kaya / Sevdilli Bektaş Özbek İlköğretim Okulu Müdürü
- Köklerimizden Koparılmak veya Kopmamak ____ 50

  (Garip) İsmail Güner / İsviçre
- Yaratıcılığım Vardı ____ 52

  Zübeyde Yener
- Örnek Davranışlar ____ 53
- Yemek Kültürü (Tarhana) ____ 54

  Hüseyin Aldoğan Danışman & Koordinatör
- Spor Turnuvası ____ 56

AK-EL Vakfı Adına
İmtiyaz Sahibi
Bektaş Özbek

Yayın Komitesi Başkanı
Mali Finansman Sorumlusu
Başkan Yardımcısı
Hasan Topaloğlu

Yazı İşleri Müdürü
Av. Mustafa Yener

Danışman & Koordinatör
Hüseyin Aldoğan

Genel Sekreter
Mustafa Yalnız

Halkla İlişkiler
Duygu Aksoy

TEMSİLCİLER

AKÇADAĞ / Kürecik
Mustafa Mercan
Tel: 0422 211 43 73

ELBİSTAN
Hüseyin Doğan
Yeni Söğüt Köyü Muhtarı

GAZİANTEP
İsmail Özgür
Tel: 0342 321 84 47

ANKARA
Hasan Yalnız
Tel: 05327703624
e-mail : yalnizhasan@yaho.com

İZMİR
Gül Öztoprak
Tel: 0232 369 98 36

MERSİN
Ali Özveren
Tel: 0324 325 75 66

ALMANYA
Halil Yalnız /Hamburg
Tel:0049 4028004808
e-mail : halilyalniz@alice-dsl.de
İmam Ekinci
Tel: 0049 202 428 635

İNGİLTERE
Cevdet Karakoç/Londıra
Tel :0044 7960575246
İsmet Serçe/Londıra
Tel: 00442088097119
00447803169227

FRANSA
Şükrü Çelik
Tel: 0336 745 168 86

HOLLANDA
Cemal Kapıkıran
Tel: 0031653184188

İSVİÇRE
Ali Polat
Tel . 0041 787 57 203
Süleymen Yıldırım
Tel: 0041 323 228 311
00417 763 651 114

BELÇİKA
Şahmaran Bakır
Tel: 0032 873 520 97
e-mail : boranbakirhotmail.com

Adres
Merkez Mah. Atatürk Cad.
Taşova Sokak. No: 9 K: 3- 4 -534530
Yenibosna – İSTANBUL
Tel : (0212) 657 23 44 - 656 81 11
Web :www.akelvakfi.org
e-Mail : akelvakfi @akelvakfi.org

AK-EL DERGİ
e-mail : akeldergi@akelvakfi.org

Baskı
Pera Matbaa Tel: 0.212 567 66 86

Vakfımızdan...

Her ne kadar birici sayımızda Vakıf binamızın açılışı ile ilgili açıklamalarda bulunmuş isek de, değinmediğimizi gördüğümüz bir kısım hususları bu sayımızda belirtmeye gerek duymuş bulunmaktayız.

Vakıf binamıza 17 Temmuz 2004 tarihinde kavuştuk. Açılış törenimizin güneşli bir yaz gününe denk gelmesine karşın gördüğü ilgi biz çok mutlu etti. Vakıf binamızın açılışını gerçekten çok coşkulu bir katılımcı grubuyla gerçekleştirdik. Türk halk müziği sanatçılarımızın açılış öncesindeki mini konserinden sonra Gaziantep yöresi-

ne ait halkoyunları gösterileriyle süren açılış törenimiz, diğer yöre derneklerimizin ve yöremiz köy muhtarlarının gönderdiği çiçeklerle şenlendi.

Ulu önder Atatürk'ün ve şehitlerimizin anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra vakıf başkanımız Bektaş Özbek, açılış konuşmasını yapmak üzere kürsüye davet edildi. Özbek, vakıf binasının tamamlanmasında maddi ve manevi değerli katkılarını esirgemeyen herkese teşekkür etti ve vakfın faaliyetleri hakkında konuklara açıklamalar da bulundu.

Vakıf binasının açılış törenine eski Bahçelievler Belediye Başkanı Sayın Saffet Bulut, Bağcılar Belediyesi Başkan Yardımcısı Hüseyin Nazif Mutlu, CHP Milletvekili Mehmet Ali Özpolat Bağımsız Milletvekili Yaşar Nuri Öztürk ve İlçe Emniyet Müdürü, parlamenter Ahmet Güryüz Ketenci, sanatçı Ali Rıza Gündoğdu, Cem Vakfı yönetim kurulu üyesi Cemal Canpolat ile basın mensupları ve kalabalık bir halk topluluğu katıldı. Açılış törenine katılamayan ama gönülleri bizimle olan siyasetçilerin ve diğer dostlar ile yurtdışında bulunan yöre insanlarımızın gönderdiği telgraflar okundu.

Vakfın açılış kurdelesini, bağımsız milletvekili Yaşar Nuri Öztürk, eski Bahçelievler Belediye Başkanı Saffet Bulut ve vakıf başkanımız Bektaş Özbek birlikte kestiler. Konuklara sunulan yemeklerden sonra düğün salonumuzda toplanan misafirlere, Türk halk müziği sanatçılarımız Faruk Tuncer ve Aynur Haş Haş, davul zurna eşliğinde bir mini konser verdiler.

AK-EL VAKFI HİZMETLERİNE DEVAM ETMEKTEDİR

Vakfımız 2005 - 2006 Eğitim ve Öğretim yılında; eğitime, kültürümüzü yaşamaya ve yaşatmaya ve meslek edindirmeye yönelik olarak aşağıda belirtilen alanlarda kurslar verilmiştir.

OKUMA YAZMA KURSLARI

İlkokul düzeyine hazırlık kursları ile İlk amacımız Okuma-Yazma Becerisini Kazandırmak ve Günlük Hayatın Yaşam Bilglerini Öğretmektir.

MODELİSTLİK KURSU

Kursa gelen öğrenciler bir sene kursa devam edip kurs sonun da sertifika alıp modelist olarak mesleğe başlarlar. Modelist kursumuz ilk temel eğitimle başlar. Kasım ayında başlayan kursumuz haziran ayında bitmektedir. Bir sene boyunca uzman öğretmen gözetiminde bu kursa katılanlar iyi ve geçerli bir meslek sahibi olarak sertifikalarını almaktadırlar.

EL SANATLARI KURSU

Ahşap, cam, seramik, porselen boyama ve takı tasarımı kursları yapılmaktadır. Kursa devam eden kursiyerler yıl sonunda sertifika almaya hak kazananmaktadırlar.

BİLGİSAYAR KURSU

Bahçelievler Halk Eğitim Merkezi Denetiminde 3 ay süren bilgisayar kursunda; İşletmenlik eğitimi verilmektedir. Öğrencilere Windows XP, Microsoft Word, Microsoft Excel, Microsoft Power Point ve internet konularından oluşan 160 saatlik bir eğitim verilmektedir. Bu eğitim sonucunda öğrencilerimiz ofis programlarını kullanmayı öğrenerek çalışma hayatına atılmaya hazır bir hale gelmektedirler. Derslerimizi son model bilgisayarlarla ve nezih bir ortamda yapılmaktadır.

FOLKLOR KURSLARI

AK-EL Vakfı olarak kurulduğumuz günden beri gönül bağı olan herkese vermeye çalıştığımız hizmetlerin ötesinde kültürel kimliğimize de sahip çıkmayı görev ve sorumluluğumuz olarak görüp bünyemizde aktivite olarak halkoyunlarına da yer verdik.

Deneyimli Foklor öğretmenleri eşliğinde, her kurs döneminde Anadolu'nun Foklor Kültürünü yaşatmaya katkıda bulunmayı amaçlamaktayız.

BAĞLAMA KURSLARI

Sadece toplumumuz için değil, ülkemiz için en önemli ve ulusal çalgımız olan bağlama Anadolu'da yaygın olarak kullanılan bir çalgıdır.

Orta Asyadan Anadolu'ya halk kültürünün mirası olarak gelen bağlamayı geleceğin kuşakları ile buluşturmak için gençlerimizi bekliyoruz.

İNGİLİZCE KURSLARI

İNGİLİZCE KURSLARI içinde çalışmalarımız devam etmektedir.

Denetleme Kurulu Üyemiz ***İsmihan Yirik*** *Yönetim Kurulu adına kurslarımızdan sorumludur.*

Sizlerle beraber olmak dileğiyle...
AK-EL VAKFI YÖNETİM KURULU

2006 - 2007 döneminde de kursları açacağımızı şimdiden duyuruyoruz...

KURSLARIMIZDAN YARARLANMAK İÇİN BAŞ VURACAK ADAYLARIN VAKFIMIZIN Tel : 0212 656 81 11 ve 657 23 44 NOLU TELEFONLARDAN ARAMALARI GEREKİR.

Farklı düşüncelerin ışığında
Panelimizden yansımalar

Vakfımız tarafından düzenlenen panellerden 2005 yılına ait olan ikincisi, 03 Aralık 2006 tarihinde vakfımıza ait düğün salonunda kalabalık bir dinleyici kitlesinin katılımı ile yapıldı.

Panelden önce Türk halk müziği sanatçılarımız Dilek ve Bedriye'nin bağlama eşliğinde sunduğu deyişler, dinleyicilere çok keyifli anlar yaşattı. Kısa bir aradan sonra vakıf başkanı Bektaş Özbek yaptığı konuşmada, "Çok değerli arkadaşlarla birlikteyiz. İkisi de konusunun uzmanı olarak görüşlerini bizlerle paylaşacak. Vakfımıza kadar gelerek bizleri onurlandırdıkları için kendilerine hoş geldiniz diyor, şahsım ve yönetim kurulumuz adına teşekkür ediyorum" dedi. Konuşma kursundan gelenlere de hoş geldiniz diyen Özbek konuşmasını, panelistleri tanıttıktan sonra, vakfın faaliyetleri hakkında açıklayıcı bilgiler vererek tamamladı.

Panelin konusu "Alevilik İslam içi mi, İslam dışı mı?" idi. Panelistlerden akademisyen Yardımcı Doçent Ali Yaman, "Alevilik İslam içidir" tezinin savunucusu olarak, yazar Erdoğan Çınar ise "Alevilik İslam dışıdır ve İslamdan önce vardı" tezinin savunucusu olarak görüş ve düşüncelerini dinleyicilerle paylaştılar. Konuşmaya Yrd. Doç. Ali Yaman başladı ve zaman zaman yöneltilen sorulara yanıt verdi, düşüncelerini açıklayan katılımcılara açıklamalarda bulundu. Aynı şekilde yazar Erdoğan Çınar da yöneltilen soruları yanıtlayarak düşüncelerini paneli izleyenlerle paylaştı. Panel, sakin bir atmosferde, iki saati aşkın bir sürede tamamlandı. İzleyicilerin, vakıf öncülüğünde yapılan bu ve buna benzer çalışmaların çok aydınlatıcı ve bilgilendirici bulduklarını belirterek bu çalışmaların zaman zaman tekrar edilmesini istemeleri, vakıf yönetimi tarafından memnuniyetle karşılandı.

AK-EL Vakfının

Vakfımız, Vakıf yönetimi olarak ve kurulan komisyonlar vasıtası

ÇANTA DAĞITIMI

Vakfımız yalnız gençlerimiz ve onların çalışmalarıyla ilgili değil, ilköğretim çağındaki öğrencilerimize de katkılarda bulunmaya çalıştı. Bu konuda yaptığımız çalışma kapsamında 400 ilköğretim öğrencisine, içinde çeşitli kırtasiye malzemesi bulunan çanta dağıtıldı. Bunların 200 kadarı İstanbul'daki öğrencilere, 200 kadarı ise Akçadağ ve Elbistan da bulunan yöremiz köy ilköğretim okullarında öğrenim gören ilköğretim öğrencilerine iletildi. Kürecik'te 58, Ören'de 40, Gücük'te 50, Sevdilli'de 50, Aktil'de 20 çanta minik öğrencilere dağıtıldı. Ayrıca Yöremiz derneklerinden Güç-Der'e 10, Köşk-Der'e 10, Kürecik-Der 'e 10'ar çanta verildi

KURBAN BAYRAMI'NDA BAYRAMLAŞMA

Vakfımızın yapmış olduğu bir diğer etkinlik ise inancımız gereği olan gelenek ve göreneklerimizin yaşatılmasına yönelik çalışmaydı... Bu çalışma, Kurban Bayramı'nın ikinci günü, vakfımızın yönetim kurulu üyelerinin de hazır bulunduğu bayramlaşmaydı. Vakfın düğün salonunda saat on birde başlayan bayramlaşma töreni, akşam beşe kadar devam etti. Ailelerin katılımı ile yapılan törenle bu bayram günü, tüm yöre insanlarımızın haz duyduğu bir gelenek-göreneklerimizi yaşatma günü oldu. Özellikle yaşlılarımızın, gençlerimizin bu gelenek ve göreneklerimizi unutmayıp yaşatmaları için her bayramda ve diğer önemli günlerde tekrarlanması yönündeki istemleri, törene katılan herkesin buluştuğu ortak düşünceydi. Ayrıca bayramlarını kutlama sıkıntısı yaşayan dar gelirli olan180 aileye vakfımızca gıda ve giyecek yardımında bulunuldu. Bu çalışmalarımız bundan sonra da devam edecektir.

Faaliyetleri

ile bir çok faaliyet gerçekleştirmiştir.

8 MART; DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ'YDÜ.

Her alanda sürdürmeye çalıştığımız etkinliklerimiz arasında yer alan en önemli etkinliklerimizden biri de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarıydı. Kadın komisyonumuzun yapmış olduğu bu etkinliğin konusu "Aile İçi Şiddet"ti. Düğün salonumuzda Anneler Günü münasebetiyle de yemekli bir tören düzenlendi. Eğitime katkı amacıyla Küre-cik-Kepez köyünde yaptırdıkları okuldan dolayı Güllü Çelik, yılın annesi seçildi. Kadın komisyonu başkanı ve vakfımızın denetim kurulu üyesi İsmihan Yİrik'i yaptığı çalışmalarından dolayı kutluyoruz.

KURSLAR

Vakfımızın sürdürmekte olduğu sosyal faaliyetlerin yanı sıra yapmış olduğu bir diğer çalışma da değişik konularda açtığı ve başarıyla sürdürdüğü kurslardır. Özellikle vakıf binamızda açılan okuma-yazma, bilgisayar, el sanatları, folklor ve bağlama kursları Mili Eğitim Bakanlığı'nın uzman öğretmenlerinin rehberliğinde haftanın planlanan gün ve saatlerinde yürütüldü. Bu kursları başarı ile bitiren öğrenciler vakfımızın gurur kaynağı oldu. Bu etkinliklerimizden dolayı da gerek Milli Eğitim Bakanlığı gerekse diğer sivil toplum kuruluşlarının yetkili ve temsilcileri gelecek dönemlerde yapılacak olan bu tür faaliyetlere gerekli desteği vermeye hazır olduklarını belirttiler. Ücretsiz olarak verilen bu kurslara 2006-2007 eğitim ve öğretim yılında da devam edeceğiz. Bu konudaki hazırlık çalışmalarımız devam etmektedir. Ancak, bu kurslarla yetinmeyip başka kurslar da açmak hedeflerimiz arasında yer almaktadır. Vakfımızın asıl amacı, geleceğimizin teminatı olan gençlerimizin daha iyi ekonomik ve sosyal koşullarda yetişebilmeleri için ülkemizin sosyal ve ekonomik kalkınmasına katkıda bulunmaktır. Zaten vakfımızın kuruluş amacında da bu hedef belirtilmiştir.

BURSLAR

Vakfımızın kuruluş amaçları arsında yer alan eğitimi destekleme etkinlikleri çerçevesinde burs verme konusundaki çalışmalarımız 2005-2006 öğretim yılında da devam eti. Vakfımızın burs komitesine başvuruda bulunan üniversite öğrencilerinden, yapılan araştırma ve çalışmalar sonucunda burs almaya ihtiyacı olan 318 öğrenciye eğitim yılında aylık 60. YTL karşılıksız burs verilmiştir. 2006-2007 öğretim yılında burs vermeye devam edilecektir.

ARABA BAĞIŞI

19.01.2006 tarihinde çok mutlu bir olay yaşadık. Vakfımızın sürdürdüğü etkinliklerin üyelerimizden destek görmeye başlamış olmasını görmek, tüm vakıf üyelerini heyecanlandırdı. Vakfımızın değerli üyelerinden Haydar Yirik, vakfımızın çeşitli faaliyetlerinin yürütülmesine katkı amacı ile bir RENAULT -Kango aracı vakfımıza bağışladı. Yönetim kurulu olarak, bize çalışmalarımızda şevk ve destek veren bu örnek davranışından dolayı Haydar Yirik'e teşekkür ederiz.

Modelistlik kursu

İki yıldır AK-EL Eğitim Kültür ve Sağlık Vakfı'nda Modelistlik dersi vermekte olan Tülay Şahin, kursla ilgili olarak şu bilgileri verdi: " Bu kursa gelen öğrenci arkadaşlar bir sene kursa devam edip kurs sonun da sertifika alıp modelist olarak mesleğe başladılar. Modelist kursumuz ilk temel eğitimle başlar. Kasım ayında başlayan kursumuz haziran ayında biter. Bir sene boyunca etek-pantolon-elbise-kol-yaka-sep temel çizimleri öğretilir. Kalıplar çıkarılır, şablonlar ve modeller uygulanır. Modelist olan öğrenci sene sonunda gördüğü her kıyafetin öğrendiği ölçülerle kalıbını çıkarır ve kıyafetin modelini uygular. Modelistik, bayan ve bay için tekstilde geçerli en iyi meslektir. Bu kursu bitirip sertifika alan bir öğrenci altın bileziğini koluna takmış, yani zamanımızın en iyi mesleğine sahip olmuş demektir. Bu kursu üretici olmak isteyen herkese tavsiye ederim. AK-EL Eğitim Kültür ve Sağlık Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Bektaş Özbek ve yönetim kurulundaki arkadaşlarının almış olduğu kararla modelistlik-el sanatları-bilgisayarlı modelistlik , bilgisayar dersi halkımıza ücretsiz sunulmuştur. Bu hizmetlerden dolayı yönetim kurul başkanına ve yönetim kuruluna öğrenciler adına teşekkürü borç bilirim.

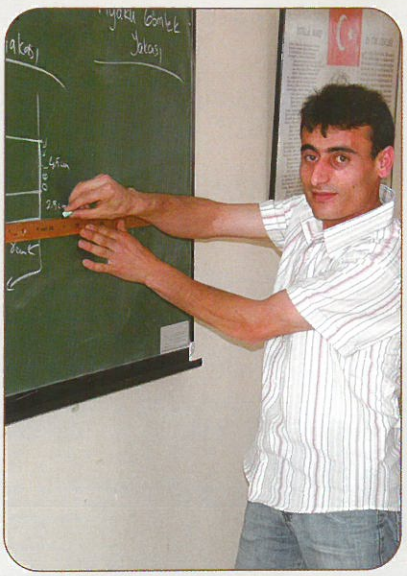

Tülay Şahin
Modelistlik Kursu Öğretmeni

El Sanatları

Ümmühan Göğerçin

Elsanatları Öğretmeni

Ümmühan Göğerçin'in bu kursla ilgili verdiği bilgiler ise şöyle: "Bahçelievler Halk Eğitim Merkezi ve AK-EL Vakfı işbirliği ile el sanatları kursu açılmıştır. En az 15 kursiyer ile açılan kursa herhangi bir ücret ödenmemektedir. AK-EL Vakfı'nda 2 yıldır ahşap, cam, seramik, porselen boyama ve takı tasarımı kursları yapılmaktadır. Kursa devam eden kursiyerler yıl sonunda sertifika almaya hak kazanırlar.

Kurslara katılan kursiyerler el becerilerini geliştirirler. Kursiyerler ihtiyaçları olan objeleri yapar veya eski eşyalarını yenileyerek kullanılır hale getirirler. Bazı kursiyerler sipariş alarak aile ekonomilerine katkıda bulunurlar. Kursların, boş zamanları değerlendirmenin yanı sıra kursiyerlerin ruh sağlığına katkıları da göz ardı edilemez."

Vakfımızın açmış olduğu el sanatları ve modelistlik kursunun tamamlanmasına bir hafta kala öğrencilerimizin, öğretmenlerinin koordinasyonunda Haydar Aygörmez Konferans Salonu'nda açtığı sergiye ilgi bir hayli fazlaydı. Salonda el sanatları ve modelistlik kursiyerlerinin bireysel çalışmaları, ikiye ayrılan salonun ayarı bölümlerinde sergilendi. Modelistlik kursunun öğretmeni Tülay Şahin ve el sanatları kursunun öğretmeni Ümmühan Göğeçin sergiyi birlikte açtılar.

17 Haziran 2006 tarihindeki serginin açılış kurdelesini Bahçelievler Halk Eğitim Müdürü Ertuğrul Özgün ve vakfımızın Başkan yardımcısı Hasan Topaloğlu birlikte kestiler.Törene Bahçelievler Halk Eğitim Müdürü'yle müdür yardımcıları Nergiz Biltekin, Şenay Öner ve Yücel Değer de katıldı. Açılışta AK-EL'in yönetim kurulu üyeleri Hasan Soysüren, Mehmet Aklpınar, Hacı Polat, İbrahim Sever, denetim kurulu üyeleri İsmihan Yirik ve İrfan Özbek de hazır bulundular. Açılıştan sonra bir konuşma yapan vakfımızın Başkan yardımcısı Hasan Topaloğlu Halk Eğitim Müdürü Ertuğrul Özgün'den AK-EL Vakfı tarafından açılan ve bundan sonrada açılmasını düşündükleri yeni kurslar için öğretmen talebinde bulundu. Topaloğlu ayrıca bu açılışa katılmalarından ötürü duyduğu memnuniyeti belirterek şahsı ve yönetim kurulundaki arkadaşları adına, kurslara değerli emekleriyle katkıda bulunan öğretmenlere de teşekkür etti.

Halk Eğitim Müdürü Özgün bir konuşma yaparak "Vakıfları, özellikle yapmış oldukları bu tür çalışmalarından dolay kutlamak gerektiğini düşünüyorum. Bu çalışmalar toplumun her katmanındaki insanlara büyük yararlar sağlamaktadır. Hata onlara iş bulma olanaklarını bile yaratmaktadır. Buralarda bu becerilerini geliştirme fırsatı bulan insanlar iş bulmada da fazla sorun yaşamamaktadırlar. Sayın Topaloğlu, sizler böyle kültürel faaliyetleri yürüttüğünüz sürece bizler sizlerle birlikte olmaya, sizlere destek olmaya ve talebiniz olan öğretmenleri vermeye de azami gayreti gösterip onları böyle değerli vakıflarımızda görevlendirmeye çalışacağız. Kuşkunuz olmasın ki devlet bu tür faaliyetlerde her zaman yanınızdadır ve olmaya da devam edecektir. Ayrıcada sizlerin bu çalışmaları diğer sivil toplum kuruluşların da örnek olacaktır. Vakfınızın bu çalışmalarından dolayı ben şahsım adına ve de yetkili amirlerim adına şahsınızı ve

yönetim kurulunuzu tebrik eder başarılarınızın devamını dilerim . Ayrıca bu vakfın kursiyerlerini yetiştirmedeki emeklerinden dolayı da öğretmen arkadaşlarıma teşekkür ediyor ve onları da kutluyorum. Hayırlı ve uğurlu olsun" dedi. Sergi objelerinin beğenilmesi öğretmen ve kursiyerleri çok memnun etti. Her kursiyerin kendi el emeği, göz nur ürünlerini tanıtması ise ayrı bir sevinçti. Kursiyerlerin sergiyi gezenlerce tebrik edilmeleri ise onları ayrıca mutlandırdı. Birlikte serginin gezilmesinden sonra kursiyerler tarafından hazırlanan öğle yemeği yenildi.

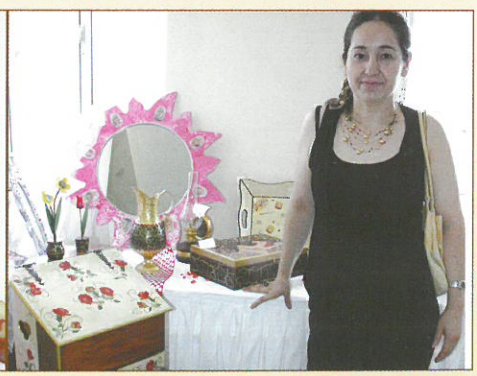

Bilgisayar kursu

Leyla Dikme
Bilgisayar Kursu Öğretmeni

AK-EL Vakfı'nın eğitim hizmetleri kapsamında açılan bilgisayar kursu öğretmeni Leyla Dikme,

1975'te İstanbul doğdu. AÖ Fakültesi'nin işletme bölümünü bitirdikten sonra İstanbul Üniversitesi'nde 6 ay süren bir eğitim sonucunda pedagojik formasyon aldı.

Özel bir kursta bilgisayarlı muhasebe ve bilgisayar işletmenlik eğitimini tamamlayarak MEB onaylı sertifikalarını aldı. 10 yıldır çeşitli eğitim kurumlarında bilgisayarlı muhasebe ve bilgisayar işletmenlik eğitimi vermekte olan Dikme AK-EL Vakfı ile tanışmasını ve çalışmalarını şöyle anlatıyor, " 2006 yılının ocak ayında Bahçelievler Halk Eğitim Merkezi aracılığı ile AK-EL ailesi ile tanıştım. Burada 3 ay süren bilgisayar işletmenlik eğitimi sonucunda 20 öğrenci mezun ettim. Öğrencilere Windows XP, Microsoft Word, Microsoft Excel, Microsoft Power Point ve internet konularından oluşan 160 saatlik bir eğitim verdim. Bu eğitim sonucunda öğrencilerimiz ofis programlarını kullanmayı öğrenerek çalışma hayatına atılmaya hazır bir hale geldiler. Derslerimizi son model bilgisayarlarla ve nezih bir ortamda işledik.

Vakıfta çalıştığım 3 ay içinde yöre insanlarını yakından tanıma fırsatı buldum. İnsanları çok sıcakkanlı, yardımsever ve öğretmenlere fazlasıyla değer veriyorlar. Burada çalıştığım süre içinde ihtiyacı olan insanlara yapılan yardımlara bire bir şahit oldum.

Ayrıca başta Vakıf Başkanı Bektaş Özbek ve yönetim kurulu olmak üzere tüm yöre halkı müthiş bir dayanışma örneği sergilemektedirler. Zaten böyle bir vakfın varlığı, sanırım bu dayanışmayı en güzel şekilde kanıtlıyor. AK-EL Vakfı'nın varlığı ve düzenlediği aktiviteler gıpta ile izlenecek bir durum.

Eylül döneminde yine bilgisayar işletmenlik ve ayrıca bilgisayarlı muhasebe kursları ile umarım yine birlikte olacağız. Yönetimde bulunan büyüklerimden bir projeksiyon talebinde bulunmak istiyorum. Böylece öğrencilerin dersi takip açısından daha fazla verim alınabileceğini düşünüyorum. Umarım bu eğitimler sonucunda gençlerimiz güzel birer iş sahibi olabilirler.

Bu arada beni AK-EL ailesi ile tanıştıran Nergiz Hanım'a, her konuda bana yardımcı olan sevgili Deniz'e, sayın Ali Genç'e, müdürümüz Mustafa Yalnız'a, İsmihan Hanım'a ve tüm vakıf çalışanlarına sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum."

Okuma Yazma kursu

Suna Aslan
Okuma Yazma Öğretmeni

Suna Aslan, Şubat-Mayıs 2006 döneminde Ak-El Vakfı'nda Açev'in (Anne Çocuk Eğitim Vakfı) gönüllü okuma yazma öğretmeni olarak çalışan, Suna Aslan AK-EL'deki çalışmalarını şöyle anlatıyor:

"Çocuklarım biraz büyüdüğünde ben yeniden iş düzenine geçmeyi planladım. Gazete de gördüğüm AÇEV'e ait bir ilan düşüncelerimin değişmesine sebep oldu. Gönüllü öğretmenlik için başvurduğumda bir seminere katılıp diploma almam gerektiğini öğrendim. Bir ay kadar süren seminerden sonra AÇEV'in önderliğinde AK-EL'de çalışmaya başladım.

Şubat ayında öğrencilerimle (sultanlar diyorum) tanıştığımda ben de onlar kadar heyecanlıydım doğrusu. Ama zamanla aramızda güzel bir bağ oluştu. Elbete ki bu bağın oluşumunda AK-EL Vakfı'nda her zaman bulduğumuz sıcak ortamın oldukça büyük bir katkısı var. Benim sultanlarım da haftanın 3 günü üç saat kadar süren derslerime oldukça büyük bir ilgi ve azimle devam ettiler, günlük hayatlarında karşılaştıkları bütün olumsuzluklara rağmen okuma-yazma öğrenmeyi gerçekten çok istiyorlardı. Bunun için oldukça büyük bir çaba ve kararlılık gösterdiler. Sonuçta da birçoğu başarılı oldu. Tam olarak okuyamayanlar da yadsınamaz bir ilerleme kaydettiler.

Ders programımızda ağırlıklı olarak okuma-yazma var. Okuma-yazma becerisini öğretmek ve kalıcı hale gelmesini sağlamak birinci amaç. Okuma-yazma öğrenirken temel imla kurallarının da altını çiziyoruz elbette. Aynı zamanda da günlük hayatta kullanılabilecek birtakım bilgiler vermeye çalışıyoruz. Örneğin matematik ile ilgili bilgiler ki bunlar basit ve basamaklı sayılar, eldeli ve eldesiz toplama, çıkarma, işlemleri olarak özetlenebilir. Ayrıca tarih yazımı ve okunması, saat kavramları ve telefon numaraları konularımız arasındadır.

Derslerimize yoğun bir şekilde devam ederken gezmeyi ve farklı tarihi yerleri görmeyi de ihmal etmedik. AÇEV'in imzaladığı protokol sayesinde mayıs ayında Dolmabahçe Sarayı'nı ve Şale Köşkü'nü gezme imkânımız oldu. Sultanlarımın çok hoşuna gitti sarayı ve köşkü gezmek. Dolmabahçe Sarayı'nda harem ve selamlık bölümlerini, banyoları, çocuk odalarını, büyük salonları, Ata'mızın odasını merakla ve hayranlıkla gezdik. Umarım önümüzde ki yıllarda da böyle güzel yerleri ziyaret etme imkânımız olacak. Tabii bu gezinin gerçekleşmesinde AK-EL Vakfı çalışanlarının yardımları büyük. Gezi için gerekli olan araç temininde bize çok yardımcı oldular. Desteklerini esirgemedikleri için tekrar teşekkürler.

İşte böyle üç ayı aşkın bir süre devam eden okuma-yazma kursunu tamamladık. İstanbul gibi büyük ve karmaşık bir şehirde okuma-yazma bilmeden yaşamak ne kadar zor tahmin etmek zor değil. Benim sultanlarım sadece yaşamıyorlar, üstelik çocuk büyütüyorlar, onları okutuyorlar ve günlük hayatta bir sürü şeyle mücadele ediyorlar. Ben onlara okuma-yazma konusunda birazcık bile faydalı olabildiysem çok mutlu olacağım. Ayrıca bizlere kapılarını açan, her türlü yardımı esirgemeyen ve böyle önemli bir konuda destek olan AK-EL Vakfı'na da tekrar tekrar teşekkür ederim. Daha nice kurslarda görüşmek üzere."

Folklor kursu

Haci Ali Güneş
Folklor Kursu Öğretmeni

Bir ulusun varlığını sürdürebilmesinin en önemli koşulu folklorik özelliklerini yaşayan ve yaşatabilen bir ulus olmasıdır. Folklor kelime olarak İngilizce kökenli bir kelimedir. Folk, halk; lo,; bilim yani halkbilimidir. Halkbiliminin içerisine o ulusu oluşturan bütün öğeler girmektedir. Yaşama biçimi, barınma biçimi, mutfağı, giyim kuşamı, edebiyatı, masalları, türküleri, oyunları vb. kısaca halka dair ortak hangi unsur var ise hepsi.

Uluslar, yönetimiyle ve halkıyla birlikte kendisini var eden bu değerleri sahip çıkıp yaşattıkça, yarınlarına kültür yapıları ile mevcut özellikleri otantik haliyle ile yazılı belgelerle bırakmadıkça, gelişen dünya düzenine karşı özünü koruyup kültürel varlıklarını gerektiği ölçüde yenilemeye açık tutmadıkça, kendisini var eden değerler zamanla yok olurken birlikte o ulusu da yok olmaya mahkûm edecektir.

AK-EL Vakfı olarak kurulduğumuz günden beri sağlıkta, eğitimde ve bir araya gelme, sosyalleşme konusunda vakıf üyelerimize ve gönül bağı olan herkese vermeye çalıştığımız hizmetlerin ötesinde kültürel kimliğimize de sahip çıkmayı görev ve sorumluluğumuz olarak görüp bünyemizde aktivite olarak halkoyunlarına da yer verdik.

Kendi kültürümüzde olan halkoyunlarını yöre gençlerimize daha profesyonel bir şekilde aşılamak amacıyla 2006 yılının şubat ayında başlatmış olduğumuz halk oyunları kursunu AK-EL Vakfı çatısı altında sürdürüyoruz. Yöre gençlerimizden gelen yoğun istek bize şevk verdi. Halkoyunları çalışmalarımıza 50 kişilik bir grupla ve benim başarılar kazandığım Antep yöresi oyunlarıyla başladık. Çalışmalarımıza her hafta pazar günü sabah saat 10. 00 başlıyor ve yaklaşık 2 saat çok keyifli bir çalışma yapıyoruz. 50 kişilik grupla 5 aylık bir eğitim süresinde elemeler yaparak yetenekli oyunculardan oluşan 16 kişilik Antep ekibi çıkardık ve vakfımızın gençlik komisyonunun düzenlemiş olduğu yaz festivalinde ilk gösterimizi başarılı bir şekilde sergiledik. Bu süre zarfında

eğitimlere canı gönülden katılan tüm gençlerimize halkoyunları hocası olarak çok teşekkür ediyorum.

Deneyimli halkoyunları eğitmenlerimizin eşliğinde ekiplerimiz, çalışmalarını düzenli bir biçimde gerek hafta sonları gerekse hafta içi akşamları vakıf bünyemizde sürdürmektedir.

Bu inanç ve duygularla tüm halkımızın özellikle gençlerimizin bilinçli bir tavırla yanımızda olmaları temennisiyle."

Bağlama kursu

İmdat Taş
Bağlama Kursu Öğretmeni

AK-EL Vakfı'nın yapmış olduğu çalışmaları az çok dışardan takip etmeye çalışırdım. Ama şimdi bizzat çalışmaların içinde bulunmak benim için kıvanç verici bir şey.

Çünkü böylesine büyük bir vakıfta yer almak, gençlik komisyonunda çeşitli etkinlik organizasyonları yürütmeye çalışmak, en önemlisi gün geçtikçe kültürünü unutmaya terk edilmiş insanlarımızın eski duygularını yeniden canlandırmak ve yeni yetişen gençlerimize kültürünü öğretmek, unutturmamak adına çaba sarf etmenin toplumumuz için çok faydalı olacağını düşündüm.

Daha önce vakfın otomatik sms sistemine bağlı olduğumdan gençlik komisyonunun kuruluşu aşamasında benimle sms ile bağlantı kuruldu. Başkanımız Sayın Bektaş Özbek, benim gibi birkaç arkadaşı çağırarak gençlik komisyona katılmamızı istedi. Ben de tereddüt etmeden kabul etmiştim. O günden bu yana gençlik komisyonunun çalışmalarında aktif olarak rol aldım. İlk olarak bazı komiteler kurmuştuk ve İTÜ Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı'nda okumamdan dolayı müzikle ilgili işlerle benim ilgilenmem uygun bulundu. Daha sonra ücretsiz kurs açmayı kararlaştırdık ve bunun sonucunda halkoyunları ve bağlama kurslarını açtık.

Halkoyunları kursuna Hacı Ali arkadaşımız, bağlama kursu hocalığına ise ben getirildim. Bu aşamadan sonra gerekli duyurular yapıldı ve kurs vermeye başladım. İlk etapta ortalama 15 öğrencim olmuştu ve bu sayı giderek katlandı. Kâğıt üzerinde öğrenci sayımız 52 olmuştu ama devam eden öğrenci sayısı 30'du. Kursumuza yaşları 6 ile 40 arasındaki bir öğrenci grubu katılıyordu. Daha sonra sınıf kalabalık küçükleri ve büyükleri ayrı sınıflara aldık. Kursa temel eğitimden başladık. Yani teorik bilgiler, bona, solfej eğitimi verdik.10 Haziran'da ise kursu bu sezon için bitirdik.

Sadece toplumumuz için değil, ülkemiz için en önemli ve ulusal çalgımız olan bağlama Anadolu'da en yaygın olarak kullanılan telli bir çalgıdır. Bağlamanın atasının kopuz olduğu bilinmektedir. Önceleri göğüs tahtası yerine deri, madeni tel yerine de kıl kullanıldığı söylenmekte ise de bugün için bu kesinlik kazanmış değildir. Kopuz daha sonraları çoğur-çöğür gibi adlarla kullanılmış ve 18 yüzyıldan bu yana da bağlama adı ile bugünkü biçimini almıştır.

Bağlama, uzun yıllar boyunca halk topluluklarında eğlence ve ağıtlarda, değişik türde halk ezgilerinin seslendirilmesinde, halk müziği topluluklarında, âşıklarda, efelerde, düğün ve oturak âlemlerinde, tarikatlarda kullanılarak Anadolu kültürünün en karakteristik özelliğini yaygınlaştırıp onu diğer kültürlere tanıtan bir çalgı olmuştur.

Yörelere ve ebatlarına göre bu çalgıya, bağlama, divan sazı, bozuk, çöğür, kopuz, ırızva, cura, tambura vb. adlar verilmektedir. Bağlama ailesinin en küçük ve en ince ses veren çalgısı curadır. Curadan biraz daha büyük ve curaya göre bir oktav kalından ses veren çalgı ise tamburadır. Bağlama ailesinin en kalın ses veren çalgısı ise divan sazıdır. Tamburaya göre bir oktav kalından ses verir.

Bağlama; tekne, göğüs ve sap olmak üzere üç ana kısımdan oluşmaktadır. Tekne kısmı genelde dut ağacından yapılmaktadır. Ancak dut ağacının dışında ardıç, kestane, ceviz, gürgen gibi ağaçlardan da yapılmaktadır. Göğüs kısmı ladin ağacından, sap kısmı ise gürgen, ak gürgen veya ardıç ağacından yapılmaktadır.

Sap kısmının tekneden uzak kısmı üzerinde tellerin bağlandığı burgu adı verilen parçalar vardır. Bağlamanın akordu bu burgular kullanılarak yapılmaktadır. Sap kısmı üzerinde misina ile bağlanmış perdeler bulunmaktadır. Bağlama mızrap veya tezene adı verilen kiraz ağacı kabuğu veya plastikten yapılan araçla çalındığı gibi bazı yörelerimizde parmakla da çalınmaktadır. Bu çalım tekniğine şelpe adı verilmektedir.

VAKIFLARDA GÖNÜLLÜLÜK VE GENÇLİK

Hasan Topaloğlu
AK-EL Vakfı Başkan Yardımcısı

Uzun bir aradan sonra yine sizlerle beraber olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Daha kısa bir zaman aralığında beraber olmak istediysek de bu mümkün olmadı. Bunun sorumlusu yine bizleriz demek daha doğru olacak. Umarım bundan sonra ki yayın hayatında dört aylık periyotlarla birlikte oluruz. En büyük amacımız da bu. Zaten birinci dergimizi yayımladıktan sonrada bunun böyle olması gerektiğini de hep birlikte yaşamış olduk. Ayrıca bizlerin bugünleri yaşamamız için desteklerini esirgemeyen siz değerli dost ve yörem halkına da şahsım ve yönetim de ki arkadaşlar adına ayrıca teşekkür ediyorum.

Dergimizin birinci sayısında bir vakfın yasalarla kurulduğunu bu yasalar dahilinde de faaliyetlerini gerçekleştirmek zorunda olduklarını belirten açıklamalar yapılmıştı. Bu durum vakfımızın da uyacağı tartışmasız yasal bir konudur. Lakin vakıflar, kendi vakıf senetlerinde belirlemiş oldukları bu faaliyetlerini gerçekleştirmek için ne yapmalıdırlar? Nasıl kurumlaşma stratejileri oluşturmalıdırlar ve bunu yaparken de nasıl kaynak temin etmelidirler? Kendi hedef kitleleri ile nasıl bir iletişim sağlamalıdırlar? İşte sizlerle bu konulardaki düşüncelerimi paylaşmak istiyorum;

Öncelikle vakıflar, hedeflerini gerçekleştirmeleri için mali destek bulmak zorundalar. Eğer dar maddi olanaklarla çalışırlar ve bu olanaklarını çoğaltmazlarsa başarılı olmaları pek de mümkün değildir. Bu olanaklar ekonomik katkıda bulunan bireylere ve gruplara odaklandırılmamalıdır. Vakıf kendi geliştirdiği projelerle katılımcılığı sağlamalı ve hayata geçirdiği projelerden gelirler elde edip hedeflerini gerçekleştirmelidir. Çünkü bireylerin veya grupların katkıları her zaman vakfın faaliyetlerini gerçekleştirecek oranda olamaz, bu da vakfın geleceğini parlak olmayan bir sonuca götürebilir. Bizim gibi sivil toplum örgütü olan vakıflarda esas olan "gönüllülüktür". Bireylerin böyle vakıflara kurucu veya üye olmaları, gönüllü olarak çalışmaları çok önemlidir. Bunu yapmakla vakıf içinde ve dışında kendi sorumluluğunu yerine getirmiş olacaklardır. Tabii ki vakfın bir kuruluş senedi ve faaliyet alanı vardır. Bireyler bu faaliyetleri gerçekleştirirken yasalar çerçevesinde davranmak zorundadırlar. Yani bu gönüllülük bir vakfın ana amacına hizmet edecek olan bir gönüllülük olacaktır. Yönetimler de bu düşünce anlayışı ile çalışmalıdırlar. Aksi taktirde bugün ben varım, yarın bir diğer üye gelir, yıllar sonra bir bakarsınız ki vakıf yerinde sayıyor; bekli de kapatılmakla karşı karşıya kalmış duruma gelmiş...

> *"Öncelikle vakıflar, hedeflerini gerçekleştirmeleri için mali destek bulmak zorundalar. Eğer dar maddi olanaklarla çalışırlar ve bu olanaklarını çoğaltmazlarsa başarılı olmaları pek de mümkün değildir."*

Günümüz vakıflarının en temel sorun kurumlaşamamaktır. Vakıfların kurumlaşamamaları onları büyük sorunlarla karşı karşıya bırakmaktadır. Katılımcılığı sağlayamamak, maddi olanaklarını çoğaltamamak, gelecek kuşaklarca anılmak ve kendini kanıtlamak için yazılı kaynaklar bırakamamaları aşılması gereken önemli handikaplardır. Maalesef tarih boyunca göçebe toplulukların yerleşik düzene sahip olmamaları nedeniyle bu yazılı belgelerden hep mahrum kalmışlardır. Sözlü anlatımlarla yaşamdaki yerini korumak zorunda kalmıştır. Bu nedenledir ki geleceğe intikal eden bir kültürel mirasları olmamıştır. Bu da onların tarihsel yaşamlarındaki en büyük kayıp olarak günümüze kadar süregelmiştir. Özellikle AB sürecinde sivil toplum örgütleri hazırlıklı olmalı ve kendi amaçları için başarı kazanabilir yeterlilikte olmalıdırlar.Yoksa yarın hiçbir yerde isimleri olmaz ve de kendi tabanları tarafından eleştirilmekten kurtulamazlar.

Bugün ülkemizde ve dünyada binlerce vakıf bizim gibi faaliyetlerde bulunmaktadır. Bu vakıfların kuruluşlarından itibaren bir inceleme yaptığımızda bu vakıfların nasıl ayakta kaldıklarını, kendi tabanına nasıl hizmet verdiklerini, onlarla nasıl iletişimler kurduklarını daha iyi öğrenmiş olacağız. Ülkemizde gerek aile, gerek geniş toplum tabanına dayalı, gerekse mesleki ve yerel kültürel temelli olup da ömürleri asra yaklaşan vakıflar vardır. Bunlardan kurumlaşmış olanların günümüzdeki önem ve değerleri ortada. Bunların isimlerini sık sık duymaktayız. Hatta öyleleri var ki günlük yaşamda ki sosyal - ekonomik gidişe ve de devlet yönetimlerindeki iktidar partilerine, devletin belli kurumlarına yön verecek, rehberlikler yapacak kadar etkili ve yap-

tırımcı olabilecek güçteler. Bu da demokrasi de STK'lerin ne kadar önemli olduğunun göstergesidir. Zaten isminden de anlaşacağı gibi sivil toplum kavramı bir topluluğun insani ilişkiler bütünlüğüdür. Bu ilişkiler demokrasinin yasal hakları içinde yürütülen ilişkilerdir.
Bu kısa açıklamadan sonra kendi vakfımızın faaliyetlerini gerçekleştirebilmesi için neler yapılması gerektiği konusundaki görüşlerimi paylaşmak istiyorum.

Her şeyden önce vakıf yönetimi olarak seçilenlerin ve faaliyetlere katılacakların iyi tespit edilmesi gerektiği kanaatindeyim. Buradaki kriterler artık kabilecilik, dengecilik veya bir anlamda ekonomik katılmacılık olmamalıdır diye düşünüyorum. Bunun da sebebi bu işe gönüllü olarak katkıda bulunacak, projeler üretecek ve de yönetimde aktif sorumluluklar üstlenecek olan arkadaşların olması gerektiğidir. Bizler bunları üyelerimiz arasından tespit edip onları yönetimlere girmeleri için ikna edip aramız da bulunmalarını sağlamalıyız. Eğer bir insan bir işi severek yapıyorsa o insan başarılı olur. Diğer insanlara da örnek olur. Bizlerin arasına katılan bu insanlara bizler köstek değil, destek olmalıyız. O insanların çalışmalarını yasalar dahilinde yapmaları için bizler de üzerimize düşeni yerine getirmeliyiz.

En önemli konulardan biriside vakfın faaliyetleri için genç insanların önünün açılması gerektiğidir diye düşünüyorum. Onlara rehberlik yapıp destek olmalıyız. Böyle gençleri nasıl kazanacağımızı düşünmemiz gerekmektedir. Ben ve diğer vakıf yöneticileri, gençlerimizin vakıftan uzak kalmamaları, ilgi duymaları için, onları vakıf çalışmaları içerisine almayı düşünmekteyiz. Madem ki vakfımız yöremizin vakfıdır, o halde vakıf çalışmalarına yöremiz gençliğinin katılmasının, vakfın geleceği içinde önemli olduğunu düşünüyorum. Bu amaçla gençlerimizin vakıf bünyesinde oluşturulmakta olan gençlik komisyonuna katılmaları veya vakfa gelerek kurulacak komitelerde görev almaları ve duygu ve düşünceleri ile öneri ve projelerini vakıf yönetimine sunmalarının önemli olduğuna inanıyorum. Gençlerin katılımları vakfın düşüncelerini zenginleştireceği gibi, sunulacak ve uygulamaya konulacak projelerde dolayısı ile ekonomik yapıyı desteklemiş olacaklardır. Bu gibi faaliyetler, faaliyet içerisinde bulunan gençlerimizin ileride yasal şartların elverdiği zamanlarda üye yapılmalarını sağlayacak ve ileride vakıf yönetiminde yer alabilme olanağını sağlayan artı bir değer de taşımış olabilecektir.

> *"Vakıf olarak bizler, bilhassa vakfın yönetiminde görev almış olan arkadaşlar, kendi içerisinde de demokrasiyi yaşayan ve yaşatan kimseler olarak, hiçbir çıkar ve şahsi amaç gözetmeden, sadece ve sadece halkımıza hizmet etmek amacı ile gönüllülük temelinde görev almış bulunmaktayız."*

Bu anlayışı, toplumsal bir gönüllülüğe dönüşecek ve de bir sevgi yumağının oluşmasına başlangıç teşkil edecektir. Eğer bizler gençlerin önünü açmazsak toplumumuzla aramızda bir sorun varmış gibi yanlış anlaşılmalara neden olunacağı veya bu art niyetli şahıslara malzeme verilmiş olacağı gibi, vakfımızın geleceği için de yanlış yapılmış olunacağı açıktır. Ayrıca bu olumsuz tablo diğer gençlere de örnek olup onların vakıftan uzak durmalarına neden olacaktır. Yani bu çalışmalar iyi bir strateji ile planlanıp yapılmalıdır. Yoksa kısa bir dönem için yapmış olmak veya yapıyor gibi görünmekle sonuca gidilemeyeceği düşüncesindeyim.

Vakıf olarak bizler, bilhassa vakfın yönetiminde görev almış olan arkadaşlar, kendi içerisinde de demokrasiyi yaşayan ve yaşatan kimseler olarak, hiçbir çıkar ve şahsi amaç gözetmeden, sadece ve sadece halkımıza hizmet etmek amacı ile gönüllülük temelinde görev almış bulunmaktayız. İlerde vakıf yönetiminde görev almak isteyenlerin de felsefeleri bu olmalıdır.. Bana necilik veya ben olmazsam olmaz gibi sığ fikirlerden arınarak toplumsal yararı ön plana çıkarmalıyız.

Değerli zamanlarını satırlarımı okumaya ayran ve bizleri destekleyen herkese saygılar ve sevgiler sunarken onlarla yeniden beraber olmak dileği ile hoşça kalın diyorum.

AK-EL 2. Gençlik Şölenininde Akçadağ ve Elbistan Gençleri Buluştu

Av. Elif Turunç
Ak-El Vakfı Gençlik Komisyonu Başkanı

1976 yılında Gaziantep'de, Akçadağ'lı Fadime ve Elbistan'lı Kemal Turunç çiftinin kızları olarak dünyaya geldi. İstanbul Üniversitesi Hukuk fakültesi, ardından Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi Sinema- Televizyon ve çift anadal olarak Televizyon Gazeteciliği bölümlerinden mezun oldu. Halen Bahçeşehir Üniversitesinde Sanat ve İletişim mastırı yapmakta olan Elif, aynı zamanda avukatlık mesleğini de sürdürmektedir.

AK-EL Eğitim Kültür ve Sağlık Vakfı Gençlik Komisyonu'nca düzenlenen tanışma şöleninde, 1000'in üzerinde gencimiz halaylar ve türküler eşliğinde eğlenerek kendi kültürünü yaşama ve birbirlerini tanıma fırsatı buldular.

Ak-El Vakfı yönetimi, kuruluşundan bu yana bir "gençlik komisyonu" kurulması ve gençlerin vakfa ve dolayısıyla kendi yöresine, kültürüne ve geleneğine sahip çıkması çabası içerisindeydiler. Bu amaçla 25 Haziran 2005 günü, vakıf binasında bir gençlik şöleni düzenlendi. Ancak yönetimce organize edilen bu etkinlikte yeterli katılımın sağlanamaması ve bir panel havasının hâkim olması nedeniyle gençlerin beklentileri tam olarak karşılanamamıştı. Buna rağmen vakıf amacına ulaştı, şölende doldurulan formlarla oluşacak komisyonun tohumları ekilmişti.

Bu şölen 4 Aralık 2005'te kurduğumuz komisyonumuzun ilk kapsamlı etkinliği olacaktı. Hem kuruluşumuzu duyurarak üye sayımızı arttırmak hem de bundan sonraki faaliyetlerimizin rotasını çizmek adına şölenin başarısı hepimiz için çok önemliydi. Önce şölenin tarihini belirledik: 29 Ocak 2006. Önümüzde kısa bir süre vardı ve tatlı bir telaş yaşanmaya başlandı. Kimlerin konuşma yapacağından gelecek sanatçılara, sunucuların okuyacağı şiirlerden konuklara yapılacak ikrama kadar her ayrıntı, üyelerimizce üzerlerinde saatlerce konuşularak titizlikle planlandı. Ancak unuttuğumuz bir şey vardı, doğa ana dışlanmanın verdiği kızgınlıkla uzun yıllardır yaşanmadığı kadar yoğun kar yağışıyla kendini hatırlattı.

Beklenen gün yaklaştıkça şöleni iptal etmek ya da ertelemek konusunda tartışmalar başladı. Sonuçta komisyon olarak kendi aramızda eğlenmeyi de göze alarak devamına karar verdik. Pazar sabahı güneş gülümseyerek çabamızı takdir ettiğini bizlere gösterdi. Erken saatte şölenin yapılacağı AK-EL Vakfı Düğün Salonu'na gelerek son hazırlıkları yerine getirdik. Komisyon üye kartlarımızı takarak ilk misafirlerimizi karşılamaya başladık. Bu koşullarda hedefimiz boş masa kalmamasıydı. Gelen her konuk birbirimize sevinçle bakmamızı sağlıyordu. Bir süre sonra bu bakış yerini kaygılı bir ifadeye bıraktı. Çevreden getirilen sandalyeler de yetmemeye başlamıştı. Anadolu yakasındaki kardeş derneklerimize tahsis edilen servisler de geldiğinde yaklaşık 1200 kişiye ulaşmıştık. Merdivenlerde ayakta duracak yer dahi kalmamıştı ve davullar çalmaya başladı...

Yüzlerce gencimizle birlikte el ele çektiğimiz halaylar sonrası sunucularımız şiirli bir girişle sahneye çıkarak açılış konuşmasını yapmak üzere gençlik komisyonu başkanımızı kürsüye davet ettiler. Başkanımız Av. Elif Turunç, konukları selamlayarak başladığı konuşmasında gerek vakıf gerekse gençlik olarak toplumumuza, coğrafyamıza ve gelenekleriimize karşı sorumluluk taşımamız gerektiğini söylerken, atalarımızdan bize kalan kültür mirasını, küreselleşen dünyanın tek tipleştirici, yozlaştırıcı ve yok edici etkisinden koruyarak kendi çocuklarımıza devredebilmek, değişen dünyaya ayak uydururken kendi kültürümüzü yaşamak, yaşatmak ve geleceğe taşımak amacında olduğumuzu açıkladı. "Akçadağ ve Elbistan köylerinin gençleri olarak misyonumuz, demokratik bir toplumda özgürce, kardeşçe, barış ve dayanışma içerisinde yaşayarak bizden sonraki kuşaklara da örnek olmakdır" diyerek, düzenleyeceğimiz bilimsel, kültürel ve sanatsal faaliyetlerle toplumumuzun sosyal düzeyinin yükselmesine katkıda bulunmak isteğimizi de iletti.

Ardından söz alan vakıf başkanı Bektaş Özbek, gösterilen yoğun ilgiden duyduğu memnuniyeti ifade ederek bu tür etkinliklerin birlik, beraberlik ve dayanışmayı en iyi şekilde göstermek açısından önem taşıdığını söyledi. Özbek, vakfın bugün bulunduğu noktada ciddi bir toplumsal kurum haline geldiğini, oluşan komisyonla eksik olan gençlik ayağının da tamamlandığını belirtti. Yöre gençlerinin aynı okullarda okumasına rağmen birbirlerini tanıyamadıkları ve ortak sorunları paylaştıkları halde çözümü için el ele veremediklerinin üstünde durdu. Vakıf olarak verilen karşılıksız burslar ve meslek eğitim kursları ile gençlerin eği-

timlerine katkıda bulunmaya çalıştıklarını ama gençliğin sorunlarının en iyi gençler tarafından anlaşılabileceğini söyleyen Özbek, bunun çözümü olarak gençlere, komisyonla iletişime geçip üye olmaları, istekleri, sorunları ve önerilerini vakfa iletmeleri çağrısında bulundu.

Yapılan konuşmaların ardından komisyonun Ak-El Vakfı çatısı altında yer alan yöre köylerinin fotoğraflarından derleyerek hazırladığı dia gösterisi, belki de şimdiye kadar köyünü görmeyip ismen bilen gençlerin memleketlerini tanımasını sağlarken önceden planlanan bir durum olmamasına rağmen içgüdüsel bir tepkiyle kendi köylerinin fotoğraflarını alkışlamaları, aidiyet bilincinin geliştiği sıcak bir ortam oluşturdu.

Komisyona üye arkadaşların da yer aldığı halkoyunları ekibinin gösterisi ardından misafirlerimize yöresel yemeğimiz kömbe ve meşrubat ikramı yapıldı. Erensoy Akkaya, yöre gençlerimizin kurduğu Grup Nurhak, Grup Saltık'ın sazları eşliğinde Cezayir ve ardından Gökçen birbirinden güzel türkülerimizle gençleri coşturdu. Şölenimize katılımlarından dolayı sanatçılara birer teşekkür plaketi verildi.

Kendi gençlik komisyonlarıyla birlikte şenliğe katılan Kürecik-Der, KöşkDer, Sev-Der, Güç-Der gibi yöre dernekleri, şölenden duydukları memnuniyeti belirtirken, ortak etkinliklere imza atmak istediklerini de eklediler. Grup Nurhak elemanlarının sahnede organizasyonu yapan komisyonumuzu tebrik ederken "Gençlik şöleni böyle yapılır" diyerek örnek göstermesi, bütün yorgunluğumuza değdiğinin ispatıydı bizler için.

Aynı yörenin gençleri olarak tanışma fırsatı yaratılması yanında şölende dağıttığımız formlarda belirtilen istekler doğrultusunda açılan kurslarımız faaliyete başlamış, onlarca öğrencimiz karşılıksız olarak halkoyunları, bağlama ve bilgisayar eğitimi alma olanağına kavuşmuştur. Öneriler doğrultusunda komisyonumuzun çalışmaları devam edecektir.

Şölenimizde emeği geçen sanaççılarımıza ve katılanlara teşekkürlerimizi sunuyoruz

Gençlik şölenine Türk halk müziğinin usta ses ve saz sanatçısı, yöremizin yetiştirdiği değerli yorumcu Erensoy Akkaya bağlaması ile renk kattı. Özellikle yöremizin değerli şairi Melüli'nin eserlerini coşkulu ve içtenlikli bir şekilde okuması herkesi çok memnun etti. Böylece Melüli Baba'yı da anmış olduk. Vakfımızın ikinci başkanı Hasan Topaloğlu, Akkaya'yı bu şölene katılarak onur verdiği ve şölene renk kattığını söyleyerek tebrik edip kutladı.

İLK GENÇLİK ŞÖLENİNİ DÜZENLEYEN GENÇLİK KOMİSYONU ÜYELERİ

ELİF TURUNÇ
SÜLEYMAN ÇİFTÇİ
CÜNEYT ÖZDEMİR
ÇİÇEK ÇELİK
DOLUNAY ŞAKAR
ERCAN KARTAL
ERDAL AKSOY
GÖKHAN KÖSE
GÖNÜL PEHLİVAN
GÜLTEN AKDEMİR
HASAN ÇOLAK
HÜSEYİN ÇİFTÇİ
İBRAHİM ERDOĞAN
İLKAY AKSOY
İMDAT TAŞ
MENEKŞE ŞAKAR
SEYHAN KADEM
ÜNAL DEMİR
SERKAN TAYLAN
İSA AKKAYA
NÜLÜFER BOZKURT
ALİGÜL SOYSÜREN
SEHER TURUNÇ
METİN POLAT
NÜLÜFER KARTAL

AK-EL VAKFI FESTİVALLE "YAZA MERHABA" DEDİ

Av. Elif Turunç
Ak-El Vakfı Gençlik Komisyonu Başkanı

AK-EL vakfının düzenlediği geleneksel pilav günü bu yıl gençlik Komisyonunun organizasyonuyla ayrı bir şölene dönüştü. 25 Haziran Pazar günü Çatalca İhsaniye Köyü piknik alanında düzenlenen festival, yaklaşık 3000 insanımızı bir araya getirerek, hem birbirleri hem de doğayla hasret gidermelerini sağladı.

Özellikle yazları şehir hayatından bunalan halkımızın, ağaç gölgesi ve dost muhabbeti özlemini gidermek için bu tür vakıf pikniklerini beklediği bilinmektedir. Vakfın öncelikli amaçları arasında yer alan "yöre insanını bir araya getirme" misyonu da son olarak bir piknikle gerçekleştirildi. Pikniğe ayrıca SHP Genel Başkanı Murat Karayalçın, CHP Malatya miletvekili Ferit Mevlit Aslanoğlu, SHP İstanbul milletvekili Ahmet Güryüz Ketenci gibi çok sayıda politikacı ve yazarlar da katıldı.

Ak-El Vakfı Gençlik Komisyonu'nun, gençliğin verdiği dinamizmi seferber ederek tam bir ekip çalışması ile gerçekleştirdikleri organizasyon oldukça başarılı geçti. Katılımcılar yöre sanatçılarının verdiği konserler, halaylar ve palyaçoların çocuklara yönelik sürprizleri ile neşelenerek iyi bir hafta sonu geçirdiler.

Köy tadını yaşatabilmek amacıyla İstanbul'un dışında memleket havası solunabilen Çatalca'da yapılan pikniğe yöre halkının zahmetsizce ulaşabilmesi için, farklı noktalardan kalkan 20 otobüs tahsis edildi. Sabah 09:30 sıralarında servisler piknik alanına gelmeye başladı. Konuklar kahvaltılarını yapar-

ken tek tip görevli üniformaları giymiş olan Gençlik Komisyonu üyeleri piknik alanında hummalı çalışmalar yürütüyorlardı. Standlar kuruluyor, ses sistemleri yerleştiriliyor, son provalar yapılıyordu. Özel arabaları ile gelenlerin de piknik alanına ulaşmasıyla yerleşim tamamlanmıştı. Şehir yaşantısı ve yoğun iş ortamının birbirlerinden uzaklaştırdığı kardeş Akçadağ- Elbistan halkı bu etkinlik sayesinde belki uzun süredir göremediği eşini, dostunu, akrabasını, görüyor, hal hatır soruyor hasret gideriyordu..

Sunucunun halkı selamlayan anonsuyla dikkatler piknik alanının ortasında kurulu sahneye çevrildi. Gençlik komisyonu başkanı Av. Elif Turunç ve ardından AK- EL Vakfı Başkanı Bektaş Özbek vakfın amaçları ve hedeflerinden bahseden kısa birer "hoş geldin" konuşması yaptıktan sonra gençlerin hazırlamış olduğu programa geçildi. Programda her yaştan yöre insanının eğlenebileceği bölümler vardı. Davul zurna eşliğinde çekilen halaylar gençleri coşturuken konuk sanatçıların söylediği yöre türküleri köy yaşantısından gelmiş ebeveynlerine sıla özlemini yaşattı. Memleket ziyareti tarihleri kararlaştırıldı, bu yıl gidemeyecekler ise birbirlerine seneye mutlaka sözleri veriyorlardı. Vakfın bağlama kursu hocası İmdat Taş'ın da yer aldığı Grup Ax, Grup Nurhak, Kardeş Türkülerin eski üyelerinden Nazım Çınar, Grup Bedar ve Haydar İspir sevilen türkülerimizle konukların pilavdan önce müzik ziyafeti çekmelerini sağladı.

Piknikte ayrıca AK-El Vakfı ve Sev-Der'in gençlik komisyonlarının ortaklaşa düzenlemiş olduğu Futbol Turnuvasında dereceye girenler için kupa töreni düzenlendi. Oyuncular madalyalarla ödüllendirilirken, Seven-Hill ve Turunç Tekstil de başarılı gençlerimize çeşitli hediyeler verdi. Törenin ardından Gençlik Komisyonunun düzenlemiş olduğu halk oyunları kursunun öğrencileri sahne aldı. Hocaları Hacı Ali Güneş eşliğinde kısa sürede profesyonel oyunculara taş çıkaran dansçıların Gaziantep yöresi folklor gösterisi, büyük alkış aldı. Bu sırada Vakıf yönetim kurulu üyeleri de hediye çekilişi için hazırlıklarını tamamlamış biletleri satışa sunmuşlardı. Çekiliş sonunda ödüllerini teslim alan talihliler o gün çifte mutluluk yaşayarak alandan ayrıldılar.

Organizasyon şirketine getirtilen uçan balon, pamuk şekeri dondurma ve patlamış mısırlarla belki de o gün en çok çocuklar eğlenmişti. Piknik boyunca hiç yorulmadan, bıkmadan oynayan çocuklar, at ve deve sırtında meydanda dolaşıyor ya da palyaçolarca dağıtılan şekerleri yerken, bir yandan da animatörlere yüzlerini sevimli figürlerle boyatıyorlardı.

Vakfın ve ayrıca yönetim kurulu üyelerinin maddi manevi katkıları ile tamamen ücretsiz olarak düzenlenen piknikte kurulan standlar da memleket havası yaratılmasına katkıda bulundu. Köy usulü çökelek ve ıspanaklı katmerlerin kokusu eşliğinde Malatya Pazarından alınan kayısı ve pestiller yeniyordu. Köy fotoğrafları, otantik takı

sergilerinin yanı sıra, yine Çatalca'da vakfı bulunan Aziz Nesin'in, Alevilik üzerine vakfımızda da panel düzenlemiş olan Erdoğan Çınar'ın ve yöre yazarlarımızın kendi kitaplarını satışa sunduğu standlar kültürel olarak festival ortamına katkıda bulundu.

Şölenin bir diğer başarısı da, öncekilerin piknikleri n aksine, masalara servis yapılması sağlandığından, pilav dağıtımında izdiham yaşanmaması oldu. Bu konuda komisyon başkan yardımcısı Süleyman Çiftçi ve görevli gençlerin yanında, yönetim kurulu gençlik komisyonu sorumlu üyesi İrfan Özbek'de yoğun çalışma içerisindeydi.

Piknikte tam kadro bulunan vakıf yönetim kurulu, organizasyondan oldukça memnun kaldı. Keyifli bir gün geçirip moral depolayan yöre halkı, minnettarlıklarını belirterek alandan ayrılırken, bu tür etkinliklerin sıkça tekrarlanması temennileriyle vakıf yönetimine ve gençlik komisyonuna teşekkür ettiler.

AK-EL EĞİTİM KÜLTÜR VE SAĞLIK VAKFI

AK-EL VAKFI 2006 GENÇLİK KOMİSYONU YAZ FESTİVALİNE KATKIDA BULUNAN ÜYELER LİSTESİ

ELİF TURUNÇ
SÜLEYMAN ÇİFTÇİ
HÜSEYİN ÇİFTÇİ
ÇİÇEK ÇELİK
BARIŞ SÖNMEZ
İMDAT TAŞ
ALİGÜL ERDOĞAN
GÜLBAHAR ARMUT
HIDIR FERHAT ŞAHİN
SEVİL ŞAHİN
ALİ HAYDAR AKKAYA
HAYDAR ŞAHİN
ALİ HAYDAR YILDIRIM
YUSUF KARAKUŞ
ALİ ŞAHİN
İLKER ŞAHİN
SEHER TURUNÇ
HACI ALİ GÜNEŞ
OKAN KARAMAN
HIDIR ŞAHİN

AK-EL VAKFI 2006 GENÇLİK KOMİSYONU ÜYE LİSTESİ

Komisyon Başkanı: ELİF TURUNÇ
Yönetim Kurulu
1.HÜSEYİN ÇİFTÇİ (Komisyon Başk. yard.)
2. ÇİÇEK ÇELİK
3. SÜLEYMAN ÇİFTÇİ
4. BARIŞ SÖNMEZ
5. İMDAT TAŞ
6. İBRAHİM ERDOĞAN
7. ALİGÜL ERDOĞAN
8. GÜLBAHAR ARMUT
9. HIDIR FERHAT ŞAHİN
10. SEVİL ŞAHİN
11. ALİ HAYDAR AKKAYA
12. HAYDAR ŞAHİN
13. DOLUNAY ŞAKAR
14.ALİ HAYDAR YILDIRIM
15. YUSUF KARAKUŞ

YEDEK ÜYELER
1. ALİGÜL SOYSÜREN
2. ALİ ŞAHİN
3. MENEKŞE ŞAKAR
4. İLKER ŞAHİN
5. SEHER TURUNÇ
6. HACI ALİ GÜNEŞ
7. OKAN KARAMAN
8. İRFAN TAŞAR
9. SONER ŞAHİN
10. HIDIR ŞAHİN

Kadın Komisyonunun Faaliyetleri

İsmihan Yirik
AK-EL Kadın Komisyonu Başkanı

Vakfımızın kadın komisyonu, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü ve Anneler Günü gibi, 2006 yılında yaptığı tüm etkinliklerde "Aile İçinde Şiddet" konusunu ele aldı.

Toplantılarımıza gelen tüm katılımcılara aile içi şiddetin kadınlar ve özellikle çocuklarda nasıl derin yaralar açabileceğini anlatmaya çalıştık. Özellikle şiddet gören insanların nasıl duygusal boşluklar yaşayabileceği, gelişmelerinin yarım kalabileceğini, yaşamlarında bir güven eksikliği olabileceğini ve bu durumda hayat denilen mücadelede başarı şanslarının azalabileceğini, şiddet gören insanların fırsat bulduklarında kendilerinin de şiddet uygulayabileceklerini, dilimiz döndüğü kadar anlatmaya çalıştık. Yetemediğimiz yerlerde Hürriyet gazetesinden bu projenin koordinatörü Sayın Neşe Hacisalioğlu'yu çağırarak aydınlanma yaratmaya çalıştık..

Güllü Çelik
Yılın Annesi

Şiddetin hiçbir sebeple hoş görülemeyeceğini, bedelini çok uzun yıllar tüm aile bireylerinin ödediği çok önemli bir toplumsal sorun olduğunu, şiddet mağdurları için alabilecekleri önlemleri, şiddetin sadece dayak ve kötü söz olmadığı, kocasıyla tartışan kadına örneğin harçlığını vermemenin de bir çeşit ekonomik şiddet olduğunu, konuşmanın da aslında bir çeşit şiddet olduğunu, şiddetin tüm aile bireyleri üzerindeki yıkıcı ve kalıcı etkilerini ortaya koyduk. Herkesi "Aile içi şiddete son" demeye çağırdık. Ayrıca bu konuda ÇEV'den (Çağdaş Eğitim Vakfın) Sayın Nazan Ürkmez'i çağırarak bir konferans düzenledik. Anneler Günü'nde ise gelen kadınlarımıza ve annelerimize yemekli, eğlenceli, güzel bir gün düzenledik.

O gün eğitime verdiğimiz önemden dolayı köyüne bir okul yaptıran arkadaşımız Sayın GÜLLÜ ÇELİK 'i yılın annesi seçtik.. Ayrıca düzenlediğimiz kermeste gerek bize eşya vererek, gerekse alışveriş yaparak katkıda bulunan, vakfımıza gelir sağlayan herkese çok teşekkür ederiz. Vakfımızdaki çalışmalarımıza destek veren beni yalnız bırakmayan arkadaşlarımdan özellikle Zöhre Kaya, Gülsüm Oymak, Senem Hantaş, Sibel Gül, Mercan Şahin ve Songül Korkmaz'a çok teşekkür ediyorum. Ayrıca vakıf başkanımız Sayın Bektaş Özbek ve yönetim kuruluna kadın komisyonuna gerçekten çok destek verdikleri, bizi yüreklendirdikleri için komisyondaki tüm arkadaşlarım adına çok çok teşekkür ediyorum.

Eğitim Faaliyetlerimiz

Vakfımızın kuruluş amaçları arasında öncelikli olarak yer alan eğitim konusu gündemimizin ilk sırasında yer almaktadır. Bu nedenledir ki bu konuda çağdaş ve kaliteli bir eğitimin çocuklarımıza kazandırılması için çaba harcayan değerli öğretmenlerimizin görüşü bizler içi çok önemlidir. Bu konuda vakfımız tarafından oluşturulan eğitim komisyonu öğretmenlerimizi bir araya getirmek görüşlerini ve önerilerini almak için 19 Haziran 2005 tarihinde vakfımızın merkezinde bir toplantı tertiplemiştir. Toplantı geçici başka Şükrü Erdoğan başkanlığında toplandı. Yapılan görev dağılımı sonunda komisyon başkanlığına öğretmen Yusuf Akkaya, komisyon sözcülüğüne Halil Sönmez, yazmanlığa Gülbahar Armut, üyeliklere Hüseyin Hazar, Köse Akgül,, Abdullah Serçe, İbrahim Öztoprak, Şükrü Erdoğan ve Şükrü Taş getirildi. Ayrıcada vakfın ve derneklerin Anadolu yakasındaki temsilcilikleri için de İsmail Hazar ve Köse Akgül görevlendirildiler.

Yapılacak faaliyetleri hakkında alınan kararların uygulanması konusunda düşünce ve görüş paylaşımında bulunulan toplantı sonucunda vakfımızın faaliyetlerine katkı sağlamayı amaçlayan görüş, düşünce ve önerilerini vakıf yönetimine sundular.

Tabii ki vakıf olarak öğretmenlerimizin değerli görüşlerine değer vermekteyiz. Onların önerilerinin hayata geçirilmesi için vakfımızın olanakları ve yasallar çerçevesinde faaliyetlerde de bulunacağız. Bunların bir kısmını fiili olarak da hayat geçirdik ve geçirmeye de devam etmekteyiz. Vakfımız tarafından ücretsiz açılan okuma- yazma, bilgisayar, bağlama, el sanatları, modelistlik ve foklor kurslarını 2005-2006 öğretim yılında açtık, gelecek öğretim yılında da (2006-2007) daha başka ücretsiz kurslar açmaya çalışacağız.

Diğer derneklerimizle spor organizasyonları gerçekleştirdik. Yayın hayatına kazandırdığımız AK-EL dergimizde de bu derneklerimizin faaliyetlerini üyelerine duyurmaları için çağrılar yaptık, onlarla iletişim kurduk. Bu sayımızda Kürecikliler Derneği başkanları Hüseyin Hazar imzasıyla yer aldı. Diğer derneklerimizin de dergimizde yer almaları için yetkili arkadaşlarla ilişki kurmalarını istiyoruz. Onların görüşlerine yer vermek en büyük arzumuzdur.

Vakfı yönetimince oluşturulan yayın danışmanlığı ve koordinatörlüğü faaliyetleri aralıksız yürütülüyor. Bundan sonra bir aksilik olmadığı takdirde düzenli periyotlar la üç ayda bir dergimiz yayın hayatın devam edecektir. Öğretmenlerimizin çeşitli konularda yaptıkları araştırma ve diğer çalışmalara da dergimizde yer vermeye devam edeceğiz. Dergimizi incelediğinizde bu ikinci sayımızda bazı öğretmen arkadaşların yazı ve araştırmalarına yer verdiğimizi de göreceksiniz.

Vakıf yönetimi olarak 2005-2006 öğretim yılında üniversitelerde okuyan 318 öğrencimize burs verdik. 400 ilköğretim öğrencisine içinde kırtasiye malzemesi olan çantalar dağıttık.

Vakıf yönetimi olarak 2005-2006 öğretim yılında üniversitelerde okuyan 318 öğrencimize burs verdik. 400 ilköğretim öğrencisine içinde kırtasiye malzemesi olan çantalar dağıttık. İki kez gençlik şöleni düzenleyen gençlik komisyonumuz gençlerimizi bir araya getirdi. Gelenek ve göreneklerimizin yaşatılması için dini bayramlarda ve diğer özel günlerde vakıf merkezinde toplanıp hep birlikte kültürel değerlerimizi yaşamaktayız.

Bu saydıklarımız etkinliklere eğitmenlerimiz olarak katkı vermektesiniz. Eğitmenlerimizin bu katkılarınızda bizleri mutlu etmektedir. Ayrıca bizler bu çalışmaları yalnız yaşadığımız yöreye bildirmekle kalmıyoruz. Ülkemizin dışında dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşayan yöremiz insanları ile iletişimler kurup yayınlarımızda ve diğer faaliyetlerimizde onların da düşünce ve önerilerini alıyoruz.

Bu vakıf, yönetim kurulunda görev alan bizlerin olduğu kadar üye olan ve olmayan yöremiz halkının da vakfıdır. Hep birlikte çeşitli konulardaki görüş ve düşüncelerimizi paylaşarak, tartışarak vakfımız ve toplumumuz için doğru olanı bulmak zorundayız. Fakat bunu yaparken hoşgörülü ve medeni bir dünya görüşüyle yapmak zorundayız. Gelecek kuşaklar bırakacağımız bu vakfı hep birlik yaşatmalıyız. Hep eleştirerek değil, biraz da sorumluluklarımızı yerine getirerek vakfımıza destek vermeliyiz. Saygıyla

KALP VE DAMAR HASTALIKLARININ DURUMU VE **KORONER KALP** HASTALIĞI RİSK FAKTÖRLERİ

Prof Dr Haşim Mutlu
İstanbul Üniversitesi
Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kardiyoloji
Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

Kalp damar hastalıkları günümüzde gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde başta gelen mortalite (ölüm) ve morbidite (işgörmezlik) nedenlerindendir.

Kalp damar hastalıkları, koroner kalp hastalıkları, inme (felç), konjestif kalp yetersizliği, konjenital kalp hastalıkları, romatizmal kalp hastalıkları, hipertansif hastalıklar, aritmiler gibi, kalbin ve kan damarlarının tüm hastalıklarını içeren hastalık grubudur.

Koroner kalp hastalıkları, kalbi besleyen koroner arterlerdeki daralmaya bağlı olarak gelişir. Koroner daralmalar sıklıkla ateroskleroza bağlı olup kalbin kan dolaşımının bozulmasına ve kalpte iskemi oluşmasına neden olur. Kalpte oluşan iskemi, kararlı angina pektorise (eforla olan göğüs ağrısı), kararsız angina pektorise (istirahatte bile oluşan göğüs ağrısı), miyokard infarktüsüne (MI) (kalp krizi) veya ani ölümlere yol açabilir. Koroner kalp hastalıklarına aynı zamanda koroner arter hastalığı, iskemik kalp hastalığı, aterosklerotik kalp hastalığı isimleri de verilmiştir. Akut MI geçiren ve hayatta kalan bir hastanın mortalite ve morbiditesi genel populasyona göre 1.5-15 kat yükselmektedir.

Son 2 yüzyıl içindeki endüstriyel ve teknolojik gelişmeler ve bununla bağlantılı olan ekonomik ve sosyal geçişler, rahatsızlıklardan ve ölümlerden sorumlu olan hastalıkların oranlarında önemli değişikliklere yol açmıştır. 20. yüzyıl başlarında kalp ve damar hastalıkları dünya genelinde ölümlerin % 10'undan daha azından sorumluyken 21. yüzyıl başında gelişmiş ülkelerde ölümlerin neredeyse yarısından, gelişmekte olan ülkelerde ise % 25'inden sorumludur. 21. yüzyıl başlarında olduğumuz şu günlerde, kalp damar hastalıklarının tüm dünya genelinde sakatlık ve ölümlerin en önemli nedeni olduğu kabul edilmektedir.Mortalite ve morbiditede rol oynayan hastalıklardaki geçişler epidemiyolojik geçiş olarak bilinir. Epidemiyolojik geçiş, sosyal ve ekonomik güç ile sıkı ilişki içindedir. Dört epidemiyolojik geçiş dönemi olduğu ileri sürülmüştür.

1 - Tarihte uzun yıllar boyunca insanoğlunun yaşadığı salgın ve kıtlık döneminde enfeksiyöz hastalıklar ve açlık ön plandayken kalp ve damar hastalıklarından ölümler daha seyrek görülüyordu. Yüksek doğurganlık oranları ile birlikte bebek ve çocuk ölümlerinde artış sonucunda ortalama yaşam beklentisinin 30 yılın altında olduğu bu dönemi gelişmiş ülkeler 1700-1800 yılları arasında atlatmıştır. Afrika ve Hindistan'ın bazı bölgelerinde halen açlık ve enfeksiyon hastalıkları ölümlerin en önemli nedeni olarak görülmektedir. Bu dönemde kalp ve damar hastalıklarının çoğunu romatizmal kalp hastalıkları ve nütrisyonel (beslenme bozukluğuna bağlı) kardiyomiyopatiler gibi enfeksiyon ve malnütrisyona (beslenme yetersizliği) bağlı hastalıklar oluşturmaktadır.

2- Beslenmenin artması, açlığa bağlı erken ölümlerin azalması ve enfeksiyon hastalıklarına karşı direnç artması ile pandemilerin (salgın) azaldığı dönem başlamıştır. İşçilerin üretkenliğinin artıp ekonomik durumlarının geliştiği, bebek ve çocuk ölümlerinin azalıp ortalama yaşam süresinin arttığı bu dönemde, beslenme ve yaşam şeklindeki değişiklikler anne ve yeni doğanda ölümler ile bulaşıcı hastalıklar azalırken kalp ve damar hastalıkları artmıştır. Bu evreyi ABD, 20. yüzyıl başlarında yaşamışken Çin, günümüzde epidemiyolojik geçişin bu evresindedir. Pandemilerin azaldığı dönemde hipertansiyon ve inme oranlarının artması ile kalp ve damar hastalıklarının mortalitesi %10-35'lere yükselmiştir.

3- Ekonomik koşulların düzelmesi, şehirleşme, iş ile bağlantılı aktivitelerdeki ve hayat tarzındaki köklü değişiklikler ile birlikte dejeneratif ve insan kaynaklı hastalıklar dönemi başlamıştır. Bu dönemde makineleşme ile birlikte günlük bedensel aktivite azalmış, günlük kalori alımı artmış ve sigara alışkanlığı yaygınlaşmıştır. Bu gelişmelerin sonucu olarak ortalama vücut kitle indeksi, kan basıncı, plazma lipit ve şeker değerleri artmıştır. Ortalama yaşam süresinin yükselmesi ile birlikte ilk sırada kalp damar hastalıkları olmak üzere, kronik hastalıkların ve kanserlerin oranı hızla artmış, beslenme yetersizliği ve bozukluğu ile bulaşıcı hastalıklara bağlı ölümlerin oranlarını geride bırakmıştır. Kalp ve damar hastalıkları prevalansının en yüksek olduğu bu dönemde diyabet, hipertansif hastalıklar, koroner arter hastalığı ve periferik arter hasta-

lıklarında hızlı artışlar izlenmiştir.Bu dönemde ölümlerin yaklaşık %35-65'i kalp ve damar hastalıklarına bağlıdır.

4- Geçişin son evresi gecikmiş dejeneratif hastalıklar dönemi olarak adlandırılmıştır. Kalp ve damar hastalıkları, kanserler bu dönemde de önde gelen morbidite ve mortalite nedenlerindendir. Bununla birlikte sanayisi gelişmiş olan ülkelerde koroner bakım ünitelerinin yaygınlaşmış olması, by-pass cerrahisi, trombolitik tedavi ve perkütan koroner girişim olanaklarının yaygın olarak bulunması, kalp damar hastalıklarının alevlenmelerinin tedavisinin başarılı bir şekilde yapılmasını sağlamıştır. Ayrıca bu ülkelerde sigaranın bıraktırılması ve kan basıncı kontrolü gibi koruyucu stratejiler başarıyla uygulanmaktadır. Bu dönemin özelliği primer, sekonder koruma faaliyetleri ve tedavinin daha iyi olması sonucunda kalp ve damar hastalıklarından ölen veya kalp ve damar hastalığına bağlı ilk atağı geçiren hastaların yaş ortalamalarının yükselmesidir. Kalp ve damar hastalıklarında bir miktar azalma olmakla birlikte bu dönemde nüfusun ortalama yaşam süresi uzadığı için kalp ve damar hastalıkları halen birinci ölüm nedenidir.

Koroner arter hastalığı ve inmeye bağlı ölümler gelişmiş ülkelerde 1970-1980 yılları arasında % 2-3 oranında azalsa da 1990'dan sonra bu azalma yavaşlamıştır. Sigara içenlerin azalmasına karşın sanayileşmiş birçok ülkede bedensel aktivitenin gittikçe azalmasıyla birlikte kalori alımının tehlikeli boyutlarda artması, obezitenin (şişmanlık) epidemik şekilde artmasına yol açmış ve bunun sonucunda diyabet ve hipertansiyon prevalansı artmıştır. Daha da tehlikeli olarak, çocukluk çağında obezite ve bedensel inaktivite oranları yükselmiş ve daha genç insanlarda diyabet ve hipertansiyon sıklığı artmıştır. Bu veriler sanayileşmiş ülkelerde epidemiyolojik geçişin 5. evresinin başladığını düşündürmektedir. Tüm bu değişiklikler kalp ve damar hastalıkları sıklığının azalmasını yavaşlatabilir, hatta önümüzdeki yıllarda yaşa göre kalp ve damar hastalık oranlarının artmasına neden olabilir. Görüldüğü gibi teknoloji ve bilimde gelişmelere rağmen, sanayileşmenin getirdiği değişik yaşam şartları hastalıkların sıklığında değişikliklere neden olmuştur. Genel olarak bakacak olursak tüm dünyada kalp ve damar hastalıkları 1900'lü yıllardan itibaren belirgin bir şekilde artmıştır. Tüm dünyada devam eden ve özellikle gelişmekte olan ülkelerde daha belirgin olan global geçişle birlikte 2020 yılında kalp ve damar hastalıklarına bağlı ölümlerin %36 ile en sık ölüm nedeni olacağı tahmin edilmektedir. Bu derece sağlığımızı tehdit eden koroner kalp hastalığının risk faktörlerini gözden geçirerek bu konuda eğitime halkın aydınlatılmasına yardımcı olmalıyız . Sağlık politikalarını bu yönde geliştirmeliyiz.

Koroner kalp hastalığı risk faktörleri iki kısımda incelenebilir.

1- Değiştirilemeyen risk faktörleri: İleri yaş. Ailede erkeklerde 55 yaş, bayanlarda 65 yaştan önce koroner arter hastalığı hikâyesi, erkek cinsiyet, postmenopoz (kadınlarda) gibi durumlardır.

2- Değiştirilebilir risk faktörleri: Hipertansiyon, dislipidemi (yükselmiş LDL kolesterol, Lp(a) ve düşük HDL kolesterol), diabetes mellitus (şeker hastalığı), metabolik sendrom –insülin direnci, sigara içmek

3- Diğer risk faktörleri: Obezite fiziksel inaktivite , psikolojik stres, oral kontraseptif kullanımı, bozulmuş glikoz toleransı sayılabilir

Bu risk faktörlerinin kombinasyonları sinerjistiktir ve koroner arter hastalığı olasılığını beraber büyük adımlarla artırırlar. Bunlardan önemli olanlarına göz atalım.

Hipertansiyon: Erişkin bir hastada sistolik kan basıncının 140 mm. Hg ve /veya diyastolik kan basıncının 90 mm. Hg ye eşit veya daha yüksek olması durumudur. Sistolik kan basıncı değerlerinin 120-139 mm. Hg ve diyastolik kan basıncı değerlerinin 80-89 mm. Hg arasında olan kişiler hipertansiyon gelişmesine aday olarak kabul edilir. Erişkinlerde kan basıncının normal değerlerinin üst sınırı 120/80 mm. Hg'dir.Yüksek kan basıncı; ateroskleroz, kalp yetersizliği, koroner arter hastalığı, kalp krizi, inme,göz hasarı ve böbrek hasarı yapması nedeniyle çok önemlidir. Hipertansiyon erişkin nüfusun yaklaşık %20'sinde görülür. Hipertansiyon yakınma oluşturmayan bir risk faktörüdür ve prevalansı gittikçe artmaktadır. Türk Hipertansiyon ve Böbrek Hastalıkları Derneği'nin 2004 yılında yaptığı bir çalışmada, ülke genelinde hipertansiyon prevalansı %31.8 bulunmuştur. Çalışmalar devam ettikçe, sistolik basınç (büyük tansiyon) ve nabız basıncı yüksekliğinin, daha önce bilinenin aksine, KDH (kalp damar hastalığı) riskini diyastolik kan basıncı (küçük tansiyon) yüksekliğinden daha fazla artırdığı görülmüştür. Sistolik hipertansiyon total kalp ve damar mortalite ve iskemik inmeyi artırır. Franmigham çalışmasında hipertansiyon gelişmesine aday, yüksek normal düzeyde kan basıncı yüksekliklerinin bile KDH riskini 2 kat artırdığı gösterilmiştir. Kan basıncı düzeylerindeki 4-5 mm. Hg gibi minimal azalmalar bile inme, vasküler mortalite, konjestif kalp yetersizliği ve total koroner arter hastalığı oranlarında anlamlı azalmalar sağlanmıştır. Sistolik kan basıncının 20 mm. Hg ve diyastolik kan basıncının 11 mm. Hg düşürülmesi inme riskinde %63 koroner arter hastalığı riskinde %46 azalma sağlamaktadır.

Dislipidemi (yağ metabolizması bozukluğu): Kolesterol ile ateroskleroz (damar sertliği) arasındaki ilşki iyi bilinmektedir. Son yirmi yılda yapılan bir çok çalışmada kolesterol düşürücü girişimlerin kardiyovasküler mortalite ve morbiditeyi azalttığı gösterilmiştir. Özellikle kolesterol düşürücü ilaçların bulunması ile LDL kolesterol (kötü kolesterol) düzeylerini % 20-60 oranında azaltmak mümkündür. Daha önce Mİ sonrası hastalarda yapılan çalışmalarda olumlu sonuçlar alınırken son zamanlarda koroner hastalığı olduğu kesin olmayan ve kolesterol düzeyleri çok yüksek olmayan hastalarda bile bu ilaçlar

kolesterol düzeyinin düşürülmesinin 5 yıllık izlem süresi içerisinde koroner olayları 1/3 oranında azalttığı bildirilmiştir. Son zamanlarda yapılan bazı çalışmalar kolesterol düzeylerinin ciddi olarak düşürülmesinin ılımlı düşürülmeye göre daha yararlı olduğunu göstermiştir. Olayın erken yaşta başlaması nedeniyle bu hastalarda yaşam tarzı değişikliği uygulaması önemlidir. HDL kolesterol düzeyi düşüklüğününde hiperkolesterolemiden bağımsız olarak risk faktörü olduğu bilinmekle birlikte, HDL düzeylerini etkin olarak yükseltecek bir tedavi yöntemi bilinmemektedir. Tedavi olarak yaşam ve beslenme tarzı değişiklikleri, egzersiz ve bazı ilaçlar etkin olmaktadır. En doğrusu doktor kontrolünde gerekli olan tedavinin yapılmasıdır.

Sigara kullanımı: Halen koroner arter hastalığı için düzeltilebilen en önemli risk faktörüdür.Ülkemizde yapılan bir çalışmada (TÜMAR) miyokard infarktüsü geçiren erkeklerin %55'inin sigara içtiği saptanmıştır. Sigara ilişkili ölümlerin % 35-40'ını iskemik kalp hastalıkları oluşturur. Sigara içmeyen insanların pasif olarak sigara, puro, pipo dumanını soluması da koroner arter riskini artırmaktadır. Sigara dumanına pasif olarak kalmak bile koroner dolaşımda endotel disfonksiyonuna neden olmaktadır. Son 50 yıldır yapılan çalışmalara göre, günde 20 ve daha fazla sigara içen insanlarda içmeyenlere göre koroner arter hastalığının 2-3 kat arttığı gösterilmiştir. Günde 1-4 sigara içen insanlarda bile koroner risk artmıştır. Sigara kullanımı aynı zamanda ani ölüm, aortik anevrizma oluşumu, periferik damar hastalığı ve iskemik inme, hemorajik inme riskini artırır. Sigarayı bırakan bireylerde, bırakmayanlara göre kalp ve damar hastalığına bağlı mortalite % 36 oranında azalır.

Hareketsiz yaşam ve obezite: Düzenli yapılan spor ve egzersiz kalp kasının oksijen gereksinimini azaltır ve egzersiz kapasitesini artırmaktadır. Egzersiz yağlanmayı engelleyerek diabet insidansı ve kan basıncını düşürür. Böylece enflamasyon ve dislipidemi üzerine olumlu etkiler yaparak kalbi korur. Egzersizin kalbi koruyucu etkileri; yağlanmayı diabet insidansı ve kan basıncını azaltması; vasküler enflamasyon ve dislipidemi üzerine olumlu etkiler göstermesidir. Egzersiz ayrıca endotel disfonksiyonunu iyileştirir; insülin duyarlılığı ve endojen fibrinolizi artırır. Egzersiz HDL düzeylerinde artış, hipertansif hastalarda kan basıncında belli bir oranında düşüş, trigliserit düzeylerinde düşüş gibi olumlu etkilere neden olmaktadır. Yapılan çalışmalarda bedensel aktivite dereceleri ile kalp ve damar hastalığı morbidite ve mortalite oranlarının azalması arasında güçlü bir ilişki olduğu gösterilmiştir. Haftada 5 kez yapılan 30'ar dakikalık egzersizin kalp ve damar olaylarını anlamlı olarak azalttığı bildirilmiştir.

TEKHARF çalışmasına göre; 1990'dan 2002'ye, 40-49 yaş dilimindeki erkek nüfusumuzda obez oranı %14.2'den 26.8'e 50-59 yaş dilimindeki erkeklerimizde %17.8'den 28.8'e çıktığı saptanmıştır. Aynı dönemde 40-49 yaş dilimindeki kadınlarımızın obezite oranı %41.6'da kalırken 50-59 yaş dilimindeki kadınlarımızda bu oran % 41.7'den %53,1'e yükselmiştir. Özellikle abdominal obezite (karın bölgesinde şişmanlık) bedensel aktivite düzeylerinden bağımsız olarak kadınlar ve yaşlı erkeklerde vasküler riski öngördürür. Kilo kontrolü koruyucu kardiyolojinin en önemli hedeflerinden biridir.

Psikososyal stres ve depresyon: Psikosoyal stres ve depresyon kalp ve damar riskini artırır. Akut streslerin koroner olay gelişiminde önemli bir faktör olduğu uzun zamandan beri bilinmektedir. Son zamanlarda iş hayatına bağlı stresin de miyokard infarktüsü ve inme riskini yaklaşık 2 kat artırdığı bulunmuştur. Klinik depresyon, koroner arter hastalığı gelişiminde güçlü bir öngördürücüdür. Depresyon aynı zamanda hipertansiyon, sigara kullanımı ve bedensel inaktivite ile yakın ilişki içindedir. Tüm bu bulgularla birlikte depresyonlu hastalarda kanda bulunan trombosit ve CRP düzeylerinin artması ve kalp hızı değişkenliğindeki azalma, depresyonun kalp ve damar olaylarının gelişiminde bağımsız bir öngördürücü olduğunu göstermektedir.

Metabolik sendrom –insülin direnci dibetes mellitus: Ateroskleroz ve diabet gelişimi ortak bir enflamatuvar yol üzerinden gerçekleşmektedir. Diyabetli hastaların kardiyovasküler atak geçirme riski diyabetik olmayanlara göre 5 kat artmıştır. Diyabetik hastalardaki ölümlerin yaklaşık _'ü koroner arter hastalığı sonucunda olmaktadır.

Diyabetik hastaların büyük arterlerinde ve mikrovasküler dolaşımında ateroskleroz gelişimi artmıştır. Bunun ötesinde kalp damar hastalık riskinin klinik diyabet ortaya çıkmadan çok önce arttığı gösterilmiştir ve bu hastalarda kalp damar olayı geçirme riski 3 kat artmıştır. Benzer biçimde, metabolik sendrom ve insülin direnci de majör kalp damar hastalığı risk faktörlerinden biridir. Diyabetik hastalarda koroner olayların çok sık görülmesi ve bu hastaların lezyonlarının yaygınlığı nedeniyle diyabet artık kanıtlanmış koroner arter hastalığına eşit derecede riskli kabul edilmektedir. Diyabetik hastalarda mikroalbuminüri derecesinde nefropati bulunması risk oranını daha fazla artırır. Diyabetik hastalarda inme ve periferik damar hastalığı görülme sıklıkları da anlamlı derecede artmıştır.

Yeni risk faktörleri: Son zamanlarda koroner arter hastalığı ile ilgili yeni risk faktörleri iler sürülmüştür. Bunlar toplum sağlığı açısından, kanıtlanmış risk faktörleri kadar öncelikli değildir. Ancak çoğu kez bireysel değerlendirmede öteki risk faktörleri ile birlikte anlam kazanabilir. Bunlar CRP, homosistein, fibrinojen,lipoprotein(a) gibi kanda bulunan maddelerdir. Bunların kandaki miktarlarında artış olan hastalarda koroner arter hastalığının daha sık olduğu ileri sürülmüştür. Tıbbın amacı topluma en düşük mortalite (ölüm) hızı ile birlikte mümkün olan en iyi yaşam kalitesini sunmaktır. Kalp damar hastalıklarına bağlı morbidite ve mortalitesi yüksek toplumlarda önlemler geniş ve birçok sektörü içerecek şekilde alınmalı, en sağlıklı seçenek en kolay seçenek halinde sunulmalıdır. Okullarda, işyerlerinde sağlıklı davranış değişiklikleri sağlıklı çevre değişiklikleri ile desteklenmelidir. Sigara, diyet, beslenme ve bedensel aktivite topluma yönelik stratejilerin ana hedefleri olmalıdır.

Kaynaklar:

1- Ulusal Kalp Sağlığı Politikası Ana İlkeleri. Türk Kardiyoloji Derneği www.tkd.org.tr web sayfası

2- Topol EJ. Edit . Texbook of Cardiovascular Medicine ,2002

3- Crawford MH,DiMarco JP. Edit . Crawford Cardiology 2004.

Büyüyünce öğretmen olacağım

Yusuf Akkaya
AK-EL Eğitim Komitesi Başkanı

Hep çocuklara sorarlar ya, büyüyünce ne olacaksın, diye. Ben bu soruyu hep öğretmen olacağım diye yanıtlardım. Bu fikrim hiç değişmedi. Çünkü yöremiz kırsal bir yöre idi, hep yokluklarla uğraşırdık. İnsanlarımız evini, çoluk çocuğunu, eşini bırakarak, aylarca 1000 km. öteye giderek ailelerinin geçimini sağlardı. Bugün İstanbul'a gelişimiz, ne eğitim, ne büyük şehir rüyası, ne de İstanbul'un güzelliğidir. Bir ekmek parasi kazanma uğruşından öte bir şey değildir.

Öğretmen olmaya olmuştum ama asıl önemli olan öğretmenliği başarabilmek . Öğretmen olana kadar neler çekmişiz, nelerle karşılaşmışız , bizi öğretmenliğe iten etken ne idi? Çocukluğumda işittiğim, yöremde 60-70 sene önce bazı köylerde okuma yazma bilen birkaç adam vardı. Bunlardan en ilki Ali Hoca idi (Ali Doğan). Beştepe köyünde kendi köyünden ve dışardan gelen çocuklara okuma yazma öğretti. Diğer tarafta Hasan Serçe, Mamo Temel vs.. sonradan Milli Eğitim okuma yazma bilen köylülerden birkaçını alarak Köy Enstitüsü ve öğretmen okullarında birkaç ay kurs vererek bunları kadrolu eğitmen olarak çalıştırdı. Bunlardan benim bildiğim Kürecikte Halil Erdoğan, Darıca da Alişükran Aktaş, Harunuşağı'nda, Kalender Özgül gibi bu eğitimciler, büyük köylerde oturup çevre köylerdeki gücü yetmeyen veya akrabası insanların çocuklarını okutturdular. O dönemlerde okuma yazma bilen, bir mektup yazıp okuyan insanlara gıpta ile bakılıyordu. Bu zamanda bizden önce ki dönemlerde Köy Enstitüleri'ne çevreden yine birkaç öğrenci giderek öğretmen oldu. Bunlardan tanıdığım; Hasan Kaya Topallı köyü; Kürecikte Mehmet Yücetaş, Haydar Aydın, Şakir Doğan. Sayıları az olduğu için tüm öğretmenlerine saygı ile bakıyor ve el üstünde tutuyorlardı.

> *Öğretmenlik gerçekte çok kutsal bir meslektir. Geleceğin toplumunu oluşturacak dimağlar sizin elinizde.Ona biçim vermek, şekillendirmek, olgunlaştırmak, toplumun temel taşlarını meydana çıkarmak çok büyük bir sorumluluk.*

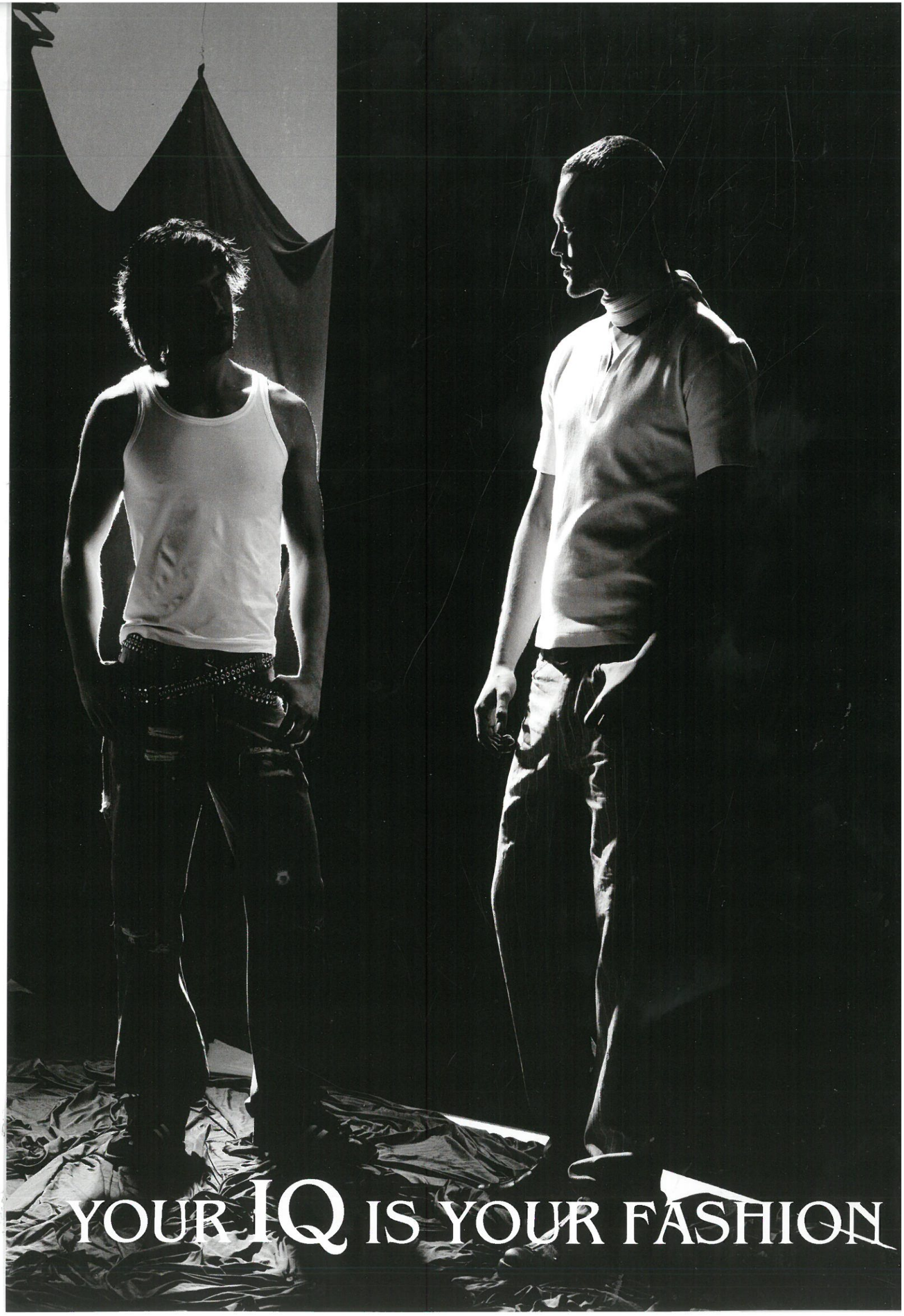
Öğretmenlerimizin köylerinde görev yapmaları bizleri de okula gitmeye zorladılar. Çünkü, ortaokula giden insanların kılık kıyafet ve davranışları diğerlerinden farklı ve bu gençler yazın tarlada çalışmıyor, davar gütmüyordu,1. sınıf oluvermişlerdi.

Bizim çağdaki öğrencilere gelince yavaş yavaş sayılar artmaya başlamıştı. 10-15 kişilik öğrenci grubu 100-150 kişilik öğrenci grubuna dönüştü. İlçelere (Elbistan, Akçadağ) Malatya'ya giderek, ev tutarak 4-5 veya 2-3 kişilik gruplar halinde oturup okul a devam ettik. Ama anasız, babasız, akrabasız ilkokulu yeni bitirmiş, ortaokul 1. sınıfta ev tutarak okumak... Hem de Elbistan dan dışarı çıkmaya korkuyoruz, önüne gelen aşağılayarak bizi dövüyor, alay ediyordu. Elbistanlı çocuklar sayesinde bizler farkında olmadan 100-150 kişilik bir öğrenci topluluğu oluşturup hep birbirimizi tanıyor, birbirimizden güç alıyorduk. Artık okula 5-6 kişilik gruplar halinde gidip geliyorduk. Ekmek ve diğer ihtiyaçlar köyden her hafta pazartesi günleri gelirdi. Allah razı olsun bakkal Ali Külekçi, İbrahim Geyik, Mamo Temel gibi insanlardan. Onlarda bize büyük birer destek idiler. Bu arada Ali Kamberlioğlu'nu, İbrahim Özbek'i , rahmetli Hüseyin Özbek'i de unutmamak gerekir, okumamızda bize en büyük manevi ve maddi destek idiler.

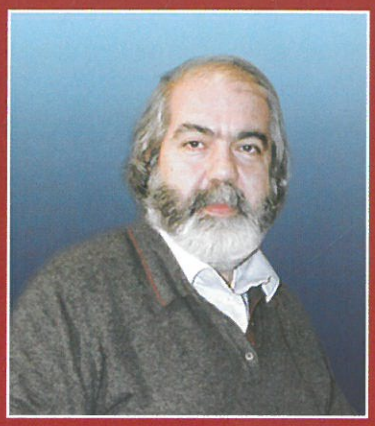
Öğretmenlik gerçekte çok kutsal bir meslek. Bunu bilmek iliklerine kadar hissetmek gerekir. Geleceğin toplumunu oluşturacak dimağlar sizin elinizde. Ona biçim vermek, şekillendirmek, olgunlaştırmak, toplumun temel taşlarını meydana çıkarmak çok büyük bir sorumluluk. Nice nice doktorlar, mühendisler, yazarlar, devlet adamları, sanatçılar ve daha akla gelebilecek her meslekten insanın kalıpçısıdır öğretmen.

Biz öğretmenler övünülecek işler yaparak yücelenlerin başarılarıyla gurur duyabilen meslek grubuyuz. Tabii ki onur duymak madalyonun bir yüzü, ya kazanamadığımız, ya sorunlular, ya uyumsuzlar... O topluma kazandırdığımız çocuklara bu yönde bakılırsa, ne derece büyük bir yükümlülüğümüz olduğunu düşenebiliyor musunuz? O ezik o dayak yiyen dilendirilen çocukları topluma kazandırmanın zorluğunu biliyor musunuz? Bu da öğretmenliğin ayrı bir yönü.

En büyük ödülümüz, hayatımız boyunca edineceğimiz servetimiz, yetiştirdiğimiz kıvanç duyulacak öğrencilerimizdir.

YOUR IQ IS YOUR FASHION

Cemevi
Sosyal Tesis mi?

Prof. Dr. Mehmet Altan
İÜ İktisat Fakültesi
İktisat Politikası Anabilim Dalı
Öğretim Üyesi

Bizde "vatandaş olanın vatandaş sayılması" için "Türk, Müslüman ve Sünni olma" gereği vardır... Bir bakıma Türkiye'nin dış politikasının da iç politikasının da ruhunu, bu gizli ölçütler belirlemektedir.

Örneğin, Alevi vatandaşlarımızın "ibadethane" açmaları sorun... Diyanet, "cemevi" açılmasına izin vermeyebiliyor...

Cumhuriyet refleksi henüz Aleviler konusunda "AB uyum yasalarını" benimsemedi... "Bırakın isteyen vatandaşımız istediği gibi ibadetini yapsın" diyemiyor...

AKP hükümetinin de bu reflekslerin yerini alacak demokratik açılımlar oluşturmaması, hatta eski korkulara daha eğilimli olması, AB sürecindeki çok başarılı adımların hafif hafif gölgelenmesine neden oluyor...

Bundan bir süre önce Radikal gazetesinde "Hükümet, cemevlerini 'ibadet yeri' olarak görmemekte ısrarlı" cümlesinin altındaki "Cemevi sosyal tesismiş" manşetini görünce, Berlin'de bir cemevinde katıldığım toplantı aklıma geldi...

Berlin'de yaşayan Aleviler eski bir kiliseyi iki milyon dolara satın almış ve yapısını aynen koruyarak cemevine dönüştürmüştü. Hem ibadet yapıyorlar hem de sosyal tesis olarak kullanıyorlardı. Türkiye'de çözülemeyen cemevi problemi, Almanya'da devletin kimse ile bu anlamda derdi olmadığı için sorunsuz hallolmuştu.

Biz de ise Diyanet, 'Camii ve mescit dışındaki yerlerin ibadet yeri olarak kabulü mümkün değildir' diyerek cemevi açılmasına izin vermiyor...

Türkiye hâlâ vatandaşlık kavramını üretemedi. Herkese Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak bakıp devlet-birey ilişkilerini AB standartlarında düzenleyemiyoruz. Ankara kriterleri çok başka.

Türk müsün?

Müslüman mısın?

Sünni misin?

Ankara vatandaşlık kavramını bu üç soruya göre düzenlemek arzusunda...

Cemevleri Almanya'da ibadet yeri, bizde ise "sosyal tesis" neden?

Çünkü hâlâ garip refleksler var.

2006 yılında bunları konuşuyor olmak ne kadar yıpratıcı. Bırakın Aleviler, cemevlerinde istedikleri gibi ibadet yapsın. Bunun ne gibi bir mahsuru var? Devletin mezhep reflekseriyle davranması doğal mı? Tüm kararların temelinde demokratik bir hukuk anlayışı olması gerekmez mi?

> *Türkiye hâlâ vatandaşlık kavramını üretemedi. Herkese Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak bakıp devlet-birey ilişkilerini AB standartlarında düzenleyemiyoruz.*

İnsanları rahat bırakın, her türlü temel hak ve özgürüklerini yeryüzü standartlarında kullansınlar. Kullansınlar da böyle garip ve trajikomik durumlara düşmeyelim.

Türkiye'nin gerçekten de "laiklik" tanımına ihtiyacı var. Daha doğrusu Ankara'nın...

Din işlerinin "devlet" eliyle yürütüldüğü bir rejimin "laik" sayılmasına imkân var mı?

Yurttaşlardan toplanan vergilerle imamların maaşının ödendiği, cuma hutbelerinin merkezden belirlendiği bir ülkenin "laik" olduğunu söylemek kolay mı?

Alevi vatandaşlarımızın da, ateistlerin de almadıkları bir hizmeti vergileriyle finanse etmesi garip değil mi? Din devletine hayır derken, "devlet dini" yaratmanın manası var mı?

Eğer laiklik tanımı yapılsaydı, bu durum da daha netleşerek aydınlığa çıkarılacaktı.

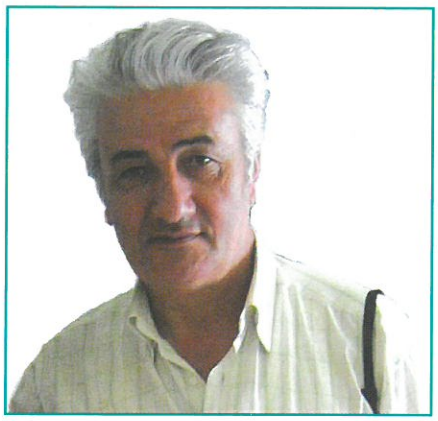
Tabii bu arada belirtmek gerekir ki olaylara "ırk" açısından, olaylara "din" açısından, olaylara "mezhep" açısından bakan fanatizm, ekonomik sefalete ise hiç aldırmıyor...

Alevi vatandaşlarımızın cemevi açmasından korkan eski cumhuriyet anlayışı ekonomik sefaletten korkmuyor...

Son rakamlara göre 136 bin kişinin bir dolar, 2 milyon 82 bin kişinin 2.15 dolar, 20 milyon 721 bin kişinin de 4.3 dolardan daha düşük "günlük gelire" sahip olması Türkiye için tehdit sayılmıyor ama, cemevi açılması sayılıyor...

Vatandaşlarımızdan korkmak yerine en yoksulla en zengin arasındaki gelir farkından korksak, Türkiye, elle tutar yanı olmayan absürd yaklaşımlarından vazgeçecek... Kendine güvenli, demokratik bir ülke olacak...

KÜRECİKLİLER DAYANIŞMA VE KÜLTÜR DERNEĞİ

Hüseyin Hazar
Kürecikliler Dayanışma ve Kültür Derneği Başkanı

1990 yılından günümüze kadar biz Küreciklileri bir arada tutabilmenin gayretini gösteren derneğimiz, yoluna daha da güçlü devam edebilmek için örgütlü, birlik beraberlik sağlayan reflekslerimizin bilgi-bilinç çerçevesinde gelişebilmesi için her Küreciklinin ilgi ve alakasını beklemektedir. Kent yaşamı bizleri savrulmaya ve çeşitli kırılmalara zorlasa da hala köylerimizden getirip kalbimize sakladığımız insani sıcaklığa ve yakınlığa ihtiyaç duymaktayız. Ancak kentte, salt köylü davranışlarla değil, kenti anlayan, yeni yaşama uyum sağlayan, örgütlü bir yaşam anlayışını da benimsememiz gerekmektedir.

Köyden kente göçün sancılarını herkes gibi bizlerde yaşamaktayız. Köylülüğün doğal yaşamı, doğal yakınlığı sanayi toplumunda yaşama şansı bulamamaktadır. Aşırı bireyselleşme, "gemisini kurtaran kaptandır" anlayışı ilişkilerimizi bozmakta, bizleri bir küskünler toplumu haline getirmektedir. Köylerimizde yaşanan sıcak akrabalık, sıcak komşuluk, en doğal deyimle, hatır-gönül, yerini hiç de alışık olmadığımız bir gidişata bırakmaktadır. Katılımcı, paylaşımcı özelliklerimiz yavaş, yavaş azalmakta, ilerici bir geçmişi olan Kürecik e yakışmayan olumsuzluklar yaşamaktayız. Bu anlayış kentli olabilme çabalarımızın önünde engel değildir. Olmamalıdır. Tamda bu noktada derneğimizin önemi ve vazgeçilmezliği karşımıza çıkıyor. Bizler kültürümüzde var olan güzelliklerin hiç birini yitirmeden onun üzerine yaşadığımız çağın ilerici değerlerini de özümsersek modern, çağından sorumlu bireyler olabiliriz.

Derneğimiz, yerelden evrensele doğru ilerlemeye devam edecektir. Çağdaş ve demokrat olabilmenin yolu bu doğrultudaki anlayışla hayat bulacaktır. Ancak, ülkemizi uzun yıllardır yöneten anlayışlar, köylü güzelliklerimizin hızla dejenere olmasına zemin hazırlarken çağdaş kent kültürü ve hayat tarzını edinmemizi de istememektedir. Hatta eşitlik, barış, özgürlük, kardeşlik, paylaşım, bölüşüm diye feryat eden kişi ve kurumları cezalandırmaktadır. İşsizlik, yoksulluk yaşam kalitemizi ve moralimizi bozmaktadır. Örgütlenme, yardımlaşma reflekslerimiz kaybolmaktadır. Geleneksel anlamada bizleri bir arada tutan değerlerimiz kopma noktasındadır. Bizi bu insani ve ahlaki değerlere ulaştıran kurumlardan biri de; kendi özgünlüğü içinde derneğimizdir.Bunun için derneğimize sahip çıkalım diyoruz.

Başka bir garip davranışımızda, derneğe gelmeden, derneği içeriden tanımadan, üyesi olmadan, öneri-eleştiri getirmeden, herhangi bir işin ucundan tutmadan, yalan yanlış duyumlar ile dernek hakkında olumsuz düşüncelere kapılmaktır. Derneğimiz bu güne kadar çok güzel işler yaptı. Örneklemek istersek:Üniversiteye hazırlık kursları, öğrencilere burs, biçki-dikiş kursu, halk oyunları, bilgisayar kursu, futbol turnuvası, geleneksel kır gezileri, yemekli-müzikli toplantılar, açıkoturumlar,1 Mayıs, Newroz, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Anneler-Babalar Günü gibi önemli günlerin kutlanması, konserler, basın açıklamaları, lokal faaliyetleri, çevremizin müziği ve şiirleri ile kaset ve, CD'lere, Kürecikte, Beykoz da, Bağcılarda şube açma, sağlık taramaları, mümkün olduğu ölçüde cenaze ve düğünlere katılma Kürecikte kooperatifleşme ve kültür merkezi kurmanın ön hazırlıkları, mermer ve bezeri yer altı zenginliklerimize sahip çıkma girişimi...vs. şeklinde sıralanabilir.

Kürecikli kadınlar, gençler, çocuklar! Yaşadığımız kentin günlük yaşamı çekilmez hale getiren gasp, kapkaç, uyuşturucu ve her türlü kültürel bozulma acı gerçeğinden etkilenmemek yada olabildiği kadar az tahribatla atlatabilmek örgütlülüğümüze ve bu konularda bilgi-bilinç sahibi olmamıza bağlıdır. Kadın ve gençlik kollarında görev alan arkadaşlarımızın işlerine dört elle sarılmaları gerekir.Demokrat ve muhalif karakterimizin günün ihtiyaçlarına, günü karşılayan bir yaratıcılıkla gelişmesi ,olaylar, durumlar karşısında doğru durmayı ancak ve ancak doğru bir toplumsal örgütlülükle kazanabiliriz.

Yaklaşık olarak bir yıldır derneğimizin yönetim kurulunda görev alan arkadaşlarımız gördükleri lüzum üzerine 17-06-2006 tarihinde gerçekleştirilmek üzere olağanüstü kongre kararı almışlardı.Genel kurul ilgiyle izlendi. Üyelerimizin bu kongrede gösterdikleri üstün sahiplenme duygusu övgüye layık düzeydeydi. Geçen bir yıl içerisinde görev yapan arkadaşlarımız derneği bir adım ileriye taşımanın gayreti içerisinde oldular. Kendilerine Kürecik halkı adına teşekkür ederiz.

Her Kürecikliye davetimizdir: Yalan yanlış söylemlere inanmayın.Bunlarla yetinmeyin.Gelin, Derneğinizi içeriden tanıyın, yönetimine aday olun, denetleyin göreceksiniz ki bu dernek güzel şeyler yapıyor.Bu güzel şeyler bir avuç Küreciklinin gayreti ve fedakarlığıyla olmaktadır.

Sorunlu bir coğrafyanın sorumlu insanı Kürecikli arkadaş, uzanan süreçte her türlü zulme ve gericiliğe karşı alnını açık başını dik tutmuş bir geleneğin insanısın.Bu gün de iyileştirme, dönüştürme eyleminde sana önemli görevler düşmektedir.

Biliyoruz ki güzel bir dünya, güzel insanların gayreti ve kararlığıyla mümkündür. Saygılarımla...

Türkiye-Avrupa Birliği İlişkileri

Av. Ali Soysüren
İstanbul Barosu

Toplumumuzda belki de en yaygın yaptığımız yanlışlardan biri, bilgi sahibi olmadığımız konular hakkında fikir beyan etmektir. Doğal olarak bu davranış şekli bugünlerde belkide en fazla Avrupa Birliği ile ilgili tartışmalar bakımından sergilenmektedir. Bu, konunun güncel ve toplumun tamamını ilgilendirmesinden kaynaklanmaktadır. Taraflı tarafsız herkes bir fikir ileri sürmekte, bazılarımız başkalarının fikirlerinin peşinden doğruluğunu veya tutarlılığını hiç sorgulamadan gitmekte ve sonuçta körlerin ve sağırların birbirlerini ağırladıklarını bir ortam ortaya çıkmaktadır. Bu hususları göz önünde bulundurarak dergimizin bu sayısından itibaren Türkiye'in gündeminde bulunan en önemli konulardan olan Avrupa Birliği meselesini; gümrük birliği, Kıbrıs, çalışanların serbest dolaşım hakkı, azınlıklar meselesi vb. başlıklar altında kısa ama öz bir şekilde ele alacağız. Bunu yaparken temel amacımız, AB hakkında bilgiler veririken aynı zamanda AB'nin halkımızın günlük hayatını nasıl ve ne kadar etkilediğini anlamaya ve anlatmaya çalışmaktır. Bu bakımdan konuya öncelikle bir Avrupa Birliği'nin ne olduğu ve nasıl kurulduğu ile başlamanın ve devamında Türkiye – AB ilişkilerinin tarihçesinin üzerinde durmanın uygun olduğu görüşündeyiz.

Avrupa Birliği'nin Kısa Tarihi

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra yıkıntılar içinde kalan Avrupa, aynı hazin sonu tekrar yaşamamak için köklü önlemler alınması gerektiğini anlamıştı. Bu önlemlerin en önemlisi ve ilki ise İkinci Dünya Savaşı'nın çıkmasına sebep olan ve Avrupa'nın felakete sürüklenmesine yol açan Almanya'nın, Hitler dönemindeki askeri gücüne bir daha ulaşmasını engellemekti. Bunun içinde silah üretiminin ana malzemesini teşkil eden Avrupa'da büyük oranda Almanya topraklarındaki Ruhr havzasında bulunan kömür ve çelik madenlerinin üretiminin kontrol altına alınması olacaktı. Bu düşünce ile harekete geçen altı Batı Avrupa ülkeleri, Robert Schuman ve Jean Monnet'nin önderliğinde, bugün Avrupa Birliği (AB) şeklini almış olan yapının temellerini atmaya giriştiler.

Aslında Avrupa Birliği olmadan önce Avrupa Topluluğu olarak bilinen bu örgüt, birbirinden ayrı uluslararası hukuk kişiliklerine sahip olan (yani hak ve borçlara sahip olabilen ve üyesi olan devletlerden bağımsız karar alabilen) üç ayrı topluluktan ibaretti. Adı geçen bu topluluklardan ilk olarak 1951 yılında Paris Anlaşması'yla Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu olarak Belçika, Almanya, Fransa, İtalya, Lüksemburg ve Hollanda'nın üye olması ile kuruldu. Daha sonra 1957 tarihli Roma Anlaşması'yla Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu kuruldu. Topluluklar bu sürecin sonunda üye devletler arasındaki bütün iç sınırları kaldırarak tek bir pazar kurdular. 1992'de Hollanda'nın Maastrich kentinde imzalanan Avrupa Birliği Anlaşması ile ekonomik ve parasal birlik doğrultusunda ilerleyen ve belirli alanlarda hükümetler arası işbirliğini içeren bir Avrupa Birliği kuruldu.

Tabii Avrupa Birliği ya da eski adıyla Avrupa Topluluğu (AT) bu süreç içinde ortak refah toplumuna ulaşmak ve ekonomik yapıyı güçlendirerek barış ve güvenlik içinde yaşamayı hedeflerken üye sayısını da giderek arttırdı. 1951 yılında 6 üye ile başlayan AT sürecine; 1973 yılında Danimarka, İrlanda ve İngiltere, 1981 yılında Yunanistan ve 1986 yılında Portekiz ve İspanya üye olarak katıldılar ve üye sayısını 12'ye ulaştırdılar. Dolayısıyla Avrupa Topluluğu 1992 yılında Maastrich Anlaşması ile Avrupa Birliği'ne dönüştüğünde üye sayısı 12'ydi. Avrupa Birliği kuruluktan sonraki ilk üyeleri ise 1995 yılında üyelik başvuruları kabul edilen Avusturya, Finlandiya ve İsveç oldular ve böylece AB'nin üye sayısını toplamda 15'e çıkardılar. Ancak Birliği'nin toplam üye sayısı çok geçmeden çoğu eski Doğu Bloku ülkesi veya Sovyet Cumhuriyeti olan, Çek Cumhuriyeti, Estonya, Macaristan, Polonya, Slovenya, Letonya, Litvanya, Malta, Romanya , Slovak Cumhuriyeti ve Kıbrıs'ın da

(Rum Kesimi) katılımı ile 2004 yılında bugünkü üye sayısı olan 25'e ulaştı. Birliğe halen katılım müzakereleri devam etmekte olan Bulgaristan ve Romanya'nın 2007 yılında AB üyesi olmaları beklenmektedir. Bu devletlerin haricinde Türkiye ve Hırvatistan ise "aday ülke" konumundadırlar ancak, yakın bir gelecekte AB'ye üye olmaları beklenmemektedir.

Yukarıda da ifade edildiği üzere AB'nin üyesi bulunan devletlerden bağımsız ve kendine özgü bir uluslararası kişiliği bulunmaktadır ve bunun gereklerini sahip olduğu kurumlarla yerine getirmektedir. Bu kurumlar kısaca şöyle özetlenebilir: Demokratik yollarla seçilen Avrupa Parlamentosu, üye devletleri temsil eden ve bakanlardan oluşan Bakanlar Konseyi, Avrupa devlet ve hükümet başkanlarının yılda bir veya iki kere bir araya gelerek oluşturdukları Avrupa Doruğu, AB'nin temel yapı taşları olan anlaşmaların koruyucusu durumundaki Avrupa Komisyonu, birliğin hukukuna uyulmasını sağlayan Avrupa Adalet Divanı ve birliğin mali yönetimini izleyen Sayıştay. Ayrıca ekonomik, sosyal ve bölgesel çıkar gruplarını temsil eden çeşitli danışma kurulları vardır. Birliğin dengeli gelişimine katkıda bulunan projelerin finansmanını kolaylaştırmak amacıyla kurulmuş olan bir Avrupa Yatırım Bankası bulunmaktadır.

AB'yi dış işlerinde temsil etmek yetkisi, dönem başkanlığı adı verilen ve rotasyona tabi bir sistemle her altı ayda bir başka bir üye devlete geçmektedir. Birliğin dönem başkanlığını yürüten devlet, adeta birliğin işlerini yürüten bir "bakan" niteliğindedir. Ancak üye sayısının az olduğu dönemde kurulmuş olan bu sistem üye sayısının 25 olması ile işlerliği ve etkinliği bakımından pek çok soru işaretinide beraberinde getirmiştir. Ancak 2005 yılında tamamlanan ve büyük tartışmalara yol açan AB Anayasası'nın yürürlüğe girmesi durumunda, birliğin daha uzun süre görev yapacak üye devletler tarafından seçilen bir dışişleri bakanının olması öngörülmüştür.

Türkiye AB İlişkilerinin Tarihsel Süreci

Türkiye'nin AB veya o zamanki adıyla AET ile ilişkisi, aslında bugün AB üyesi olan pek çok devletten çok daha eskilere sayanmaktadır. Soğuk savaş döneinin başlarında bağımsız şekilde gelişmeye çalışan Türkiye, yeni kurulan topluluk ile daha yakın politik ve ekonomik bağlar tesis etmenin, dünya sahnesinde kabul görmesi için yaşamsal olduğunu hissediyordu. Aslında AET ile Türkiye arasındaki bu ilişkinin, Türkiye'nin Sovyetler Birliği'ne yakınlaşmasından korkan ABD'nin telkinleri ve hazırlamış olduğu altyapı sayesinde gerçekleştiği de söylenebilir. İlişki çerçevesindeki ilk resmi belge, Türkiye'nin 1959 yılında Mederes hükümeti döneminde yapmış olduğu üyelik başvurusuna cevap niteliği taşıyan ve Türkiye ile AET arasında imzalanan 1963 tarihli Ankara Anlaşması'dır. Bu anlaşmanın başlıca amaçları, ticaretin yoğunlaştırılması yoluyla hem Türkiye'de hem de AET ülkelerinde yaşam koşullarının iyileşmesiyle birlikte, taraflar arasındaki ilişkinin güçlendirilmesini içeriyordu. Doğal olarak ticaretin artması, daha sonraki yıllarda, Türkiye'nin topluluğa tam üyelik sürecinin kolaylaşmasını sağlayacaktı.

Ankara Anlaşması'nın temelinde üç aşamada tesis edilen gümrük birliği bulunur. Anlaşma ile birlikte bir Mali Protokol oluşturulmuş, ardından ikinci Mali Protokol 1970 yılında üçüncüsü de 1977'de imzalanmıştır. Ankara Anlaşması ile ayrıca periyodik olarak toplanan ve ortaklıkla ilgili konuları görüşen bir Ortaklık Konseyi oluşturulmuştur. Söz konusu kurumsal çerçeve, gümrük birliğinin nihai aşamasının uygulamaya konulması ile birlikte genişletilmiştir. Ortaklık Anlaşması 23 Kasım 1970'te imzalanan ve 1 Ocak 1973'te yürürlüğe giren Katma Protokol ile desteklenmiştir. Katma Protokol 22 yıllık bir süre zarfında gümrük birliği hedefine ulaşılmasını teminen alınacak teknik önlemlerin zaman çizelgesini sunmaktadır. Yani AET ile Türkiye arasındaki ilişkinin bir nevi takvimi niteliğindedir.

Türkiye'nin AB'ye tam üyelik müracatı ise 1987'de birliğe iletilmiş ve AB adına AB Komisyonu aynı yıl verdiği cevabında "Türkiye ile katılım müzakerelerinin hemen başlatılmasının faydalı olmayacağına" kanaat getirerek hem ekonomik hem de siyasi gerekçelerini açıklamıştır. Komisyon ayrıca "Kıbrıs meselesinin" ve Yunanistan ile Türkiye arasındaki ihtilafın "olumsuz etkilerinin" altını çizmiştir. Bununla birlikte, komisyon görüşünde "Türkiye'nin genelde Avrupa'ya doğru olan dışa açılımını dikkate alarak topluluğun Türkiye ile olan işbirliğini devam ettirmesi gerektiğine inandığını" ifade etmiş, ayrıca "Türkiye ile olan ilişkileri derinleştirerek ülkenin siyasi ve ekonomik modernleşme sürecini en kısa sürede tamamlamasına yardımcı olmanın topluluğun da menfaatine olacağını" belirtmiştir.

Ankara Anlaşması ile başlayan gümrük birliği süreci otuz iki yıl

sonra, 1995 yılında uygulamaya geçirilebildi ve 1 Ocak 1996 tarihinde, AB ve Türkiye arasında bir gümrük birliği yürürlüğe girdi. Bunun anlamı, AB ve Türkiye arasında malların serbestçe dolaşması olmuştur. Ancak gümrük birliği ile ilgili farklı düşünceler bulunmaktadır. Bir taraftan bazıları hem Türkiye'nin ekonomik kalkınmasına hemde AB üyelik sürecinde önemli avatajlar sağladığını ve standart bir gümrük birliğinin çok ötesine giden alanlarda işbirliği ve bütünleşmenin gerçekleşmesi sonucunda, Türkiye'nin bugün mevzuatıyla ve ekonomik yapısıyla AB'ye çok daha yakın bir konumda olduğunu ifade ederken diğerleri ise Türkiye'nin AB'ye üye olmadan gümrük birliğini gerçekleştiren tek ülke olduğunu, üyelik sürecinde yapılacak pazarlıklarda kullanılabilecek en önemli kozlardan birisinin gümrük birliği nedeniyle yitirildiğini ve daha da önemlisi ülke ekonomisini büyük miktarlarda vergilerden yoksun bıraktığı için çok büyük zarara uğrattığını ileri sürmekte ve karşı çıkmaktadır.

AB-Türkiye ilişkisinde gümrük birliğini takip eden en önemli gelişme 1997 yılında gerçekleşmiştir. Avrupa Birliği'nin Lüksemburg'da gerçekleştirdiği devlet ve hükümet başkanları zirvesi sonucunda, AB üyeliği için Türkiye'den yıllar sonra başvurdukları halde Çek Cumhuriyeti, Slovak Cumhuriyeti, Macaristan, Polonya, Slovenya, Romanya, Bulgaristan, Litvanya, Letonya, Estonya ve Kıbrıs Rum yönetiminin tam üyelik için aday ülkeler olarak belirlendikleri ifade edilmiştir. Türkiye ise girmiş olduğu standart olmayan gümrük birliği ilişkisine rağmen aday ülkeler arasında zikredilmemiş, ancak bir çeşit oyalama kokan manevra ile tam üyeliğe ehil olduğu teyit edilmiştir. Bu durum zamanın hükümeti tarafından büyük bir tepki ile karşılanmış ve AB ile ilişkilerin askıya alınmasına karar verilmiştir. Bir süre üye ülkeler nezdinde bire bir yürütülen ilişkiler 1999 yılında Helsinki'de gerçekleştirilen Avrupa Konseyi Zirve Toplantısı'nda Türkiye'ye "adaylık statüsü" tanınması neticesinde normale döndü. Bu, eğer Türkiye gerekli ekonomik ve politik koşulları yerine getirerek üyelik ödevlerini üstlenebilir duruma gelirse ve 1993 yılında Kopenhag'da belirlenen kriterleri yerine getirirse tam üye olması için önünde herhangi bir engelin olmaması anlamına geliyordu. Bu anlamda süreli duyduğumuz Kopenhag kriterleri ise kısaca şöyle ifade edilebilir: Demokrasiyi, hukukun üstünlüğünü, insan haklarını ve azınlıkların sayılmasını ve korunmasını garantileyen kurumların istikrarı; işleyen bir piyasa ekonomisinin ve birlik içindeki rekabet baskısı ve piyasa güçleri ile başa çıkma kapasitesinin varlığı; politik, ekonomik ve parasal birlik hedeflerine bağlılık dahil, üyelik ödevlerini üstlenme yeteneği. Aslında genel bir dille bütün aday ülkelere yöneltilmiş olan bir başka önkoşul ise gerçekte direk olarak Türkiye'ye yöneltilmişti. Buna göre Avrupa Birliği aday ülkeleri, devam eden "sınır anlaşmazlıklarını" çözmeye çağırıp, yüksek nükleer güvenlik standartlarının önemini vurguladı. Bu, Türkiye bakımından Kıbrıs meselesinin, Yunanistan ile Ege Denizi'nde yaşanan anlaşmazlıkların üyelikten önce ortadan kaldırılmasının önkoşul olarak ortaya konulmasıydı. Aslında bu beklenmesi gereken bir sonuçtu, çünkü Türkiye'nin AB'ye girmeyi ne kadar çok istediği ve yaklaşık 40 yıldır beklediği gerçeği ile sınır uyuşmazlıkları yaşadığı her iki ülkeninde zaten AB üyesi oldukları göz önüne alındığında Türkiye bakımından bu yönde bir sonucun çıkması engellenemezdi.

Türkiye AB ilişkilerideki en önemli dönemeç noktalarından birisi ise 2002 Aralık ayında atıldı. 3 Kasım 2002 seçimleri yapılmış ve AKP sandıktan ezici bir çoğunlukla galip çıkmıştı. Tayyip Erdoğan, siyasi yasaklı ve milletvekili seçilememiş olmasına rağmen Beyaz Saray'da ABD Başkanı tarafından 'başbakan' gibi ağırlanıyor ve AB nezdinde de üyelik süreci ile ilgili temaslarda bulunuyordu.

Kopenhag'da gerçekleştirilen Avrupa Konseyi Zirvesi öncesi Türkiye'de sonuç merakla bekelniyordu. Çünkü İslamı kendisine referans alan bir parti, tek laik Müslüman devlet olarak görülen ve Batı bakımından büyük stratejik öneme sahip olan Türkiye'de tek başına iktidar olmuştu ve buna Batı'nın ne tepki göstereceği merakla bekleniyordu. Neticede zirve toplantısında "AB Komisyonu'nun raporu ve önerisi temelinde, Türkiye'nin Kopenhag siyasi kriterlerini karşıladığına karar verilmesi halinde, 2004'ün Aralık ayında toplanacak olan Avrupa Konseyi'nin, Türkiye ile AB arasındaki müzakereleri gecikme olmaksızın başlatacağı" ifadesine yer verilmiştir. Koyu harflerle gösterildiği gibi sonuç aslında zirveden önceki durumu teyit eder nitelikteydi; AB bekle ve gör politikası izlecekti.

Kimileri AKP'nin takıyye yaptığını ve AB hedefini kendi gizli hedefleri için öne çıkardığını ileri sürse de AB artık Türkiye'nin daha fazla bekletilemeyeceğine kanaat getirmiş olsa gerek, bu kez Brüksel'de gerçekleştirilen bir başka Avrupa Konseyi Zirve Toplantısı'nda ülkemiz ile üyelik müzakerelerinin 3 Ekim 2005 tarihinde başlatılması kararlaştırıldı. Ancak bu müzekerelerin sonucu bakımından ise akıllarda hâlâ soru işaretleri bulunmaktadır. Çünkü müzakerelerin sona ermesinden sonra, yani pazarlıklar bitip Türkiye'nin her yönü ile üye olmaya hazır olduğuna karar verildikten sonra bu kez AB'nin Türkiye'yi üye olarak bünyesinde hazmedebilirliği öne çıkacak ve bu konuda 25 AB üyesi ülkenin, bazıları referandumla bazıları parlamentolarında oylamaya sunarak tek tek karar vermesi beklenecek. Bu hususta özellikle Kıbrıs Rum kesimi ve Yunanistan'ın nasıl bir tavır takınacakları ve "veto" yetkilerini kullanıp kullanmayacakları merakla beklenirken, AB içinden özellikle Avusturya ve Fransa'nın Türkiye için tam üyelik yerine "imtiyazlı ortaklık" önerilerini sık sık dile getirmeleri Türkiye'nin AB üyeliği çalışmalarının geleceği açısından pek çok soru işaretini gündeme getiriyor.

Aydınları Kutluyorum!

Ali Erdoğan / *İngiltere*

Bir semt otobüsün açık penceresinden dışarıya bakıyorum. Geride bıraktığım yaşam kesitime. Kadrini-kıymetini bilmediğim zamanı düşlüyorum.

Gözlerime çarpan dolu taneleri, bedenimin sıcaklığında hemen suya dönüşüyor. Ve süzülüyor çeneme doğru... Kezzap Kopmaz...

Bir damla su bir soluk hava ruhumu ülkeme bağlıyor. Özlemim katmerleniyor.

Sessiz ölümün yaşam diye zorlandığı yabancı ellerde işimiz ne?

Ananın yaralı yeşil, ela, siyah gözleri, sımsıcak derin kucağı kıblemiz olmazsa eğer, onur, şeref, tarih, kimlik ve de insanlık kalır mı? Kendi adıma utanç duyuyorum yabancı ellerde kaldığım için. Ne arıyoruz? Yok oluşumuza tanık oluyoruz sadece. Ülkeme doyamamışlığım depreşiyor, bir yanardağın lav savurması gibi, "oof" çekiyorum. Yürek atışlarım, bir bela yüklüyor boğazına hıçkırıkların.

Dışarıda yeni bir gün doğumunun hazırlıkları varken, rengârenk çiçekler arasında, bahar kokusunun ıslak sarhoşluğuyla,rüyalarınızda ülkenize uzandınız mı hiç? Ülkenizin kırlarında o temiz havayı solurken, çoban çeşmelerinde soğuk sular içerek mutluluğu tattınız mı? Hayal bu ya, öyle bir gezinti yaparken Voltaire'i düşündüm. Voltaire der ki: "Düşüncenizi anlatma özgürlüğünüz yoksa, özgürlüğünüz yoktur." Öyleyse, düşüncelerini söz ve yazıyla açığa vuramayan, başkasıyla paylaşamayan özgür olabilir mi? Demokrasi ve özgürlük ikizleri andırır. Bir ülke mezarlığı doğal olmayan ölümlerle dolu ise, o ülkeye demokrasi ve özgürlük uğramamıştır...

Adını anımsayamadığım bir yazar bir yazısında: "....beynimden geçenleri değil, yaşadığım koşulların el verdiği ölçüde yazıyorum. Omzumda o görünmez karakol var ya, işte o işi berbat ediyor. Bu karakol, ayağınıza takıp boyuna attığınız bir kementtir. Yüreğinizin, beyninizin tekerine ellerinizle taş koymaktır. Boğaz kırk boğumdur deyip susmaktır. Birilerinin çıkarına göre yapılmış yasalara boyun eğmektir..." der.

Bir yazarın, görüşlerini halkıyla paylaştığı için ceza alması uygun mudur.

İşte öykümüz buradan başlıyor. Düşler oraya, buraya saçılır. Ve düşlere asit yağmurları yağdırılır.

Mutluluğa, güzelliğe, gülmeye, ışığa, güneşin yedi rengine hançer saplanır. İnsanlık değerleri dünyanın birçok yerinde ayaklar altında çiğneniyor. Duygular giderek köreltildiği için hayatını sadece tensel hazları peşinde koşmaya adayan, duygusallıktan uzaklaşan, acımasızlaşan ve dünya nimetlerine ulaşabilmeyi tek amaç sayan, aslında kim olduğunu bile giderek unutan, verilenle yetinen, sorgulamayan, araştırmayan bir tip yaratılmaya çalışılıyor.

İster "az yoğunluklu", ister çok yoğunluklu bir savaş olsun, toplumları yıkıma götürür. Savaş, kirlenen toplum, yoksullaşan ve acı çeken toplum demektir. Savaş, insanlığın geçmişten bugüne dek biriktirdiği maddi ve manevi değerlerin tahrip edilmesidir.

İnsanların, savaştan, açlıktan, zorbalıktan, yoksulluktan kırıldığı bir dünyada, insanım diyen hiç kimse bu duruma kayıtsız kalamaz. Hele bu insan sanatçı ve aydınsa... İnsanlık sorununa yönelirler. Amaçları, ülke ve dünya barışıdır. Barıştan yana olmak sanatçının da 'aydın' kimliğinden gelen sorumluluğun da gereğidir. Ama nasıl bir barış? Özgürlük ve eşit paylaşım gibi demokratik kavramları içermeyen bir barış, topal bir barıştır.

Yansız kalmak 'aydın'ın tercihi değildir ve olmamalıdır da...

Acı ve ıstırap çeken kitleler, şu ve bu nedenle susunca, birilerinin onlar adına konuşması gerekir. O 'aydın'dan başkası değildir. İnsanı insan yapan değerleri yüreğinde ve beyninde duyduğu, bu anlamdaki ilgi ve sevgiyi düşünsel düzeyde kafasında var ettiği sürece, insan olduğunun onuruna, kişiliğine, özgürlüğüne ve var oluşuna yönelik her eylemin karşısında yer alır. J. Paul Satre'ın tarihe adını yazdıran olay, Fransız emperyalizmin Cezayir'de yaptığı katliama karşı durması değil midir?

Almanya'da bir dost

Halil Yalnız

Elbistan Aktil köyünden olan ve Almanya'nın Hamburg şehrinde yaşayan Halil Yalnız, 1966'da İskenderun'da doğdu. Almanya'ya 1977 yılında bir işçi ailesinin ferdi olarak gitti. Almanya'nın birçok şehrinde yaşadıktan sonra en son eğitim amacı ile gittiği Hamburg'a yerleşti.

Çok değerli AK-El Vakfı dergisi okurlarıyla, benim gibi Anadolu'dan Avrupa'nın çeşitli ülkelerine farklı sebeplerden dolayı göç etmiş insanlar hakkındaki düşüce ve izlenimlerimi paylaşmak istiyorum.

Türkiye'de günlük dilde Avrupa'ya gidenlere Almancı denirdi. Çünkü Avrupa'ya göç edenlerin büyük çoğunluğu Almanya'ya gitmişlerdi. Bunun yanı sıra Fransa ve Hollanda da göç edilen ilk ülkeler arasında yer almakta idi.

Avrupa'ya ilk gidenlerin büyük çoğunluğunu tarımsal koşullardan sanayi üretimine direkt geçiş yapan işçilerdi. Bunların önemli bir bölümü ise kalifiye olmayan insanlardan oluşmaktaydı. Avrupa'daki sanayinin, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra tekrar yapılandırmanın gerekliliği ve sosyalist ülkelerle girilen yarışın kazandırdığı ivme nedeniyle yoğun şekilde işgücüne ihtiyaç vardı. Bu yüzden Avrupa ülkeleri 50'li yıllardan itibaren çeşitli ülkelerden işçi aldılar. Avrupa'ya giden insanların hemen hemen hepsi birkaç sene çalıştıktan sonra biraz sermaye oluşturarak geri dönüp geldiği ülkede bir "dükkân" açma hayali kuruyordu. Aynı hayali buradaki siyasetçiler ve toplum da görmekteydi. Bu yüzden Almanya'daki göçmenlere "misafir işçi" (gastarbeiter) adını vermişlerdi. O zaman henüz "misafir günün birinde geldiği gibi geri gider" düşüncesi hâkimdi. Bu sebepten dolayı ne resmi merciiler ne de gelen insanlar dil öğrenimi konusunda bir ihtiyaç hissetmişlerdi. Yakın bir dönemde geri dönecekleri düşüncesi ile çocuklarının eğitimini de pek önemsememişlerdi. Dilini bilmediğiniz bir ülkenin kültüründen pay almak oldukça zor bir iş. O nedenle de bu insanlar halen bu toplumun yaması izlenimini vermekteler. Konjonktürün iyi olduğu dönemlerde bu durum kimseyi pek rahatsız etmiyordu. Ekonomi biraz ivmesini kaybedince ek işgücüne ihtiyaç kalmadı ve hudutlar işçi göçüne kapatıldı.

İkinci Dünya Savaşı döneminde Yahudilerin uğradığı soy kırımdan ders çıkarma nedeni ile bütün Batı Avrupa ülkelerinin anayasaları liberal mülteci uygulamalarına sahiptiler. 80'li ve 90'lı yıllarda Türkiye'deki siyasi durumdan dolayı birçok insan yurtdışına kaçma mecburiyetinde kaldı. Bu insanlar buradaki yasal uygulamalardan dolayı sığınma hakkı aldı. Ekonomik durumu iyi olmayan insanlar Avrupa'daki yasal imkânları öğrenince kendilerini ve çocuklarını ekonomik refaha kavuşturmak için bu durumdan faydalanmaya çalıştılar. Böylelikle yeni bir göç başladı. Göç rakamları yükseldikçe siyasetçiler liberal mülteci yasalarını kısıtlamaya başladılar. Birçok ülke kısa kısa mülteci hakkını hemen hemen ortadan kaldırdı.

Sonuçta Anadolu'dan Avrupa'ya yaklaşık yedi milyon insan göç etti. Bu insanlar farklı dönemlerde ve farklı sosyo-ekonomik koşullardan geldikleri için şu an toplum olarak homojen bir yapıya sahip değildiler. Ülkelerde de toplumsal yapılar farklıydı.

Almanya tarihsel olarak en yoğun göçü almış olan ülkedir. Buraya gelen insanlar aman göze batmayalım bizim hakkımızda kötü düşünmesinler diye ellerinden geleni yapmışlar ve mümkün olduğu kadar dış görünüm olarak uyum sağlamışlar. Bunun dışında üzüm üzüme baka baka kararmış ve insanlar büyük bir oranda asimile olmuşlar. En azında burada doğan nesil açısından durum böyle. Fakat dünyanın hemen hemen her yerinde olduğu gibi burada da bir yöreselleşme var. Türkiye'de; Türkçülük, İslamcılık, Kürçülük ve Alevicilik nasıl son yıllarda ivme kazanıyorsa Avrupa'da da milliyetçilik, Hıristiyancılık ivme kazanıyor. Bu toplumsal gelişmede burada kaybedenler Anadolu'dan Avrupa'ya gelmiş olan işçilerdir. Her yerde dışlanmaktalar. Buna karşılık olarak bu insanlar da "kendi kültürlerini" yaşatmaya çalışıyorlar. Fakat kendi kültürleri Anadolu'daki kültür değil. Avrupa'daki ve beraberinde getirdikleri kültürlerin bir bileşimi. Buna rağmen Almanya, Fransa, Hollanda, İsviçre, Belçika ve İskandinavya ülkelerindeki Anadolu kökenli topluluklar kendilerine göre değerleri olan toplumsal yapılara sahipler.

İngiltere'deki yapı ise çok daha vahim. Oraya göç eden insanların birçoğu basit tarımsal koşullardan ilerlemiş kapitalist bir düzene direkt geçiş yapmış olan insanlar. Yeni düzende yeni değerler geliştirmeye zamanları olmamış. Oradaki değerlere adapte olamamışlar, çünkü lisan bilmiyorlar ve geliştirme zamanı yok. Sonuçta tamamen deforme olmuş bir insan birikimi halindeler. Sadece feodal bağlar insanları bazen bir araya getiriyor.

Göçmenler yaşadıkları ülkelerin toplumuna ne kadar adapte olmuşlar diye bir sıralama yapmak gerekirse:

A kategorisinde: Almanya, Hollanda

B kategorisinde: Fransa, İskandinavya ülkeleri, İsviçre, Belçika,

C kategorisinde: İngiltere'yi sayabiliriz.

Bu haber bir reklamdır.

Lush Hip Hotel

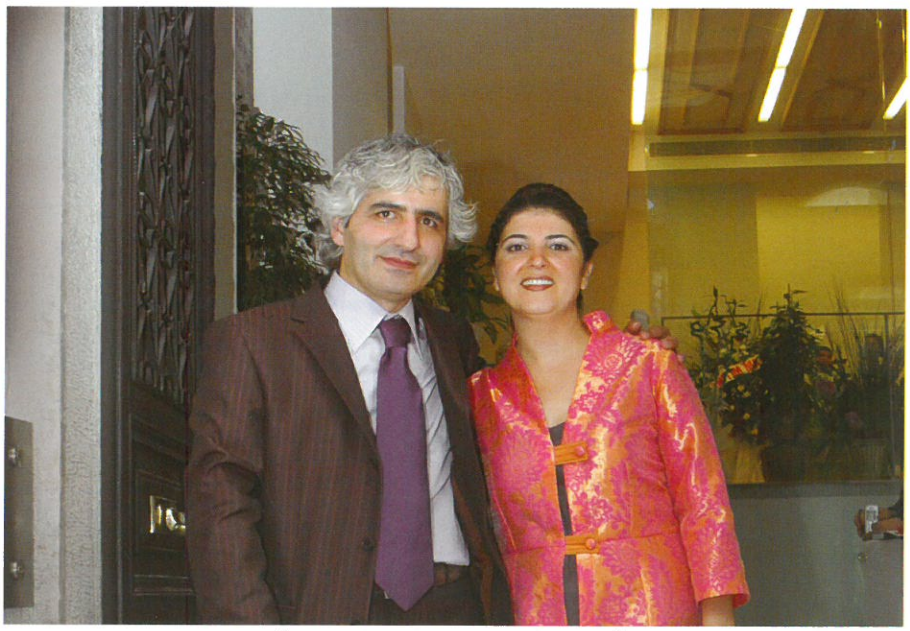
Beyoğlu Sıraselviler Caddesi'nde

İstanbul'a yakışan farklı bir otel açıldı:

Beyoğlu Sıraselviler Caddesi üzerinde yeni ve farklı bir otel açıldı; Lush Hip Hotel...

103 yıllık tarihi bir binada açılan Lush Hip Otel, birbirinden farklı döşenmiş 22 odası ve yine aynı binada hizmet verecek olan Lush kafe-restoranı ile konuklarını ağırlamaya hazır.

Beyoğlu Sıraselviler numara 50'de 16 Eylül 2006'da açılışı yapılan Lush Hip Hotel'in sahipleri Eda ve Timur Özdemir ile otelin mimarı Elif Özdemir'le otel üzerine söyleştik.

Timur Özdemir, Eda Bozdağ Özdemir

Sayın Timur Özdemir, bize kısaca Özdemirgrup'tan söz eder misiniz?

Özdemirgrup 1994 yılında kuruldu. Ancak geçmişi, babam Kara Ali Özdemir'in 1960'larda kurduğu Timur Konfeksiyon'a dayanıyor. Babamın Mersin'de başlayıp İstanbul'da devam eden iş hayatının içinde öğrendiklerimle kuruldu Özdemirgrup. Günü değil geleceği planlamak babamın bana kazandırdığı bir erdem oldu. Teşekkürler baba...

1994 yılında konfeksiyon, kumaş imalat satışıyla başlayan tekstil imalatı sürerken 2000 yılında Egeboya'yı kurduk. Bunu diğer şirketlerin kuruluşları izledi. 2002 yılında Anka Konfeksiyon'u, 2005 yılında da Pera Tanıtım ve Matbaacılık Şirketi'ni kurduk. Geçen yıl turizm iş kolunda faaliyet gösterecek iki şirketi, İstanbul Turizm Yatırım A.Ş ve Simurg Turizm Yatırım A.Ş'yi kurarak bu alanda yatırımlara başladık.

Simurg Turizm Yatırım A.Ş'nin kuruluş amacı nedir?

"Simurg" sözcük anlamıyla kuşların padişahı demek... İddiası olan, taşınması zor bir isim. Simurg Turizm Yatırım A.Ş sadece turizm sektöründe faaliyet gösterecek bir şirket olarak değil aynı zamanda inşaat ve yatırım amaçlı bir şirket olarak kuruldu.

Simurg Turizm olarak çıtayı yukarıda tutmayı hedefledik, zor işleri uğraş olarak seçtik. Zor işlerle uğraşmak bize hem keyif veriyor hem de geleceği planlamak, kurgulamak için zaman kazandırıyor. Bu aynı zamanda rekabet ortamının yıpratıcı atmosferinden uzaklaşmamızı da sağlıyor.

Tekstilden sonra farklı bir sektör olan turizmde hedefleriniz neler?
İmalat sanayinin dünyada ve ülkemizde geldiği nokta itibariyle var olan hacminin çok ötesinde bir büyümeye açık olmadığını düşünüyoruz.
Bu nedenle de önü açık, gelecekte büyüyebilecek alanlara yatırım yapma kararı verdiğimizde turizmi seçtik. Sıraselviler numara 50'de bulunan bu tarihi binayı otel olarak işletmeye açmamız da yine aynı düşüncenin sonucu. Çok kültürlü, çok inançlı, çok sesli ve çok renkli bir semt olan Beyoğlu'na yakışan bir otel inşa etmek istedik. İstanbul'un bu tarihi semtinde geçmiş kültürlerin izlerini sürmek isteyenlerin, geçmiş ile bugünü birlikte yaşayabilecekleri özel bir mekan yarattık.

Turizm sektörüne girerken hedefimiz tek başına Lush Hip Hotel'i hizmete açmak değildi. Biz bunu bir başlangıç olarak görüyoruz, buradan alacağımız güçle bu sektörde daha da büyüyerek ilerleyeceğiz

Turizm alanında ilk yatırımınız Lush Hip Hotel. Otelin kuruluş öyküsünü sizden dinleyelim...
Lush Hip Hotel, bizim ilk otelimiz. Dolayısıyla özgün bir yapı olmalıydı... Öyle de oldu. Beyoğlu'nda bir otel arayışı içindeydik... Sıraselviler'deki binayı bulduğumuzda bu işe başlamak için uygun bir mekan olacağını düşündük.

Ardından nasıl bir otel olmalı sorusuna yanıt ararken mimarisiyle ve hizmetiyle kişiye özel bir otel olmasına karar verdik. Otelin hizmet anlayışına gelince elbette bu da yine "Özdemir" adına yakışır olacak...

Sayın Eda Özdemir, Lush Hip Hotel binası ile ilk karşılaşmanızı anlatır mısınız?
Sıraselviler numara 50'deki binayı görür görmez beğendik. Satın almaya karar vermemiz birkaç dakika sürdü. 1903 yılında inşa edilmiş bu tarihi binanın yeniden Sıraselviler'in görkemli binalarından biri olması gerekiyordu. Mimar Elif Özdemir'e bu düşüncemizi açtık. Onun da, bizim de otelin mimarisi hakkındaki düşüncelerimiz, binanın çevredeki tarihi dokuya uygun bir biçimde yeniden yükselmesiydi... Hemen işe koyulduk ve böylesi bir yapı için çok kısa sayılabilecek bir süre içinde yaratıcılığın önüne engel koymadan otelimizi bitirdik.

Lush Hip Hotel projesinin hayata geçmesi ne kadar sürdü?
Binayı 2005 yılında aldık. Projelendirme süreci beş ay olmak üzere toplam on dört ay sürdü...

Lush Hip Otel açılışı 16 Eylül 2oo6

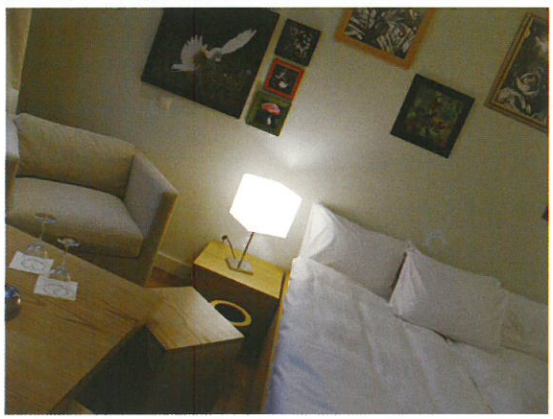
Sayın Timur Özdemir, "Hip Hotel" ve "Lush" sözcüklerini biraz açmanızı istesek...
Otelimizin ismi için özellikle İngilizce bir sözcük arayışında olmadık, hedeflerimize ve binanın tarihi konumuna uygun bir isim aradık. Lush böyle bir arayışın sonucunda ortaya çıktı. "Verimli, gösterişli ve içinden zenginlik fışkıran" anlamıyla Özdemirgrup olarak bizi de yansıtan bir isim oldu.
"Hip" sözcüğüne gelince... "Hip" turizm-otelcilikte "Higly Individual Place" yani "Fazlaca Özgün Mekan" olarak tanımlanıyor. Bu iddiayı taşıyan mekanları anlatmak için kullanılan bu ifadeyi, her odasını farklı konseptlerle özgün mekanlar olarak tasarladığımız hizmet kalitesi yüksek otelimizi tanımlamak için uygun bulduk.

Lush Hip Hotel'in müşterileri kimler olacak sizce?
Zengin kişiler demeyeceğim... Ama bolluk ve verimlilik kavramını kendi içinde içselleştirmiş herkes diyebilirim. Yani bolluğun ve verimliliğin insan hayatındaki yerini bilen, yaşam kalitesini yükseltmeyi bilen insanlar... Lush Hip Hotel yalnızca bir otel olarak hizmet vermeyecek aynı zamanda Lush kafe-restoranda otelimiz gibi "zenginliğin ve bolluğun" Beyoğlu'ndaki adresi olacak...

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?
Öncelikle bize kendimizi anlatma fırsatı verdiğiniz için derginize ve AK-EL Vakfı yönetimine teşekkür ederiz. Sizin aracılığınızla da buradan Lush Hip Hotel'e emek veren herkese tekrar teşekkürlerimizi sunarız...

Doğu ile batının kucaklaştığı yerde, İstanbul'un kalbinde "size özel" bir otel..

103 yıllık bir binanın tüm yaşanmışlığını bugüne çağdaş bir yorumla sunan lush hip hotel İstanbul'un tam kalbinde...
22 odası ayrı dekore edilmiş, hem iş hem tatil amaçlı konaklamayı özgün hale getirmek isteyenler için tek adres. İstanbul'da yaşayıp İstanbul'u bir haftasonu yada özel bir günü farklılaştırmak isteyenler için tam bir süpriz.

Her Biri Farklı Dekore Edilmiş 14 Delüks, 7 Superior ve 1 Sedirli Odası Olmak Üzere Toplam 22 Oda
Queen ve King Boy Yataklar
Açılabilir Büyük Pencereler
Restoran ve Bar
Giriş Katında Ücretsiz Delüks Kontinental Kahvaltı ikramı
Toplantı Odaları
Danışma Servisi
Kişiye Özel Alışveriş Servisi
Kuru Temizleme
24 Saat Oda Servisi
Limuzin Servisi
Otel içinde Hızlı ve Kablosuz İnternet Erişimi
Tercihinize Göre Sigara içilen veya içilmeyen Odalar
Her türlü küçük ve orta katılımcıya hizmet verebilecek toplantı salonları
İş dünyasına yönelik toplantı hizmetleri

içindeki zenginliği, farklı bir konukseverlikle size sunmaya hazır..

Otelin yapımında emeği geçenlere teşekkür plaketleri verildi.

Sayın Elif Özdemir sizi tanıyabilir miyiz?

Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden mezun olduğum 1985 yılından bu yana çeşitli şirketlerde mimar ve proje müdürü olarak çalıştım. Çok sayıda ve farklı türde projeler ürettim. Uzunca bir süredir tasarladığım projelerin uygulamalarını da yapmaktayım. Mesleki kariyerimde çeşitli ödüller kazandım. 2002 yılında "Bilgi Üniversitesi Dolapdere Kampüsü" projem ile Mimarlar Odası 8. Ulusal Mimarlık Sergisi "Yapı ve Yaşam Çevresi" ödülü ve 2005 yılında aynı kampusün ikinci binası ile "Türk Çelik Derneği Birincilik Ödülü" ve "Avrupa Çelik Birliği - ECCS Tasarım Ödülü"nü aldım. Çeşitli yarışmalarda jüri üyeliklerinde bulundum. Kurucusu olduğum Anadolu Kültür A.Ş.'de gönüllü etkinliklerim sürmekte.

Şu anda 2005 yılında kurduğum PLAN A Mimarlık İnşaat ve Yayıncılık Şirketi'nde ekibimle birlikte proje ve uygulama çalışmalarını yürütüyorum.

Lush Hip Hotel binası için mimari yaklaşımınızı öğrenebilir miyiz?

Bu proje için; neo klasik-ampir üslupta bir İstanbul apartmanının yeniden işlevlendirilmesi çalışması diyebiliriz. Burada binanın özgün cephesini koruduk ve tümüyle harap haldeki döşemeleri ve arka duvarları indirip öncelikle binayı boşaltarak, betonarme sistemle yeniden inşa ettik. Koruma prensiplerimizdeki öncelikler nedeniyle binanın kat yüksekliklerini aynı şekilde koruduk, değişiklik yapmadık. Beyoğlu'nda var olan farklı kültür ve mimari üslupları bugünden ve yeniden yaratma çabası bu projedeki temel yaklaşımımız oldu. Otelin 22 odasının tümünü bu üslupları yansıtır şekilde yapılandırdık.

"Beyoğlu'nda var olan farklı kültür ve mimari üslupları yansıtmaya çalıştık"

Bu nedenle odaların banyo malzemelerini, mobilyalarını, zemin malzemelerini, aydınlatmalarını, mefruşatlarını bu üslup ve çizgileri yansıtır şekilde seçtik ve uyguladık. Uygulamada tümüyle doğal malzemeler kullandık. Çabamız bir otel projelendirmenin ötesinde şehir merkezinde uzun ve keyifli zamanların geçirilebileceği, her türlü olanağın sağlandığı bir yaşam alanı yaratmak oldu. Konuklar burada standart bir otelcilik anlayışının ötesinde özgün, özel, sürprizli ve keyifli mekânlar bulacaklar...

Lush Hip Hotel'in inşa serüveni içinde unutamadıklarınız nelerdir?

Bu proje diğer projelerimden farklı olarak benim açımdan oldukça eğitici oldu ve sürprizli tanışıklıklara imkân sağladı. Projede art nouveau, klasik, pop art, brütal vb. pek çok üslup var. Bunun sonucu olarak pek çok malzeme seçmek ve üretmek gerekti. Sayısız kez antikacılar, mobilya atölyeleri, elektrik armatürleri üreten firmalar, kumaşçılar, perdeciler, mobilya ve demir atölyeleri, parkeciler uğrak yerlerim oldu. Tüm ekip bu zorlu ve karmaşık projeyi gerçekleştirmek için elbirliği yaptı. Bir kartonpiyer modeli seçmek, tek bir koltuğun kumaşını bulmak bazen epey yol kat etmeyi gerektirdi. Tüm tasarım ve uygulama ekibinin, ustaların becerilerini zorladığımız bir çalışma yürüttüğümüzü belirtmeliyim.
Şu anda bu zorlu günleri geride bırakmışken açılış gününde parkeci ustamla sohbetim aklıma geliyor; on yıllık ustam 22 ayrı parke döşeme şeklini görünce üstelik kimisi meşe, kimisi akçaağaç, iroko, çam... bunu bir eziyet olarak görmeden döşemiş fakat anlam verememişti. Odaların mobilyaları konulup, lambaları takıldığında konsept belirginleşmiş ve bu çaba onun için de anlam kazanmış ve "şimdi anladım, başka şekilde olamazdı." demişti...

özdemirgrup

MODERN AKÇADAĞ İÇİN

İbrahim Koşar
Akçadağ Belediye Başkanı

Modern Akçadağ için gerekli çalışmaların birincisi güzel bir Akçadağ projesini hayata geçirmek, diğeri ilçenin kültür ve sosyal kalitesini yükseltmek ve bir diğeri de Akçadağ imajını düzeltmek olmalıydı.

Akçadağ Belediyesi'nin her türlü imkânsızlıklarına rağmen göreve geldiğim günden itibaren bazı önemli çalışmalar üzerinde acil olarak harekete geçtim. Belediyede ilk adımı çalışma ortamını düzenlemeyle attım. Fazla personel istihdamına ve plansız yönetim anlayışına rağmen öncelikle yıl boyunca yapacağımız sürekli, yerel, ulusal ve uluslararası sosyal, kültürel ve sanatsal etkinliklerin planlanmasını yaptım ve 2004 yılının 25 ve 26 Ekim günlerinde 1. Akçadağ Kültür ve Sanat Şenlikleri adı altında müzik ağırlıklı şenlikler düzenledik. Daha önce yapılmış olan festivallerde dahil olmak üzere ilçemizde ulusal sanatçı ağırlanmamıştı. Ben göreve geldiğim gün itibarıyla yapacağım şenliklerde ulusal sanatçılara yer vereceğim dedim ve buna Kıvırcık Ali'yi davet ederek başlatım. 2005 yılında yaptığımız şenliklerde Ceylan'ı ilçemize konuk ettik. Konuklarımız arasında Kenan Işık, Şaban Taçyıldız ve Hasan Süzer de vardı. İstanbul'da bulunan ismini hatırlayamadığım birçok değerli hemşerilerimizi Akçadağ'da bir araya getirdik. Bu yıl 3'üncüsünü yapacağımız Akçadağ Kültür ve Sanat Şenliği'nde yine ülkemizin kıymetli sanatçılarını ağırlayacağız.

Güçlü Belediye Olmak İçin

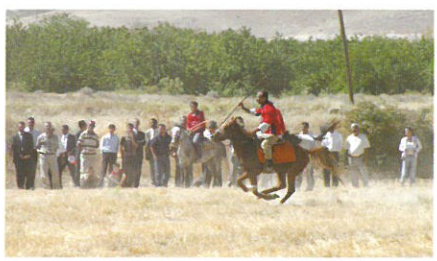
Önce Belediye hizmet binasında çalışma koşullarını hizmet verebilme kalitesine yükseltmiş, israf ekonomisi yerine gerçekçi bir ekonomik uygulamaya başlamış bulunuyoruz. Kaynak israfına son verildi, modern bir oluşum sağlama ve çirkin görüntüleri ortadan kaldırmak için 24 saat kesintisiz çalışmalar yapılmaktadır.

Biten Projelerimiz;

1) Toplu Konut: İlçemizde Toplu Konut İdaresi Başkanlığı'nın temelini 2004 yılında attığı 208 konut kısa bir sürede tamamlanarak satışa sunuldu, 23 Haziran 2006 tarihi itibarıyla %90'ı satılmış olan bu yerlerin çevre düzenlemesi, otoparkları, yaya geçitleri, su ve kanalizasyon gibi altyapı çalışmaları da bitirilerek halkımın hizmetine sundum.

2) Yol Çalışması: 2005 yılının Nisan Ankara asfaltı bağlantılı olan 7 km'lik duble yolumuz tamamlanarak çift şeritli, orta refujlu 7 km. refuj ışıklandırmalı olarak hizmete girmiştir.

3) Park: İlçemiz Başpınar Mahallesi'nde daha önceleri boş ve harabe şeklindeki 4 dönümlük alanı, içinde 2 katlı kafeteryası, yapay şelaleli ve 2 adet ışıklandırmalı havuz, oturma grupları bulunan bir park olarak bu yıl hizmette sunacağız.

4) Halı Saha: Yine ilçemizin ilklerinden biri olan halı saha, kısa bir zamanda hazırlanarak ilçemiz gençliğine spor kompleksi sunulmuştur. Yine Akçadağ Spor Kulübü'nü belediye bünyesine alarak ilimizde büyük başarılara koşan Akçadağ Belediyesi Spor Kulübü, bünyesinde Türkiye 3'üncüsü olan çim hokeyi takımı gibi spor dallarında hep başarıya koştu.

5) Hastane: Akçadağ 75. Yıl Devlet Hastanesi'nin bulunduğu caddede kendi imkânlarımızla muhteşem bir park yaparak çocuklarımıza, gençlerimize ve yaşlılarımıza güzel bir dinlenme tesisi oluşturup kısa sürede hizmete sunduk. Aynı cadde üzerinde yol çalışmalarına başladık. Kısmen üstü açık olan arıklar üzeri kapatılarak ve kanal içerisinde kaldırım çalışmaları yapılarak yoğun olan yol sakin bir ortama dönüştürülerek hizmete sunuldu.

6) Kili Taşı: İlçemiz çarşı merkezinin tamamı ve bir kısım cadde ve sokakların kilit taşı döşenmesi planlanmış olup bu çalışmalarımızın ön çalışması olarak belediyemiz bünyesinde kilit taşı ve bordür taşı imalatına başladık. Cadde ve sokaklarımıza yetecek derecede stoklayarak bu sezon kendi imkânlarımızla bu çalışmalara da başlayacağız.

Bu vesileyle çalışmalarını takip ve taktir ettiğim AK-EL vakfının çıkardığı dergiye yayın hatında başarılar dilerim.

Vakfımız yönetim kurulu üyesi olan Sayın Kemal Çelik, doğup büyüdüğü Akçadağ ilçesinin Kürecik-Kepez köyünde oğlu rahmetli **Mehmet Çelik** anısına bir ilköğretim okulu yaptırmaktadır. Okul yaptırma fikri, köy muhtarlığının okul ihtiyacını ilçe milli eğitim müdürlüğüne ve sonrasında ise il milli eğitim müdürlüğüne bildirmesi üzerine güncellik kazanmıştır. Ancak, bütçe olanaklarının el vermediği belirtilerek ertelenen bu istem, Malatya CHP Milletvekili Sayın F. Mevlüt Aslanoğlu'nun devreye girmesi ve vakıf başkan yardımcımız Sayın Hasan Topaloğlu'nu arayıp, vakıf olarak veya çevremizde bulunan bir işadamının bu okul yaptırma işini üstlenip üstlenemeyeceğini sorması sonrasında, başkan yardımcımız daha önceden böyle bir fikir düşündüğünü bildiğimiz sayın Kemal Çelik'e durumu iletmiştir. Kemal bey ise olaya sıcak baktığını belirtmiş ve vakfımızda bir araya gelinerek bu konu karara bağlanmıştır.

Yapılan okul, Kemal Bey'in İngiltere'de okurken 15 Mart 2003 tarihinde Londra'da meydana gelen trafik kazasında çok genç yaşta kaybettiği oğlu rahmetli

Mehmet Çelik adının ve anısının yaşatılması amacıyla yapımını üstlenilen bir okuldur. Acıları acımız olan Kemal Bey ve sevgili eşi Güllü Hanım'ın bu asil düşünce ve davranışları, gerek vakıf yönetimimiz ve gerekse tüm yöre halkımızca takdir gönmüş ve alkışlanmıştır. 24 Nisan 2006 tarihinde yapılan temel atma töreninde Malatya valimiz Sayın Halil İbrahim Daşöz , Milletvekilimiz Sayın F. Mevlüt Aslanoğlu, Akçadağ Kaymakamımız Sayın Kamuran Taşbilek ile Malatya İl ve Akçadağ İlçe Milli Eğitim müdürleri, Vakıf Yönetimimiz Belediye Başkanları Kürecik ve çevre köy muhtarları

ile halkı ayrıca da il dışından gelen konuklar katılmışlardır. Oldukça yoğun olan bu temel atma töreninde Sayın Valimiz, Kaymakamımız, Milletvekilimiz ve Milli Eğitim Müdürleri ve Vakfımız Başkanı Sayın Bektaş Özbek ile Kürecik-Kepez köy muhtarımız birer konuşma yapmışlardır. Konuşmalarda eğitimimin önemini açıklamışlar ve devlet vatandaş işbirliği ile yapılan bu okulun yöresel anlamda da ayrı bir önemi olduğu vurgulanmış ve Sayın Kemal Çelik'in bu davranışını övgüye değer bulduklarını belirtmişlerdir. Kemal Çelik ise duygu yüklü bir konuşma yapmıştır. Diğer sayfada yer verilen bu konuşma metninde oğlu rahmetli Mehmet'e yaptığı sesleniş, o ana kadar kendilerini tutmaya çalışan bir kısım dostlarının ve yakınlarının gözlerinin yaşarmasına neden olmuştur.

Şu anda inşaatı devam eden ve 1275 m^2 kapalı alanı kapsayan okulun kaba inşaatının Eylül 2006 sonlarında bitirilmesi beklenmektedir. 2006-2007 eğitim yılının ikinci yarısına yetiştirilememesi halinde, gelecek eğitim yılına hazır olacağı söylenmektedir.

AK-EL Vakfı olarak ve Vakıf Yönetiminde yer alan bireyler olarak, hepimiz **Çelik ailesini** düşüncelerinden ve davranışlarından dolayı kutluyoruz. Her anlamda desteğe hazır olduğumuzu bilmelerini istiyor, sabır diliyor, acınız acımızdır, diyoruz.

AK-EL Vakfı adına
Av. Mustafa Yener

Ayrılık, Özlem ve Yaşatılma...

*Kürecik-Kepez Köyü'nde, Mehmet Çelik anısına babası Kemal Çelik tarafından yapımı üstlenilen "**MEHMET ÇELİK İLKÖĞRETİM OKULU**"nun temel atma töreninde* ***Kemal Çelik'in konuşması:***

Konuşmama başlamadan önce Sayın Valimiz Halil İbrahim Daşöz'e, Sayın Milletvekilimiz Ferit Mevlüt Aslanoğlu'na, Sayın İlçe Kaymakamımız Kamuran Taşbilek'e Sayın İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlerimize, Sayın İl, İlçe ve Belde Belediye Başkanlarımıza, AK-EL Vakfı Başkan ve Yönetim Kurulu üyelerine ve büyük fedakârlıklarla İstanbul ve diğer illerden gelen dostlarımıza, Kürecik halkı ile yöre halkı sayın hemşerilerime, beni yalnız bırakmayıp manevi desteklerini esirgemedikleri için teşekkür eder, saygılar sunarım.

Bedenen aramızda olmayıp ruhen aramızda olan, yeraltında yatan sevgili oğlum, sevgili prensim **MEHMET ÇELİK** onuruna ve anısına yapımını üstlendiğim bu okul var oldukça, içinde öğrenim gören öğrenciler var oldukça ve sevgili hemşerilerim okulumuza sahip çıktıkça, **MEHMET ÇELİK** ismi sonsuza dek yaşayacaktır.

Bu okulda öğrenim görerek hayata başarı ile atılan her bir öğrenci de benim için oğlum **MEHMET ÇELİK** olacaktır.

Biricik **MEHMET' im** sana dokunmayı, kokunu içime çekmeyi, konuşmayı, sımsıkı sarılıp doyasıya öpmeyi özledim. Hasretin hiç bitmeyecek...

Oğlum MEHMET'in ve sizlerin önünde sevgi ve saygı ile eğilirim.

Mehmet Çelik İlköğretim okulu inşaatı.

**www.mehmetcelik.net*

Ali Turan
Kepez Köyü Muhtarı

Eğitimin çilesine çözüm

1992 yılında zorunlu eğitim sekiz yıla çıkarılmasıyla ve taşımalı eğitim dolayısıyla merkezi okullarda eğitim hizmetleri verilmeye başlandı. Altyapısı (bina) olmayan birçok yerde de büyük problemler yaşanmaya başlandı.

Ne yazık ki Kürecik de bu yerlerden biri oldu. Çünkü 20 okul kapandı. 14 köyün öğrencileri Kürecik'in merkezinde (Kepez) 2 derslikli okulda eğitime devam etdildi. Sınıflar lojmanlardan oluşturuldu, yetmedi liselerden tedarik edildi. Derslik yapmak gerekiyordu, halkın derslik yapma olanağı olmadığından lise binasında ikili eğitimin yapılmasıyla çözüm yolları arandı. Halk ikili eğitimi istemiyor, maddi olanak sağlanamıyor, eğitim sekteye uğruyordu.

"İkram var, dövmekten beter" atasözü sanki Kürecik'in okulu için söylenmiş. Eğitim, sistem olarak modern, yapı olarak klasik, 2005-2006 öğretim yılında ihtiyaç duyulan iki derslik oluşturulamadığından yapılan toplantı dağıldı. Toplantının ertesi günü Kürecik'te AK-EL yönetim kurulu üyesi Ali Doğan'a durumu izah ettik, talebimizi hemen yerine getirdi. Geçici çözüm bulunmuş oldu.

Biz Kürecik muhtarları, 2004 yılında okul sorunumuzu Malatya Milletvekilimiz F. Mevlit Aslanoğlu'na götürdük. Aslanoğlu, "Evet olacak" dedi. O günden 24 Nisan 2006'ya kadar yılmadı, yorulmadı, koştu, koşturdu. Bir gün eğitim ve öğretimde bizlerden yardımını esirgemeyen AK-EL'in sayın yöneticileri Aslanoğlu'na olumlu cevap verdiler. Kemal Çelik de düşüncesini Kürecik'te gerçekleştirme, Mehmet Çelik İlköğretim Okulu'nu yaptırmakla, Mehmet Çelik'in adını ölümsüzleştirdi. Kürecik'e Mehmet Çelik adlı bir fidan dikilmiş oldu. Bu fidan herkese meyve verecek, dünya halkına ışık tutacak bir fidan türüdür.

Kürecikte bu ölümsüz eserin yapılmasına maddi-manevi desteklerini esirgemeyen eğitim gönüllüleri F, Mevlüt Aslanoğlu, AK-EL vakfı ve Kemal Çelik'e 24 nisan 2006 da atılan temel üzerine okul yapımın devam ettiğini belirtirken, Mustafa Kemal Atatürk'ün "Yenilmesi gereken en büyük düşman cehalettir" sözünün doğruluğuna ve Aslanoğlu'ların, AK-EL'lilerin ve Çelik'lerin insan severliliğine inanarak daha nice eserler vermenizi bekler, Kürecik'ten herkese seviler, saygılar sunarım.

**** Bu yazı Muhtarımızın, Mehmet Çelik İlköğretim Okulu Temel Atma Töreninde yapmış olduğu konuşmanın metnidir.***

İSTANBUL TEKSTİL VE KONFEKSİYON İHRACATÇI BİRLİKLERİ (İTKİB)

Hacı DEMİR
İTKİB Eski Yönetim Kurulu Üyesi

İhracatçı birlikleri 1937 yılından bu yana Türkiye'nin çeşitli illerinde hizmet vermekte olan Dış Ticaret Müsteşarlığı'na bağlı kuruluşlardır. İhracatçı birliklerinin statüsü ve çalışma prensipleri Bakanlar Kurulu Kararı ve ona istinaden çıkarılmış olan İhracatçı Birlikleri Yönetmeliği ile düzenlenmiştir. 2006 yılı itibarıyla Türkiye'de 23 ayrı sektörde faaliyet gösteren 59 ihracatçı birliği vardır.

İhracatçı birlikleri, özel sektör kuruluşları olup amaçları üye firmaların ticari kapasitelerinin gelişmesine katkıda bulunmaktır. Birlikler bu genel amaca yönelik olarak bir çok fonksiyon ifa etmektedir.

Türkiye çapında faaliyet gösteren birlikler 13 genel sekreterlik halinde örgütlenmiştir. İstanbul Tekstil ve Konfeksiyon İhracatçı Birlikleri (İTKİB) Genel Sekreterliği bunlardan biri olup bünyesinde dört birlik bulunmaktadır.

Bunlar,

- İstanbul Hazırgiyim ve Konfeksiyon İhracatçıları Birliği;
- İstanbul Tekstil ve Hammaddeleri İhracatçıları Birliği;
- İstanbul Deri ve Deri Mamulleri İhracatçıları Birliği;
- İstanbul Halı İhracatçıları Birliği'dir.

Gerek üye sayısı, gerekse ihracat hacmi açısından İTKİB bünyesinde faaliyet gösteren dört birlik, kendi alanlarında Türkiye'nin en büyükleridir. Bu yüzden, İTKİB bütün diğer birliklerin koordinatör birliği olarak görev yapmaktadır.

İTKİB'nin ana amacı iştigal sahası içindeki sektörlerde Türkiye'nin ihracat potansiyelini artırmak, ihracat performansını yükseltmek ve uluslararası ticari faaliyetlerinde üyelerine yardımcı olarak ikili ve çok taraflı ticari ilişkilerin geliştirilmesine katkıda bulunmak olarak tanımlanabilir. İTKİB, bu amaca ulaşmak için çok sayıda görev ve faaliyet icra etmektedir.

Ülke ticaretini geliştirmede gerekli bilgilerin toplanıp tüm üyelere sirküler halinde sunulması, Dahilde İşleme Rejimi ve ihracatın desteklenmesi konusunda faaliyetler, yabancı firmalar ile işbirliği, ithal talepleri ile ilgili destekler, yıllık ihracat raporlarının oluşturulması, ayrıca üyelere danışmanlık ve eğitim hizmetleri sunmak İTKİB' nin başlıca faaliyetleri arasında yer alır.

İTKİB ayrıca Avrupa Birliği destekli moda ve tekstil üzerine geliştirme projeleri hazırlayıp üyelerine hedef pazarlar konusunda bilgi sunmak, ihraç ürünlerinde markalaşmayı sağlamak ve fuar organizasyonları gerçekleştirip Türk ürünlerinin tüm dünyada tanıtımını gerçekleştirmek gibi vizyonlar üstlenmiştir.

Kısacası ülkemiz ekonomisinin ve kalkınmasının temeli olan ihracatın, büyük bir yükünü çeken birliğimiz gerekli organizasyon yapısına sahip olup ülke ticaretine geçmişte yön verdiği gibi gelecekte de yön vermeyi sürdürecek bir yapı kazanmıştır. Tekstil ve konfeksiyon üretiminin ülkemiz ekonomisinin temeli olduğu düşünülürse böyle bir birliğin tüm toplum için ne anlam ifade ettiği de herkesçe görülmüş ve anlaşılmış olur diye düşünüyorum.

Dış Ticaret Müsteşarlığı kontrolünde olan İTKİB, sektörümüzün amiral gemisi olup sektörle ilgili kararların alındığı ve çoğunlukla da yurtiçi ve yurtdışı her türlü resmi sivil toplum örgütleri nezdinde sektörümüzün her türlü hakkını koruma ve kontrolünü yapmaktadır.Üç sene boyunca yapmış olduğum İHKİB yönetim kurulu üyeliği sonucunda hazır giyim konfeksiyon sektörümüzün bu birliğe çok ihtiyacı olduğunu gördüm. Bundan sonra bu birliğe daha fazla sahip çıkılması gerekmektir. Sektörün genel sıkıntısı, globalleşen dünya ticaretinde artık kimlikli, markalı ürünler, katma değeri yüksek ürünlerin üretilmesi kaçınılmazdır. Çin, Hindistan gibi ülkelerde işçilik,hammadde vs. çok ucuz olduğundan çok kısa zamanda sektörümüzü rekabet edememe noktasına getirecektir. Tabii bunda mevcut hükümetin ekonomi yönetiminin de çok payı olmaktadır.

Yönetimde bulunduğumuz süre-de, başkanımız Sayın Süleyman ORAKÇIOĞLU ve yönetim kurulundaki değerli arkadaşlarımla beraber 3 yıl boyunca sektörümüzün en sıkıntılı dönemi olan 2005 ÇİN sendromun iyi bir ekip çalışmasıyla atlatılmaya çalışıldı ve çözüm bekleyen birçok konuda masaya yatırılarak kalıcı çözümler bulunulmaya çalışıldı.

Sektörde mücadelesini her türlü olumsuzluklara karşı vermeye çalışan bizlerin, dünden daha fazla birlik beraberlik içinde İTKİB'e sahip çıkarak, çalışmaları takip ederek, katılım sağlayarak, yönetimine girerek, yöneterek, resmi birimlerde sesimizi daha fazla çıkararak, sektörümüze, çevremize daha faydalı olabiliriz.

Bu anlamda, sevgili AK-EL Vakfı'nın, toplumumuza ve diğer toplumlara örnek birçok çalışmalarından ve çıkarılacak olan bu dergiye çok katkıları bulunan Başkanımız Sayın Bektaş ÖZBEK'i, yönetim kurulunu, eski dostum Hüseyin ALDOĞAN'ı ve çalışanlarını kutlar, teşekkür ederek, başarıların devamlı olmasını dilerim.

Saygılarımla,

Geçmişten Günümüze ÖREN

Av. Mustafa Yener
Yazıişleri Müdürü

Ören, Akçadağ'ın 8 km. batısında olup 1967 yılında belediye statüsünü kazanan bir yerleşim birimidir. Şu anda nüfusu 5 binin üzerinde olan Ören, geçimini büyük ölçüde ziraatçılıkla sağlamaktadır.

Ören'e ilk yerleşimin ne zaman olduğunu bilinmiyor. Bu konuda bir kısım yazılı kaynaklar dışında, Asafoğulları'nın bölgeye ve köyümüze geliş şekli ve tarihleri konusunda köylülerden Vahap Köse, inşaat mühendisi Abdullah Budak ve Süleyman Kırteke'nin, büyüklerinden öğrendiklerine dayanan bilgiler ile eğitimci Muharrem Şakar'ın yapmış olduğu bir kışım araştırmalar ve yazar H. Nedim Şahhüseyinoğlu'nun "Kürecik ve Balıyan Aşireti" adlı kitabında yer alan bilgiler ve yaptığım araştırmaların da ışığı altında bir değerlendirme yaparak Ören'i yazma gereğini duydum. Edinilen bilgilerin bir derlemesi ve özeti niteliğinde olan bu yazının tam anlamı ile Ören'in kuruluş tarihini, şeklini ve gelişimini bire bir gerçek anlamda gösterdiği iddiasında değiliz. Ancak en azından gerçeğe yakın olduğu kanaatinde olduğumu belirtmek isterim. Bu vesile ile adı geçen değerli dostlara teşekkür ederim.

Ören, isminden de anlaşıldığı gibi harabe yerleşim yeri anlamındadır. Ören'in çok eski bir yerleşim yeri olduğu, köyümüzde bulunan höyükten anlaşıldığı gibi, kazılarda ortaya çıkan bina temellerinde ve kanalizasyon kalıntılarından da anlaşılmaktadır. Hititler ve Kommenega Krallığı döneminden itibaren yerleşimin bulunduğu ve daha sonra Roma ve Bizans egemenliğinin hüküm sürdüğü, bulunan madeni paralardan (sikke) ve şu anda kalıntıları dahi kalmamış olan çocukluğumuzda gördüğümüz, şimdiki Ören Lisesi'nin yerinde bulunan kilise kalıntısından anlaşılmaktaydı. Burada Ermenilerin de yaşadığı ve 17. asrın başlarında burayı terk ettikleri tahmin edilmektedir. Ayrıca Hisardere Mahallesi'nde tarihi "Muşar" Kalesi'nin kalıntıları da halen mevcuttur.

Ören'de yaşayan halka, eskiden beri çevre köylerde "Asafoğlu", "Asafuşağı" (Asaf'ın soyu anlamın-

da) denilmektedir. Ören'in Osmanlı dönemindeki yerleşimi, Asaf adındaki boy beyinin bu bölgeye gelmesi ve görevlendirilmesi sonrası olmuştur.

Konar-göçer "Herdi" Türkmenlerinden olan Asaf, oldukça geniş bir aileye ve nüfusa sahiptir. Asaf'ın dedeleri, diğer Türkmenler gibi 16. asrın sonuna kadar konar-göçerdiler. Büyük bir nüfusa sahip olan bu Türkmen kabilesi, sonraki tarihlerde önce Elazığ'ın Baskil ilçesi Şıh Ömer köyü ve civarında bulunuyorlardı. Asaf'ın kabilesinin gücünü bilen ve gören Osmanlı hükümeti, bölgedeki karışıklıklar nedeniyle onu Malatya bölgesine boy beyi olarak atar. Asaf ve kabilesi, bu günkü adı ile Karahan köyü olan bölge ile Akçadağ (Arga) bölgesine gelmişler ve bugün "Gürden" denilen ve Akçadağ'ın doğusunda bulunan bölgeye, Kuşdoğan ve Elemendik'e kısa bir süre sonra da birkaç aile ise Çimiş köyüne (eski adı Çemeş olan bölgeye) yerleşmiştir. İdare merkezlerinin Kuşdoğan olduğu sanılmaktadır.

Asaf , Akçadağ bölgesine tamamen egemendir. Tek söz sahibidir. Bir taraftan Elbistan sınırından Tohma Çayı'na, Darende ilçesi sınırlarından Ulaş ve Hafik'e, bir taraftan ise Hasançelebi'den Kuşdoğan'a, Sultansuyu Çayı'ndan Doğanşehir sınırlarına uzanan geniş alan içerisinde kalan 50 yi aşkın köyün düzeni kendisine verilir. Bu geniş alan içinde yaylakları, ağılları vardır. Arguvan, Arapkir, Hekimhan ve Malatya bölgesinde yerleşik aşiretler ve beyleri ile ilişkileri iyidir. Halk üzerinde otoritedir...

1737 yılında Asaf'ın bir oğlu Divriği toprağı olan Bolucan bölgesinde öldürülür. Öldürme olayının her ne kadar eşkıyalarca yapıldığı iddia edilmiş olsa da Asaf Ağa buna inanmaz ve yöre ağalarına haber gönderir; toplanan güçle Divriği bölgesine baskına gidilir. Meydana gelen çatışmalarda çok sayıda insanın ölmesi, çevre halkının ilçe merkezine sığınmaları ve bu baskınların ardı arkası kesilmeyip birkaç yıl devam etmesi nedeniyle zor durumda kalan yöneticiler, durumun Divriği kadısı tarafından İstanbul hükümetine bildirilmesini isterler. Divriği Kadısı Abdullatif'in 1744'te yazdığı yazıda, bölgede meydana gelen olayın Türk ve Kızılbaş olan boy beyi Asaf'ın ve yanında yer alan bölgedeki suç ortaklarının genellikle Kürt olduklarını, bildirilmekte ve Kızılbaşlılık durumunun önemi özellikle vurgulanmaktadır. İstanbul hükümetince, Malatya ve Sivas kadılarına, Sivas Rakka müteselsimlerine ve Malatya voyvodalarına. Çıkarılan fermanla olayın kendilerine iletildiği şekli ile özeti yapılarak, boy beyi Asaf ve yanında yer alanlar hakkında gereğinin yapılması ve olayların önlenmesi istenmiştir. Bu ferman üzerine hükümet kuvvetlerince bölgedeki yerleşim birimlerine baskınlar düzenlenir ve kanlı çatışmalar yaşanır. Evler yağmalanır ve yöre halkı büyük zarar görür. Ancak bir müddet sonra Asaf yine boy beyidir.....

Barak aşireti konar-göçerdir. Oldukça önemli bir güce sahiptirler. Yaylaklara gidiş gelişlerinde Akçadağ ve bölge köylerindeki yerleşik halkı ve aşiretleri baskı altına alır; ekinlerini , evlerini, bağ ve bahçelerini yağmalamaya başlar. Halk perişandır. Boy beylerine, yani Asaf Ağa'ya giderler ve durumlarını ileterek buna bir son vermesini isterler. Bunun üzerine Asaf kuvvetlerini toplar ve Barak aşiretini karşılar. Tarihi tam olarak bilinmemekle birlikte 1765'lı yıllarda Ören Ovası'nda büyük bir çatışma yaşanır. Bu çatışmada Barak aşiretinden birçok aşiret ileri geleni ile Asaf Ağa vurulur ve üç ay kadar sonra ölür Asaf Ağa'nın vurulması sonrasında kuvvetleri dağılır ve Beyleri yaralanan ve sanrasında ölen Akçadağ, Kürne-Kürecik halkının bağ ve bahçeleri Baraklı aşiretince yağmalanır. Bu olaydan sonra durumun İstanbul hükümetine iletilmesine rağmen yeterli önlemin alınmaması ve Barak aşiretinin üzerine yeterince gidilmeyerek onların baskınlarının önlenememesi nedeniyle yöre halkı Osmanlı'ya kırgındır....

Kayıtlardan anlaşıldığı kadarıyla Ören'in önceki yerleşimcileri 1700'lü yılların başlarına kadar Beksembere köylüleridir. O tarihte Ören arazilerinin güney kısmı Balıyan aşireti köylerine aittir. Ancak, Asaf'ın boy beyi olarak bölgeye hâkim olması nedeni ile bu bölgenin çiftlik ve otlak olarak Asaf'a bırakıldığı anlaşılmaktadır. Beksembere o tarihlerde buradan, 3 km. kadar kuzeye, şimdiki yerine taşınmıştır. Ören'e yerleşme, Asafın oğulları tarafında 1800'lü yılların baş-

larında olmuştur.

Asaf'ın üç karısından 5 oğlu ve bir kızı olmuştur. Oğullarından Arabak ve Budak bir anadan, Kıllı Hüseyin (Hüsünak) ile Kelo bir anadan, Resul ve Canne ise bir anadan doğmuşlardır. Ancak amcaları ve kuzenleri ile oldukça kalabalık bir ailesi olduğu bilinmektedir.

Osmanlı toprak düzenindeki yeni düzenlemeye göre 1785'te boy beyi Arabak'ın oğlu Yusuf Bey iken, 1810'lu yılarda Asaf'ın damadı İbrahim bey boy beyliğine getiriliyor. Beylik Cumhuriyet dönemine kadar aile içerisinde seçimle el değiştirerek devam ediyor. Son beyin Omar Ağa olduğu bilinmektedir.

1780'liyıllarda Ören'de hayvan barınakları dışında yapı bulunmamaktadır. Bu tarihten sonra önce çiftçi evleri yapılmaya başlanıyor. 1800'lü yılın başlarında Akçadağ merkezde ve Çimiş köyü ile diğer çevre köylerde oturan Asafın çocukları ve aile çevreleri Ören'e yerleşmeye karar veriyorlar ve burada evler ve konaklar yaptırıyorlar. Kendileri ile birlikte çiftçilerini ve diğer çevrelerini de buraya taşıyarak yerleşiyorlar. Asaf'ın kızı olan Canne Kahyalı köyünden İbrahim adındaki zengin bir ağa ile evlendirilmiş ve ondan Allo adında bir oğlu olmuştur. Ören'e yerleşme sırasında büyük koyun sürüleri olan (bini aşkın) İbrahim ve oğlu Allo, Ören'in batısında bulunan, Dedeyazı, Yelligedik ve Polat kasabalarının bulunduğu bölgeye yerleşiyor ve bilahare 150 bin dönümlük Sultansuyu harasını, sürüleri için otlakiye olarak alıyor. Burada halen mevcut bulunan eski köprüyü, hayvanlarının sudan zayiat vermeden geçmeleri için yaptırıyor. (Ölümünden sonra bu köprünün üstünde bulunan küçük tepeye defnedilmiş olup, halen mezarı burada etrafı belirlenmiş olarak durmaktadır.) Ölümünden sonra çocukları Ören'e gelerek kendilerine ayrılan arazi hisselerine yerleşiyorlar.

Ören halkına, bu nedenlerle çevre köylerde "Asafoğlu-Asaf uşağı" denilmektedir. Ören'in yerleşik düzene geçtikten sonra genellikle devlet yönetimi ile, düzenle bir sürtüşmesi olmamıştır. Çevresinde sayılan ve ağırlığı olan bir köy konumunda olmuştur.

Ören de Asafoğulları sülalesinde olmayanlar da bulunmaktadır. Bu aileler Cumhuriyet döneminden sonra değişik tarihlerde gelerek yerleşmişlerdir. Erzurum'dan, Çorum'dan, Elazığ'ın Sin köyünden, Kangal'dan, Engüzek'ten, Elbistan'ın Devriçim ve Kistik köylerinden, Akçadağ'ın İkinciler, Keller, Körsüleyman, Kadiruşağı, Bayramuşağı, Kasımuşağı ve Dumuklu köylerinde aileler belirttiğimiz gibi, zaman içerisinde gelerek köyümüze yerleşmişlerdir. Bunlardan Sin köyü ile Devriçimli köyünden gelenler dededirler. 1975'ten sonra ise köye çiftçilik için gelen Adıyamanlı bir kısım aileler burada arazi alarak yerleşmeye başlamışlardır.

Ören, yukarıda da belirttiğimiz üzere 1967 yılında belediye olmuştur. Uygur Mahallesi, Hürriyet Mahallesi, Karşıyaka Mahallesi ve Hisardere Mahallesi adında dört mahallesi bulunmaktadır. Bulunduğu coğrafi konum itibarıyla dışarıya fazla göç vermemiştir. 1970 yılında hizmete açılan Sürgü Barajı sonrasında Ören Ovası'nda sulu tarım yapılmaktadır. Önceleri fasulye ve pancar ekimine ağırlık verilirken, toprak yapısı nedeni ile bilahare kayısı bahçeciliğine geçilmiş oldu. Malatya bölgesinin en kaliteli kayısısının yetiştiği bir ovada bulunmaktadır. Kayısı ziraatı nedeni ile her yıl yaz aylarında, Adıyaman, Diyarbakır ve Urfa başta olmak üzere değişik illerde 15 bin civarında mevsimlik işçi gelerek köyümüzde çalışmaktadırlar. Devletin bir alım politikası olmaması ve pazarlamadaki yetersizlikler nedeni ile kayısıda yeterli gelir ve kazanç elde edilememektedir.

Ören'de okuma oranı oldukça yüksektir. 1960'lı yıllardan sonra kız ve erkek çocuk ayrımı yapılmaksızın hemen hemen tüm çocukların en azından ilkokulu bitirmeleri sağlanmıştır.

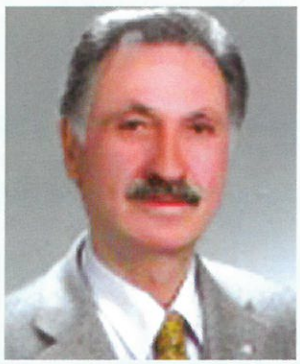
Ören'de bir ilköğretim okulu ve bir lise (çok programlı) bulunduğu gibi, sağlık ocağı, PTT, tarım kredi kooperatifi, pancar kooperatifi, fırın, lokantalar, kahvehaneler, bakkal ve marketler, kasap ve terziler ile berberkuaförler bulunmakta ve tüm yaşayanların ihtiyaçları bu nedenle kolaylıkla karşılanabilmektedir.

ÖREN, **"aç"** olsa dahi dik durmasını bilen insanı, yapısı ve kendisini kabul ettirmiş özel durumları ile uygar ve geleceğe ışık tutan, yöremizin ender, güzide bir kasabasıdır.

Saygılarımla.

ÖREN' den haber...

Aziz Bakır
Ören Belediye Başkanı

25 Eylül 2005 tarihinde kasabamızda hemşerimiz işadamı Hasan Süzer'in katkıları ile yapılan park ve kilit taşıyla döşenen caddenin açılışı yapılmıştı. Açılışa Akçadağ Kaymakamı Sayın Kamuran Taşbilek, Akçadağ Belediye Başkanı, Milli Eğitim Müdürü, Malatya Eğitim Vakfı Başkanı Şaban Taçyıldız'ın yanı sıra Sayın Hasan Süzer ve eşi ile caddeye ismi verilen rahmetli oğlu Cengizhan Süzerin eşi Filiz Süzer de katıldI. Açılış ilgi ve katılım ile gegrçekleştirildi Foklor gösterileriyle renklenen açılışa halk yoğun ilgi gösterdi.

Törende konuşan Hasan Süzer , bundan böyle kendisinin de Örenli olduğunu ifade ederek, bu güzel yöreye sahip çıkılması gerektiğini ifade etti. Ancak ne yazık ki, değerli hemşerimizi kısa bir süre sonra kaybetmenin üzüntüsünü yaşadık. Kendisine Tanrı'dan rahmet diliyoruz.

Bu vesile ile bizlere her zaman katkılarını esirgemeyen AK-EL Vakfı'nın çıkarmakta olduğu dergiye yayın hayatında başarılar dilerim.

Bir Gönül Ehli:
Ali Hoca (Doğan)

Ali Hoca (Doğan), (1889-1960), Elbistan'ın Alhaslı aşiretine mensup olup, Biragani (Yapılıpınar) köyünde yaşamıştır. Yaşadığı yer her ne kadar Biragani köyü ise de onun mekânı tüm çevre köylerindeki bilgiye ve gerçeğe âşık insanların yüreğidir. Yürüdüğü yol ise erenlerin yoludur. O gönlünde hakikat ve Ali sevgisini taşıdı. Hiçbir zaman dünya malına tamah etmedi. Ali Hoca'ya göre dünyada yapılacak en büyük yatırım, insana yapılan yatırımdır. Bu ise ancak eğitimle olur. Hayatı boyunca insanların eğitim ve öğretimiyle uğraştı. Bunu yaparken hiçbir karşılık beklemedi. Hz. Ali'nin "Bana bir harf öğretenin kulu kölesi olurum" düşüncesine bağlanarak gönüllere aydınlık tohumları ekmiştir. Evini bir akademi gibi kullanır. Verdiği eğitim sistemi bilinen klasik yöntemlerin dışında tamamen gönüllülük temelindedir. Buna rağmen üç ay gibi kısa bir zamanda öğrencilerine okuma yazmayı öğretir.

Cumhuriyetten önce eski yazıyla (Osmanlıca) harf inkılabından sonra ise Latin harfleriyle eğitim ve öğretimi sürdüren Ali Hoca (Doğan), kendisine has bir yazı karakteri geliştirir. Bugün hâlâ aynı yazı tarzı öğrencileri tarafından kullanılmaktadır. Şiirlerinde Ali Haki mahlasını kullanır. Konuları ise genellikle Ehlibeyt sevgisidir. Şiirlerinde birlik ve beraberliğin önemine değinen Ali Hoca, herkesi eşit görür.

Coşkuyla yazdığı şiirlerinde yalın bir duyarlılıkla insan sevgisini işler. Sade bir süren Ali Hoca boş zamanlarında cebinde taşıdığı kâğıt parçalarına daha sonra kitap haline getirecek yazılar yazar. Fakat ne yazık ki yaşadığı döneme tanıklık yapacak birçok el yazması kitabı yeterince korunmadığı için kaybolup gitmiştir. Bugün sadece el yazmalarından (Osmanlıca) oluşan bir kitabı oğlu tarafından günümüze kadar saklanıp korunmuştur. Eski (Arap) harflerle yazılan kitap nefes ve deyişlerden oluşmaktadır. Yeri gelmişken kitabın kısa zamanda Türkçeye çevrilip yayımlanacağı müjdesini de vermek istiyorum. Bu konudaki çalışma yöre kurumların ve Ali Hoca'ya gönül verenlerin desteği ile devam etmektedir.

Ali Hoca'nın yaşamı ve edebi kişiliği hakkında elimizde yeterli bir yazılı kaynak olmadığı için, yaşamöyküsünü bugün kendisini yakından tanıyan tanıklardan öğrenmeye çalıştık. Yapılan çalışmayı heyecanla karşılayan birçok kişi söze "Herkes okumayı-yazmayı ondan öğrendi" diyerek, maddi manevi desteklerini sunacaklarını belirtirler. Ali Hoca ile ilgili yapılan çalışmanın anlamlı olacağı düşüncesini dile getiren tanıklar varsa anılarını da anlatmışlardır. Anıların bazılarını ve hakkında yazılan yazıları sizlerle paylaşmayı uygun gördük. Bu konuda ilk başvurduğumuz kişi oğlu Ali Doğan oldu. "İnsanlığa hizmet hakk'a hizmet gayesiyle yola çıkan babam, eğitim ve öğretime kendini adamıştır. Arap harfleriyle Elbistan'ın Çıtlık köyünde tahsilini bitirdikten sonra yöre çocuklarına eğitim vermiştir. Diyebilirim ki başta Alhas aşireti olmak üzere Kürecik bölgesinde ki birçok kişiye okuma-yazmayı o öğretmiştir. Adeta bir eğitim seferberliği başlatmıştır. Ahaliye kendisini sevdirmiş ve saydırmıştır. Eğitim verdiği çocukların aileleri cüzi de olsa yardımlarını esirgememiştir. Bu hal 28 yıl devam etmiştir. Ben dahil, bütün öğrencileri halen kendisine ait yazı karakterini kullanır. Bize sık sık misafirler gelirdi. Sabaha kadar muhabbet edilirdi. Yapılan sohbetlere doyum olmazdı. Babamın doğumu 1305 vefatı 1960'tır. Yani 73 yaşında ebediyette gözlerini yumdu. Anı kanı rahmet

Mehmet Kömür
Öğretmen

eylesin. Ölmeden önce bana ve gençlere şöyle vasiyette bulunurdu:

BANA VASİYETİ;
Doğruluktan ayrılma
Ele, bele, dile, sahip ol
Komşu hakkını Tanrı hakkı bil
Gücün olursa açı doyur, çıplağı giydir
Yalana dilini alıştırma.

GENÇLERE VASİYETİ;
Okumak iyi bir iş
Bu işe canla dürüş
Çalış çalış adam ol
Deme bu yaz veya kış."

Süleyman Çiltaş (yazar), "Gerçek bir insan, halka ve hakk'a hizmet etmiş ve onunla bütünleşmiş Ali Hoca adıyla tanıdığımız gönül ehli birini konu edinmenizden dolayı sizleri kutluyorum. İnsanlara yol gösterici böyle bir büyüğümüzün değişik boyutlarda tanıtılmasını önemsiyorum. Edebiyatımızda ve yaşantımızda olsun gerçekte öyle güçlü sanatçılar vardır ki çoğunun adı dahi bilinmiyor. Halkın içinde yaşamış, kendini yetiştirmiş ve insanlara örnek olmuşlardır. İnsan dünyası-

na nice zenginlikler katmış böyle bir kişiyle ilgili şu bilgilerin verilmesinde yarar görüyorum. Çevresinde Ali Kamıke diye de bilinen bu gönül ehli büyüğümüz, kendine özgü güçlü ve etkili kişiliği ile çevresinde oldukça etkili olmuş bir insandır. Onun zamanında yaşamış ve ondan etkilenmiş, Alevi kültürünü derin boyutlarıyla Meluli'yi gösterebiliriz. Onun güçlü söyleyişini Ali Kamıke'den ayrı düşünemeyiz. Hatta o yörede etkiledikleri , çevrelerinde Ali Kamıke ve Meluli ile ilgili bilinen olaylar ve düşünceler vardır. Ali Kamıke'nin nefesleri ve deyişleri gönüllerde haklı bir yer tutar. Gerçekçi Alevi kültürüne bağlı olanlar sayesinde Ali Hoca, sırf Maraş'a özgü değildir. Sarız, Kayseri, Sivas, Malatya, Adana; buralardan da Ankara ve İstanbul'a taşınmış önemli bir mirastır. Birçoğunun kendilerine ait defterlerinde Ali Hoca'ya ait şiirler yer alır.

Günümüze ulaşmış el yazma (Os manlıca) eserlerinin bugünkü Türkçeye onu sevenlerin yerine gereken önemli bir görev olarak bekliyor. Araştırmacıların haberi bile yok. Elbette aydın olma, sanata değer verme bu değildir. Kişisel ilgimle elde ettiğim bilgilere göre Ali Haki, Ali Hürü, Haki, Figani gibi mahlaslarla yazdığı anlaşılıyor. Bu söyleyişler buram buram insan ve evrensellik kokuyor. Dil ve anlatımdaki güçlülük oldukça etkileyici. Araştırmacıların edebiyatçıların böyle bir insanı yeterince bilmemesi büyük bir eksiklik olsa gerek. Binboğa insanının dünyasına yönelik yazdığım "Binboğalı Son Göçükler" romanında, bu gönül ehline canı gönülden yer verdim (s. 309,310,312,410,411) Ali Kamıke'nin nefeslerinden bazı örnekler sunarak onun varlığını bir kez daha hissettirmeyi umuyorum.

Gafil olma aç gözünü âşıklar sadık olur
Gülşen-i Hak'tan erişen gül elbet solmaz olur

Ölmeden evvel ölenler dost ile vatetdir
Cavidan-ı cana eren bir daha ölmez olur

Bilir ile konuşanlar bilmediğin öğrenir
Bilmez ile yoldaş olan bildiğin bilmez olur

Haki'yem dergâh'ı dosta yüzümü farş eyledim.
Tuttuğu dermanı elde sağ olan solmaz oldu.

Ey gönül hüsnü cemal-i yarı sevmek ar değil
Hak cemalin nuruna münkür olan yar değil
Dostu için çalışmayan gece gündüz ceht ile
Nefis için ne kazansa hep zarardır kâr değil
Sağ muhabbet ile sevip cananı candan geçip
Girse ateş içine nura döner nar değil
Söyleme namahreme sırr-ı hakikati arif ol
Hal-i dilden bi- haberde vakıf-ı esrar değil

Hakiyem dost arahına serdim yüzüm ben müntezar
Ta elest deminde vadım taze bir ikrar değil
Hemdem olma cahil ile beyim gel irfana gel
Hub-u Haydardan içip cam-ı mest ol merdane gel

Kin, kibir, haset marazdır kalp evin pak eyle sen
Div sıfatın terk edip adem ol insana gel
Ey figanı Haydar-ı Kerrera kurban ol bugün
Nefsini öldür cihanda mert gidip merdane gel

Ali Kamıke'nin gerçek yönleriyle tanıtılmasında başlattığınız çabayı gönülden destekliyorum. Ali babamızın eserlerinin insanlık kültürüne kazandırılmasında üzerimize düşen görevi yapmada birlik ve dayanışma içerisinde olmamızı umuyorum. Üzerimize düşen sorumluluğu büyük bir sevgiyle yerine getireceğimi belirtmek isterim. (Süleyman Çiltaş, Genç Sev-Der'in Sesi. sayı 9, yıl1999)

Ali Hoca'dan okuma-yazmayı öğrenen emekli öğretmen İbrahim Özdemir, "Bir Kız Gördüm" adlı şiir kita-

bında şöyle der: "Köylerde en boş zamanlar kış ayları olduğundan, babama yalvarmaya başladım. Beni bir hocaya göndermesi için. Köyümden iki saat kadar uzakta bulunan Yapılıpınar köyünde Ali Hoca'nın parayla çocuklara ders verdiğini duymuştum. Nihayet babamı buna razı ettim.

Ocak 1974 tarihinde babam beni Yapılıpınar'a götürüp, Süleyman Çiçek'in evine bıraktı. Bana bir kalem bir de defter aldı. Bir iki tane de eski kitap uydurduk. Ali Hocaya da 2.5 lira verdik. İki buçuk lira o zaman az para değildi. Çünkü bir koyun yaklaşık 5 liraydı.

Ali Hoca kendini yetiştirmiş bilgili, yazar, çalışkan, Arapça bilen ve saygıdeğer bir insandı. Her gün okumaya karşı olan susuzluğumu, Ali Hocamızın bize verdiği pratik ders çalışmalarıyla gidermeye çalışıyordum. Bir ayda düzgün okumayı, güzel yazmayı, matematiğin dört işlemini ve Kuran okumayı öğrendim. Bu çalışmalar benim okuma ve öğrenmeme mükemmel bir temel harç olmuştu. Kendime olan güvenim daha da artmıştı. Ali Hocamız, bize seçtiklerinden birer satır yazar ve aynı güzellikte bizim de yazmamızı isterdi. Bizde bunu aynen yapardık. Birkaç örnek;

Durma gece gündüz kar-ı kisvin eyle berk
Kalırsa düşmana kalsın dosta muhtaç olma tek."

Aynı köyde yaşayan İsmail Kıraç, "Ali Hoca son derece zeki ve hazır cevap bir kişiydi. Onun sözlerinden derin bir mana ve hikmet vardı" diyerek, kendisiyle ilgili şu anıyı anlattı: "Bir gün köyün çobanı güttüğü dört büyükbaş hayvanın hakkını talep eder. Ali Hoca ise beş değil, dört hayvanı olduğunu söyler. Çoban, 'Bir de eşeğin sıpası var' diye hatırlatmada bulununca , Ali Hoca, 'Sıpa annesinin arkasından gidiyor sen gütmüyorsun' diye yanıtlar."

Ali Doğan'ın şairane yaşamı adeta günlük konuşmalarına ve davranışlarına da yansır. Günlük tartışmalarda kurduğu cümlelerde ki ahengi söz sanatları ile süsler. Yine büyük bir coşkuyla söylediği nefes ve deyişlere toplumsal mesajlarda yükler. Aleviliğin tarihsel gelişimi ve özünün anlaşılması konusunda da bilgiler içeren bu eser günümüzde araştırmacılara önemli bilgiler sunmaktadır. Alevilik üzerine yaptığı araştırmalarla yeni bir tartışmalarla yeni bir tartışma başlatan araştırmacı Erdoğan Çınar, bu konuyla ilgili olarak, "Aleviliğin Gizli Tarihi "adlı eserinde şunları söyler: "Alevilik çok zahmetli yollardan geçerek bugüne ulaştı. Unutulmuş dağ köylerinde, zaptiye zulmü altında, yokluk ve yoksunluk içinde Alevi erkânını yürütenler olmasaydı, bu kitap olmazdı. Başlangıcından bugüne kadar tüm taliplere, rehberlere, pirlere, mürşitlere, Aleviliği canlarına sararak koruyup, bugüne taşıyanlara çok şey borçluyuz" diyerek, Alevi sözlü geleneği olan deyişlerin, nefeslerin öneminden söz eder.

Yazımızı bitirmeden önce Ali Hoca'yı misafirlerini karşılarken okuduğu bir şiirleriyle tekrar anmak istedik.

Hoş safa geldiniz gerçek erenler
Rahat edin aziz nemanlarsiniz
Öz göz ile halimizi görenler
Kerem kani sahip esenlersiniz

Sizi seyreldik batın yüzünden
Haberdarsın ser çeşmenin gözünden
Adam belli sohbetinden sözünden
Kamil kelam Ali irfanlarsınız

Gelmeden evveli doğdu nurunuz
Serimizde vardır sizin yeriniz
Biriniz ellidir elli biriniz
Cana sıhhat derde dermanlarsınız

Gönlümüz turaptır meydanınızda
Serimiz hazırdır divanınızda
Eksik gediğimiz var yanımızda
Günah affedici sultanlarsınız

Hakiyem yüzleri rahatsız tozu
Bu tasvirle memnun ettiniz bizi
Hızır'dır buraya getiren sizi
Mertsiniz mertleri esenlersiniz

Baştan da belirttiğimiz gibi, yakın bir zamanda gerek elimizde kalan son kitabında ki nefes ve deyişlerini, gerekse ağızdan ağza günümüze kadar gelen deyişlerini "Ali Hoca Divanı" adıyla yayımlayarak ilginize sunacağız. Çünkü dün yapılmadığı için bugün unutulan, bugün yapılmazsa yarın kaybolacak böyle bir değerin yaşatılması gerekiyor. Bu konudan yardımlarını esirgemeyen Ali Hoca'nın oğlu Ali Doğan'a, kurumlarımıza ve ilgili kişilere şimdiden teşekkürlerimi sunarım.

Umuda doğan GÜNEŞ

Çağdaş olan bu dünyada bir gerçek vardır. Bu gerçek nedir diye sorarsak, yanıt eğitimdir. Ama bizim ülkemizde kırsal bölgelerde eğitimin verilebilmesi veya alınabilmesi için imkânlar çok kısıtlıdır. Ben bir okul idarecisi olarak 1994 yılında Elbistan'ın Sevdilli köyüne gönüllü olarak tayin istedim. Göreve başladığımda köyde iki okul binası vardı ama, birisi köy eviydi ve yıkılmaya yüz tutmuştu. Köy halkında imkânsızlıklar nedeniyle eğitime karşı bir duyarsızlık oluşmuştu.Teknoloji çağında olmamıza rağmen okulda bırakın bilgisayarı, eğitimin temel taşı olan öğretmen dahi yoktu. Köyümüzdeki tertemiz ve pırlanta gibi çocuklar yok olmaya yüz tutuyorlardı.

Günün birinde bu çocukların üzerine eğitim ve aydınlanma adına bir GÜNEŞ doğdu.Bu güneş nedir ve kimdir diye düşünedurun; ben getirisini ve faydalarını açıklayarak bu güneşi sizlere tanıtacağım. Bu güneş dağılmaya yüz tutmuş köyü ayakta tuttu. Çağdaş dünyada körelmeye başlayan zeki ve becerikli cevherleri dünya ile tanıştırdı.

Güneş, ilk doğuşuyla bir okul binası inşa etti. Bu binanın tüm iç donanımını tamamladı.Çocukların çağdaşlığa açılımı için tüm materyallerini karşıladı, karşılamaya da devam etmektedir.

Bu güneşin özverili çalışmalarını gören Milli Eğitim Bakanlığı okulumuza 7 öğretmen vererek 1999 yılında Bektaş Özbek İlköğretim Okulu'nu eğitim -öğretime açtı.

Elbistan merkezinde dahi bu okul yegâne bir kurum. Her yerde bu okul ve okulu yaptıran Bektaş Özbek konuşuluyor; taktir edilerek örnek alınıyor ve gösteriliyor.Saygıdeğer Bektaş Bey bizlere göre, 642 bin dolarlık bu eseriyle insanlık ve toplum adına bence taktir edilecek biridir.

Bektaş Özbek, bu özverili çalışmasıyla bölgemizde öncülük etmiş, diğer eğitime susamış köylere okul yapılmasına vesile olmuştur.Halen benim okulumun tüm eğitim giderlerini karşılamakta, okumak isteyen ama olanağı olmayan öğrencilere (lise- üniversite) burs vererek eğitimlerini sürdürmelerini sağlamaktadır.

Kısaca bu özverili insan eğitim adına tüm benliğiyle var olduğunu ortaya koymaktadır.

Bektaş Özbek'i eğitime verdiği hizmeti, ancak bu olanaklardan yararlanabilmeyi beceren, başarılı meyveleri anlatacak ve tanıtacaktır. Bu saygıdeğer eğitim gönüllüsü insana, güneşe kendim ve öğrencilerim adına teşekkür eder,saygılarımızı sunarım.

Hüseyin Kaya
Sevdilli Bektaş Özbek İlköğretim Okulu Müdürü

Köklerimizden koparılmak veya kopmamak...

(Garip) İsmail Güner / İsviçre

Yakın zamana kadar, babalarımızın kimliği her şeyden önemliydi. İdeal insan bir çınar ağacı gibi, doğduğu yere sıkı sıkıya kök salmış insandı. Atalarının yaşayıp öldüğü topraklarda yaşamak, kişilik itibarıyla ne kadar itici olunursa olsun, insana saygı ve itibar kazandırırdı.

Zevklerimizin ve duygularımızın kökleri nereye dayanıyor? Burada başka türden, daha derinlerde yatan, kişisel soyağacımızdan daha gerilere giden kökler söz konusu. Bunları bulmak, araştırmak, tüm yüzyıllarda ve çok kıtalarda gezinmeyi gerektirir!

Günümüzde giderek daha çok insan dünyaya, yani doğanın kendine ait bir yaşamı olduğunu, düzensizliği ehlileştirmişliği içinde güzelliğinin doruğuna çıktığını düşünüyor. İnsan doğduğu yerde kendisini dışarıda bırakılmış hissedebilir, ama aslında bütün dünyanın, her yerinde köklerinden uzakta yalnızlık çekmektedir.

Ne var ki okullarda öğretilen tarih, ne bu tür bağlantıları vurgular, ne de günümüz açısından, en çok önem taşıyan hatıraları öne çıkaracak biçimde tasarlanmıştır. Ders kitaplarında anlatıldığı kadarıyla bugüne dek olup bitmiş her şeyi bir kaç saatlik sıraya sıkıştıran bir eğitim tasarlanmış görünüyor!

Bu kökleri tüm uygarlıklar, bir süre aydınlattıktan sonra, sönmeye yüz tutmuşlar. Kiminin birkaç yüzyıllık, kiminin birkaç bin yıllık ömrü olmuştur. Öte yandan, kökleri çepeçevre saran ve göz alabildiğine uzanıp giden insan kümeleri görürüz. Bunlar tarih kitaplarında sözü edilmeyen insanlardır, uygarlıkların pek yararını görmemiş, hayatları büyük ölçüde anlamsız, bir işkenceden ibaret olmuş kimselerdir!

Bugüne kadar her uygarlık, zamanında ne kadar muhteşem olsa da, arkasında bir çöl ya da cangıl bırakarak yok olup gittiğine inanmak güç olsa da, çürümüş ve ölmüştür. Ne kadar göz kamaştırıcı olursa olsun, her uygarlığın hikâyesinde hüzün vardır: Hepsinin mutluluğu göz açıp kapanıncaya kadar sona ermiştir. Tıpkı şu an günümüzdeki sistemlerin yıkılıp, çürüyüp gittiği gibi!

Bu yazımı yazmamdaki amacım umutsuzluk yaymak, amaçsız eleştiriyi ve kuşkuculuğu kışkırtmak ya da yükselme ve çöküş hikâyeleri anlatmak değil, köklerinden koparılan ve kopan bir tarihi bir kesiti güncelleştiriyorum. Geçmişi gözlerimizin önünden fazla hızlı geçirirsek, hayat anlamsız: İnsanlık, derelerde, heylandan bulanık akıp, kaybolup gitmesi kadar beyhude görünecektir.

Kişinin yeri, kendisinin köken aidiyet duyduğu insanların yanıdır. Hangi çağda ya da hangi sistemde yaşamış oldukları fark etmez!!!

İçtenlikle ve cömertlikle verdiğiniz her şey, hiç beklemediğiniz şekillerde yaşamınızı zenginleştirerek size geri döner!!!

Hürmet ve sevgilerimle

ERİK SPORT
MERŞA TEKSTİL SAN. TİC. LTD. ŞTİ
ERİK
Namık Kemal Mah.
Doğan Aracı Cad. No: 21
Esenyurt/İSTANBUL
Tel: +90 212 620 84 85
Tel: +90 212 620 82 80-81
Fax: +90 212 620 82 15
www.eriksport.com

Yaratıcılığım vardı

İlkokulu bitirdikten sonra olanaksızlıklar yüzünden öğrenimini sürdüremeyen evli ve iki çocuk annesi Zübeyde Yener, vakfımızın açtığı el sanatları kursuna katılmakla hayatına nasıl farklı bir heyecan ve anlam kazandırdığını bakın nasıl anlatıyor:

1972 yılında Elbistan Günaltı (Kistik) köyünde dünyaya geldim. İlkokulu bitirdikten sonra imkansızlıklar nedeniyle öğrenimime devam edemedim. 13 yıldır İstanbul'da ikamet etmekteyim. Çalışma hayatımdaki ilk işim Orflaym kozmetik ürünlerinin satışını yapmaktı. 2 yıl devam ettikten sonra yurtdışı sevdam yüzünden bu işi bıraktım. Fakat yurtdışına gidemeyince kardeşimle ütü paket atölyesi açtık; fason alıp çalışmaya başladık. Çok yorulduğum ve çocuklarıma yeteri kadar zaman ayıramadığım için iki yıl sonra bu işi de bıraktım. Oturmayı sevmiyordum, bir şeyler yapmalıydım. Yaratıcılığım vardı. Ama ne yapmalıyım, diye kendimle hep çatışıyordum. Takı tasarımı hep aklımdaydı. Nereden başlayacağımı bilemiyordum. Kitap okumayı çok seviyorum ama, bu da yeterli değildi. Kendimi değerlendirmeliyim, diye düşünüyordum. Bir gün eşim bana AK-EL'de bir panel olduğunu söyledi. Kadınlarla ilgili, sanırım Anneler Günü'ydü. AK-EL'de yapılan panele katıldım, orada bazı kursların açılacağını söylediler. El sanatları, takı tasarım, modelistlik ve biçki-dikiş gibi kursların açılacağını duyunca, işte beklediğim şey budur diyerek orada kaydımı yaptırdım. Bazı arkadaşlarım, ne yapacaksın, diyerek katılmamı istemediler sanki. Ama ben duramazdım, severek yapabileceğim tek şey buydu; ilk sene takı tasarımı ile başladım aşama aşama ahşap, ardından seramik ve cam boyama gibi teknikleri öğrendim yanı sıra ehliyet kursunu da devam ettiriyordum. Artık yaptığım ahşapları ufak ufak satmaya başladım ve sipariş aldım. Şimdi yapıp satıyor ve para kazanıyordum. Yıl sonu yaklaşırken el sanatları hocam Ümmühan Hanım ve Gülsüm Hocam, öğrencilere kurlar arası bir yarışma düzenleniyor dedi. Ben ahşap bir sandıkla, arkadaşım Senem seramikle ve Ece diye bir arkadaşımız, hep birlikte bu yarışmaya katıldık. Bu çok heyecan vericiydi. Yaptığımız bu objeler yarışmaya götürüldü, elendik ama, olsun, hiç yılmadık. AK-EL'de sergimiz oldu; Sayın Bektaş Bey ve Vakıf yönetimi bu konuda bize çok destek çıkıyordu. Satışlarımızda oldu. İkinci yıl yine devam ettim. Bilgisayar kursu da açıldı. AK-EL'de ben bilgisayar dersi de aldım. AK-EL gibi bir vakfımız olduğu için mutluyum. Kendi yöremin kadınlarına ve genç kızlarına şöyle bir çağrım olacak; gelin hepimiz el ele verip bize sağlanan bu kültür zenginliğini birlikte koruyalım ve yaptığımız her ne olursa olsun birbirimizi horlamayalım, dışlamayalım. AK-EL bizim, biz kurduk biz yaşatalım ve ileride bizim çocuklarımıza bir şeyler bırakalım. En azından birlik ve beraberliğimizi çocuklarımıza aşılayalım. Bizim yaptığımız bu ürünleri dışarıya pazarlayalım, değerli işadamlarımızdan bir ricam olacak: Bizim tasarımımızı pazara, yurtdışına tanıtsınlar. Dış pazara gidebilmesini sağlasınlar. Bu kursların daimi olmasını temenni ediyorum.

AK-EL yöneticilerine ve üyelerine sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Bize bu tür güzellikleri sağladıkları için, kültürümüzü, kendi örf ve âdetlerimizi yaşattıkları için kendi adıma çok teşekkür ediyorum.

Zübeyde YENER

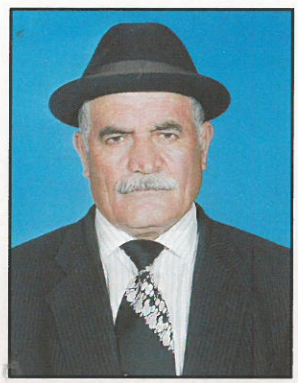
Örnek Davranışlar

Geçen temmuz ayından bu yana, yöremizden vefat edenler olmuştur. Kayıplarımızın büyük çoğunluğu orta yaş üzerinde büyüklerimiz olup, tüm ölümler doğal olarak acı ve üzüntüyü beraberinde getirmiştir. Biz burada bir kez daha ölenlere Tanrı'dan rahmet, yakınlarına baş sağlığı, sabır ve sağlıklı ömür diliyoruz.

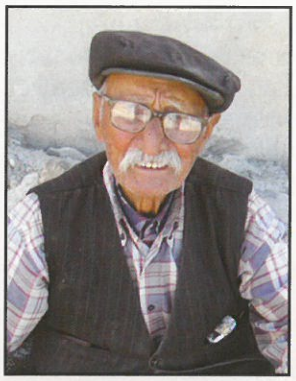
Öncülüğünü vakıf başkan yardımcımız Sayın Hasan Topaloğlu'nun babasının vefatından sonrasında Sayın Topaloğlu'nun başlatmış olduğu örnek davranış, daha sonra vefat eden Deretopallı köyünden rahmetli İbrahim Polat'ın Yoğunsöğüt köyünden Tacım Karakaş'ın, Gülpınar köyünden Davut Mayıl' ın, Aktil köyünden Şarey Açık'ın, Bekiruşağı köyünden Aligül Mecit'in vefatları sonrasında aile bireylerince sürdürülmüştür.

Vefat edenlerin anısına kırk yemeği yerine olmak üzere, ekonomik durumu iyi olmayanlara maddi yardım amacı ile vakfımıza bir miktar ödemede bulundular. Böylece hayır işledikleri gibi, ayrıca son derece önemli bir dayanışma örneği sayılabilecek güzel bir geleneğin devamına da katkıda bulunmuş oldular. Ayrıca Tacım Karakaş'ın çocukları, köy muhtarlığınca ihtiyaç olarak belirtilen sayıda masa ve sandalyeler alarak ortak kullanım amacı ile köylerine bağışlamışlardır. Vakfımıza bu amaçla yapılan maddi yardımlar, tespit edilen ailelere ulaştırılmıştır.

Kendilerini bu örnek davranışları nedeniyle kutluyoruz...

İbrahim Polat

Tacım Karakaş

Aligül Mecit

Şarey AÇIK

Davut Mayıl

** Sonraki sayılarımızda tüm vefat edenlerin ayrıca isimlerine yer verilecektir. Bu nedenle vefat edenler hakkında Vakfımıza bilgi iletilmesi...*

Tarhana

Hüseyin Aldoğan
Danışman & Koordinatör

"Dünyada apayrı bir yere sahip Türk mutfağını zenginleştiren öğelerden biri de, fermentasyon teknolojisinin bu mutfakta yoğun bir şekilde kullanılmasıdır. Et, süt, meyve-sebze ve tahıl esaslı fermente ürünleriyle dünya sofrasına pek çok yiyecek çeşidi armağan etmiş olan beslenme kültürümüz, süt-tahıl kökenli fermente bir gıda olan tarhanayı da Orta Asya'dan göçlerle Anadolu'ya kadar getirmiş, Anadoludan'da Ortadoğu'ya, Balkanlar'a ve diğer Avrupa ülkelerine yaymıştır. * 'Trahana' , 'kushuk', 'kishk', 'tahonya', 'tarhonya' ve 'talkuna' isimleriyle dünyanın farklı bölgelerinde tanınan tarhana için, Divan-ı Lugat-it Türk'te 'yazdan kışa saklanan yoğurt' anlamında 'tar' kelimesi kullanılmış, Türkçe sözlüklerde ilk olarak 'tarhanah' şeklinde yer almıştır."

Tarih boyunca göç alan Anadolu zengin bir mutfağa sahiptir. Orta Asya bozkırlarındaki yaşamlarından zorunlu olarak koparılan Oğuzlar ve Türkmenler kendi yemek kültürlerini, göç etmek zorunda oldukları topraklara beraberlerinde taşıdılar.Orta Asya da ki göçebelerin yaşadığı alanlarda hakanların kendi halkına zaman zaman, özellikle de cuma günleri saraylarda yemek şölenleri düzenlediklerini Dede Korkut hikâyelerinde okumaktayız. Bu kültür et ve mayalanmış süt ürünlerinden oluşan bir yemek kültürüydü. Yani bu kültür hayvancılık ve avcılık üzerine ağırlık kazanan iktisadi yaşamları ile de bütünleşiyordu.

Bu kültür, "Anadolu da Mezopotamya'nın tahıl, Akdeniz'in sebze ve meyve, Güney Asya'nın baharatı ile bütünleşerek zengin bir yemek kültürünün doğmasını sağladı. Türkler (göçerler) Anadolu'ya yerleştiklerinde", bu topraklarda binlerce yıldır yaşamakta olan kavimlerin yiyecek-içecek âdetleri doğal olarak yöresel karakter taşıyan bir yapıdaydı. Göçerlerin "et ağırlıklı mutfağı ile yöresel Anadolu mutfakları süreç içinde bir biriyle kaynaştı. Ege adaları ve Ege kıyılarından balık ile zeytinyağı, güneyden şerbetli tatlılar, Bizans'tan Roma mutfağı adeta bir potada eridi."**

Çorba, Anadolu mutfak kültürünün vazgeçilmez yemeği olarak tarihi süreçteki yerini hep korumuştur. Bu kültür ta Orta Asya'dan başlayan bir kültürdür. Birçok çorbanın pratik yapılışta olması göçebe yaşamın koşullarına olan uyumunu da beraberinde taşımaktadır. Çünkü göçerlerin sürekli hareket halinde olmaları yerleşik bir düzendeki mutfak kültürünün çeşitliliğini oluşturacak birikimi sağlamaları imkân tanımamaktadır. Bu ide göçerlerin yaşam tarzlarından kaynaklanmaktadır. Lakin bazı çorbaların yapımı ilkbahardan başlayıp yaz aylarında tamamlanan malzemesinin elde edilmesinden sonra kışın yapılıp yenilebilmektedir. Bunların başında Tarhana gelir. Tarhana, göçebe

1

toplumların ilk çorbasını teşkil etmektedir.

Yemek ve Kültür dergisinin birinci sayısında, "tarhananın bir Bizans yemeği olduğu yazıldıysa da aynı yayının bir başka sayısında bunun doğru olmadığı belirtiliyor.*** Şu bir gerçeki tarhana günümüzde de Anadolu göçebe ve yerleşik toplulukları ile Anadolu da yaşayan diğer toplulukların sofrasının vazgeçilmez çorbasıdır.

Ülkemizin çeşitli yörelerde değişik biçimde hazırlanan, Maraş-Malatya-Kayseri -dörtgeninin vazgeçilmez kışlık yiyeceği arasında yer alan, özellikle kışın çorba olarak tüketilen tarhana aynı zamanda kışın uzun gecelerinde çerez olarak da tüketilir.

Tarhana kışlık zahire olarak yılda bir defa yapılır. Yapımına ilkbaharda başlanarak 1-2 ay ayran ve yoğurt büyük bez torbalara doldurularak süzülmesi beklenip, koyu yoğurt kıvamına getirilir. Buna katık denir. Bu sürenin sonunda bir başka hazırlık yapılır. Değirmenlerde dövülerek kabuğu alınmış buğday yarma haline getirilir. Yarma buğday yıkanarak temizlenir daha sonra büyük kazanlarda pişirilir. Bu pişirilme sırasında "tarhana küreği" ile sürekli karıştırılarak iyice hamurlaştırılmış bir kıvama getirilir. Sonrada pişmiş yarma, bez ya da temiz bir zemin üzerine boşaltılarak soğumaya bırakılır. Bu soğumadan sonra sıra tarhana yoğurmaya gelir. Bunun için ise büyük bakır hamur yoğurulan kaplar kullanılır ki bunlara leğen denir. Yoğurma becerisine sahip olan genç ve orta yaşlı bayanlar, önlerine peştamallar bağlamak suretiyle dizlerinin üzerine çökerek sıraya girip önlerinde bulunan leğenlere doldurulan yarma ve yarmanın üstüne dökülen yoğurt kıvamlı katıkla (süzülmüş yoğurt kıvamlı) yarmayı iyice yoğurtlu bir karışım haline getirirler. Kadınların bu fedakârlığını erkekler yarma ve süzme yoğurt getirmek, yoğrulan karışımın leğenlerini alıp bir gece bekletilmek üzere hazırlanmış bez torbalara doldurarak destek verirler. Bu bezlerin sağlam olmasına ve ağızlarına kalın bir ipin geçirilmesine çok dikkat edilir. Çünkü ağzına kadar doldurulan bu torbaların patlaması halinde iki-üç aylık emekler boşuna gidecektir. Tabii kadınlı erkekli toplulukça hazırlanan bu tarhananın yoğrulmasında emeği geçenlere ev sahibi tarafından bir yemek ziyafeti verilmesi de gelenektir.

3

Ertesi gün sabahın erken saatlerinde yine kadınlara bir araya gelerek damlarda ya da temiz bir alanda erkeklerin taşımaya başladığı dinlenmiş yoğurtlu yarmalı karışımı, çiğlerin veya naylon muşambaların üzerine el maharetleriyle ile sermeye başlarlar. Yaylalara göç edilen dönemlerde ise bu serme işlemi yassı ve geniş taşların üzerine serilmek suretiyle yapılırdı. Bu serme biçimi sıkma yapılarak serilirdi. Yakın dönemlerde naylonların üzerine serilmeye başlandı: Bu serme sıvama olarak yapılırdı. Bu nedenle de ince tabakalar oluşurdu. Toplanması daha kolay olurdu. Serildiği günün akşamı "firik" haline gelir, özellikle taşlara

2

serilenler, akşamüzeri güneş vurduğunda sarıya çalar bir renk alarak taşların beyazlığı arasında altın sarısı bir görünüm sergilerdi. Bir gün sonrada tamamen kuruyarak tarhana haline gelir. Tarhanayı toplama işlemi yine sabahın erken saatinde yapılır , bunun nedeni kolay sökülmesidir. Tarhana eskiden özel yapılmış tarhana çuvallarına doldurulurdu. Günümüzde temiz bez torbalara veya plastik bidonlara doldurulup kışa saklanır.

İki üç aylık bir hazırlanış süreci olan tarhana, dört beş aylık bekleyişin ardından kışın kahvaltı sofralarındaki yerini almaya başlaması için çorba haline getirilerek sunulması gerekir;

Tarhana Çorbasının Yapılışı: Kuru tarhana bir gece önceden suda ıslatılır. Ertesi gün erkenden yumuşatılmış tarhana ya avuç içerisinde yada tahta çömçeyle ezilir ve göz kararı ile su doldurularak ateşte kaynayıncaya kadar karıştırılır. Pişirilen çorbanın üzerine bol tereyağı ile nane ve pul biber ilave edilir. Böylece çorba servise hazırdır.

Özellikle yöre insanını damak tadı olan tarhana; çorba, çerez, firik ve cips olarak yenilir. Konuk ağırlamada önemli bir yeri vardır. Özellikle suda yumuşatılarak ceviz ve üzümle yenmesinin ayrı bir lezzeti vardır. Köylerde okul çağındaki çocuklar tarhanayı ceplerine doldurarak okula da götürürler.

** Prof Dr. Sinan DAYISOĞLU (Sütçü İmam Üniversitesi / Kahramaraş)*
*** Yemek ve Yemekçiliğin Evrimi Deniz Gürsoy. Sofra Yemek Üretim ve Hizmet AŞ. Kasım 1995*
**** Yemek ve Kültür Sayı 1, Sayfa 29- 34 Bizans Mutfağında Bir Bulamaç: Tahran/Anthony Brer Yemek ve Kültür Sayı, 2 sayfa 93- 95 Tarhana Bizans Yiyeceği Değildir: Charles Perry / Çeviri Nazlı Pişkin*
Resimler:
(1) Çığlarda Maraş Tarhanası Kaynak Ökkeş Usta- www.kahramanmaras.com
(2) evcini.typepad.com • (3) yemekgunlugum.blogs.com

Spor Turnuvası

Gençlik komisyonumuz ayrıca yöremizin diğer sivil toplum kuruluşu olan SEV-DER'le birlikte bir spor turnuvası tertipledi. Halı sahada yapılan bu turnuvada 5'er takımdan oluşan iki grup oluşturulmuştu. Birinci grup Çerkezuşağı, Kıraç, Yurt, Köşk ve Ceren; ikinci grup ise Alagöz, Beykon, Sas, Sevdilli ve Nurhak'tan oluşuyordu.

4 Haziran'a kadar süren grup maçları sonunda birinci gruptan Çerkezuşağı 1'inci, Yurt 2'nci ; ikinci gruptan ise Alagöz 1'inci ve Beykon 2'nci olarak yarıfinale çıktı. 11 Haziran'da yapılan yarıfinal maçları sonunda ise Çerkezuşağı ile Beykon; Alagöz ile de Yurt karşılaştı ve Beykon ile Yurt finale kaldı.

18 Haziran'da yapılan karşılaşmalar sonucunda Beykon şampiyon olurken, Yurt ikinci, Çerkezuşağı da üçüncü oldu. Bu turnuvanın ödül töreni AK-EL Gençlik Komisyonu'nun düzenlediği yaz festivalinde yapıldı.

Bizde AK-EL'liler Daha Özeldir

PERA

TANITIM VE MATBAACILIK LTD. ŞTİ.

Topkapı İstanbul T: 0212. 567 66 86 - 87

pera@peramatbaa.com.tr www.peramatbaa.com.tr

- Etiket
- Dergi
- Katalog
- Ajanda
- Takvim
- Bloknot
- Antetli
- Zarf
- Fatura
- İrsaliye
- Kağıt Poşet

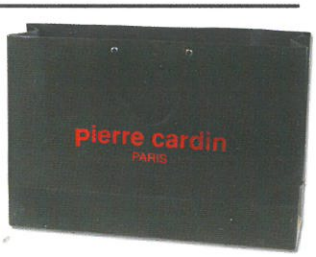

PERA TANITIM VE MATBAACILIK LTD. ŞTİ.

anka FASHION

İSTANBUL YATIRIM A.Ş.

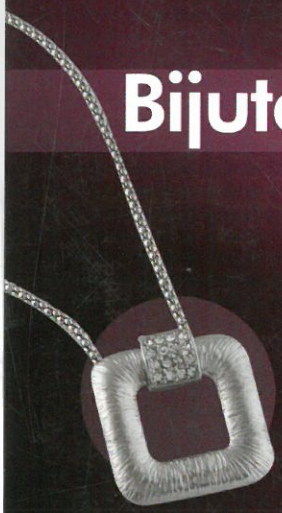
simurg turizm yatırım a.ş.

özdemirgrup kuruluşudur

esmer®

bijuteri&hediyelik eşya

Bijuteri ve hediyeliğin yükselen değeri

28 yıldır Eminönü'nde bijuteri sektöründe faaliyet gösteren Esmer Bijuteri, 1995 yılında yine Esmer adı altında hediyelik ve tekstil sektörüne girerek faaliyet alanını genişletmiştir.

Bijuteri imalatında fabrika bazında üretim yapan tek firma olma özelliğine sahip olan Esmer, sektöründe kısa sürede büyük bir başarı yakalayarak ürünlerini başta İsveç, Norveç, İngiltere ve Almanya olmak üzere 14 ülkeye ihraç etmektedir.

Bijuteride yakaladığı başarıyı hediyelik ve tekstil alanında da sürdüren Esmer, faaliyetlerini Eylül 2004 tarihinden itibaren Gaziosmanpaşa'da 12.800 m2 alana kurulu, hediyelik showroomu, bijuteri ve tekstil fabrikasından oluşan yeni fabrikasına taşıyarak üretim ve hizmet kalitesini maksimum düzeye çıkartmış ve sektöründeki liderliğini pekiştirmiştir.

Yine hediyelik sektöründe; her zevke hitap eden birbirinden şık ve orjinal binlerce hediyelikleri, İtalya, İspanya ve uzakdoğu gibi, dünyanın en kaliteli hediyeliklerini üreten ülkelerinden özenle seçerek ithal eden etmektedir.

Gerek ürün yelpazesi gerek hizmet anlayışı ve gerekse kurumsal yapılaşmasıyla markalaşma yolunda önemli adımlar atan Esmer, sürekli gelişen dinamik yapısıyla sektöründe farklı bir çizgide ilerlemektedir.

Bijuteri ve hediyelikte geniş ürün yelpazesiyle hizmet veren Esmer, ürünlerini tamamen toptan olarak Gaziosmanpaşa ve Tahtakale'deki showroomundan Türkiye'ye yayılmış 2.500'ü aşkın seçkin bayi ağıyla tüketicilere ulaşmaktadır.

esmer®

bijuteri&hediyelik eşya

Merkez-Fabrika
(Bijuteri-Hediyelik-Tekstil)

Merkez mah. Eski Edirne Asfaltı
No:44 Gaziosmanpaşa İstanbul Türkiye

Tel:+90 212 581 7070 Pbx
Fax:+90 212 497 50-51

Şube
(Bijuteri-Hediyelik)

Sabuncuhan Cad.No:12-14
Eminönü-İstanbul-Türkiye

Tel:+90 212 513 76 98 Pbx
Fax:+90 212 512 17 87

Şube
(Bijuteri Parekende)

Sabuncuhan Cad.No:33
Eminönü-İstanbul-Türkiye

Tel:+90 212 511 99 81 Pbx
Fax:+90 212 513 98 94

esmer@esmerbijuteri.com